

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İLHAN SELÇUK / RTE XIV. LOUIS Mİ

Cumhuriyet
Kitapları

İLHAN
SELÇUK

RTE
XIV. LOUIS Mİ

Cumhuriyet
Kitapları

Siyasi
Yazılar

2. BASKI

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İLHAN
SELÇUK

RTE XIV. LOUIS MI

İslamcılar -İlimlisi ve köktencisi- artık ülkeyi, belediyeleri, devleti, her şeyi ele geçirdiklerine inanıyorlar... AKP iktidarı belli hedefe doğru doludizgin yürüyor, yandaşları da içmeden sarhoş olmuşlar... Ülke altüst... Herkes birbirine soruyor: – Ne olacak?

Bu gidişle bir şeyler olacak... Ama ben (...) şimdiden haber vereyim...

Bir şeyler olduğunda sonuç düşündükleri gibi çıkmazsa, oturup mazlum rolünde ağlamasınlar...

RTE yoksa hastalandı mı?

XIV'üncü Louis edasıyla diyor ki:

"Devlet benim..."

Başbakanın dengesizliği ortalığı allak bullak ediyor, sapla saman birbirine karışıyor, siyasetin kamı neredeyse bumuna değecek, hamilelik sancıları bir şeylere gebeliği pompalıyor... Evet, bu gidişle bir şeyler olacak...

RTE XIV'üncü Louis gibi "devlet benim" dedikçe Türkiye'nin dengeye girmesi, ortalığın sakinleşmesi ve normalleşmesi olanaksız... Ya RTE anayasaya ve yargıya "sokaktaki adam" gibi saygı gösterecek... Ya da XIV'üncü Louis olmadığını RTE'ye anımsatacak ve öğretecek bir hesaplaşmaya hazırlıklı olalım...

Aklın bir başka yolu yok.

ISSN 978-605-4263-82-1

10.34.Y.0298.032

15 TL

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Cumhuriyet
Kitapları

İLHAN SELÇUK

RTE
XIV. LOUIS Mİ

YAYIN KURULU

Doğan HIZLAN (Başkan), Turhan GÜNAY (Başkan Yardımcısı),
Ataol BEHRAMOĞLU, Celal ÜSTER, Deniz KAVUKÇUOĞLU,
Deniz SOM, Egemen BERKÖZ, Erdal ATABEK, Fazilet KUZA

YAYIN YÖNETMENİ

Zeynep ATAYMAN

GÖRSEL YÖNETMEN

Haydar BEY

GRAFİK TASARIM

Ahmet SUNGUR, Müge KAYGUSUZ

DÜZELTİ

Hatice KUDİŞ ABBASOĞLU

DİZGİ/SAYFA DÜZENİ

Serpil ÜNAY

BASKI/CİLT

YAZIN BASIN YAYIN MATBAACILIK TRZ.TİC.LTD.ŞTİ.
Çiftelhavuzlar Caddesi Maltepe Mahallesi Prestij İş Merkezi
No:27/806 Kat:9 Zeytinburnu / İstanbul

0212 565 01 22 – 0212 565 02 55 Sertifika No:12028

DAĞITIM

2. Baskı: Mart 2010

Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A.Ş.

Prof. Nurettin Mazhar Öktel Sk.

No:2 34381 Şişli - İstanbul

Tel : (0212) 343 72 74

Faks: (0212) 343 72 65

ckk@cumhuriyet.com.tr

www.cumhuriyetkitaplari.com

Yayın Hakları Cumhuriyet Kitapları'na aittir.

Tanıtım amacı dışında izinsiz alıntı yapılamaz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Jehan Selcuk

**RTE
XIV. LOUIS Mİ**

İçindekiler

Başbakan Erdoğan'ın Çapı?..	9
Laik Devlet ile Şaibeli Hükümet Çelişkisi?..	12
Gerilimin Kaynağı Açık Seçik...	15
Halkım Benim!..	18
Hatip ve Şarkıcı...	21
Yangın Var, Hortum Var, Su Yok...	24
Müslüman Müslümanın Baş Belası mıdır?..	27
Bozacının Şahidi Şıracı...	30
Oh Ne Âlâ Memleket...	32
Kubilay'ı Anmak Suç mu Oldu?..	35
AKP Müslümanlarının Müslümanlığı?..	38
Karanın da Karası Var...	41
İrtica Batağının Zehirli Çiçekleri...	44
Darülislam – Darülharp...	47
Anadolu Softa Devleti Kaldırır mı?..	50
İstanbul'un Kış Kartpostalı Tayyip'in Vesikalık Resmidir...	53
Gülben – Erdoğan ve Başbakan Erdoğan	56
Vücut Dili Fos Çıktı...	59
Yavru Vatan Gitti... Anavatan Gidiyor mu?..	62
Garip Bir Geçici Süreç...	65
Çelişkinin Çarmıhı!	68

'İlimli' Değilmiş Ama 'Orta Yolcu'ymuş...	71
Tüyler Ürpertici Bir Belge...	73
Kırmızı Kasketli Adam...	76
Sen Seni Bil!..	79
Yoksa AB'ye Girdik mi?..	82
Pisi Pisi Gel Pisi, Var mı Senin Gibisi!..	85
Türkiye Muz Cumhuriyeti mi?..	88
Esrar İçinde Esrar...	91
İnceldiği Yerden Kopacak...	94
RTE ile Penguen Benzeşmesi!..	97
AKP'ye Erkek Tesettürü Gerek...	100
Kabadayı ile Külhanbeyi...	103
Yarın Fetih Bayramı İmiş...	106
Erdoğan Neden Bu Kadar Sinirli?..	108
Temeldeki Kırmızı Çizgilerimiz...	111
Anamıza Mektup...	114
Türkiye'ye Suikast!..	117
Yüce Divan Lafları mı Gerilime Soktu?..	120
Üslup Takıyyesi	123
Medyamızın İşİ Çok Zor...	126
Kâğıt Mendille Tuvalet Kâğıdı...	128
Başbakana Bak!..	131
Allah'ın Askeri!..	134
RTE Cenazeden Niçin Kaçtı?	137
Durum Saptaması!..	139
Erbakan mı?.. Tayyip mi?..	142
Erkek Adam Ağlar mı?..	145
El Kadı, El Tayyip, El Zapsu, El Unakıtan...	147

Erdoğan Kadı'ya Mecbur mu?..	150
Ey Takıyyeci, Uyan Artık...	153
Terör ve Dincilik Yazgımız mı?..	156
Şehit Anaları ve RTE...	159
Söğüt'teki Protesto Eyleminin Anlamı...	161
Ramazan Hoş Gelmedi...	164
Balyoz Harekâtı...	167
RTE Neden Bağırıyor?	170
RTE Ordu ile Barışmalı...	173
Ecevit Almıştı... Tayyip mi Verecek?..	176
Çankaya Darbesine Doğru...	179
Harem Çankaya'ya mı Çıkıyor?..	182
Ayna!..	185
İstiklâl?..	188
Cumhurbaşkanı Adayının Sicili Bozuk...	190
RTE Hitler'den Niçin Söz Açtı?..	192
Atanmış Cumhurbaşkanı Nasıl Olur?..	194
RTE'nin Hanımına Söylemediği Esrar?..	197
Tek Yumurtanın İkizi Çankaya'da...	200
Tövbe Tövbe Estağfurullah...	203
Şehit Cenazesindeki Birliktelik...	206
'Adamı Kullan, Deliğe Süpürme...'	209
Bugünden Yarına Ne Olacak?..	212
150 Yıl Önce, 150 Yıl Sonra...	215
RTE, ya Bush'la Görüşürse?..	218
Kör Olmayanlar Gerçeği Görüyorlar...	221
RTE Silkelenecek mi?..	224
RTE Hem Türbancı, Hem Faizci...	226

RTE, XIV'üncü Louis mi...	229
RTE Görevini Yerine Getirmeli...	232
RTE'nin Davalarla Derdi Ne?..	235
RTE Aydın Doğan'ı Başbakan Yapacak...	237
RTE Patlıcan Değildir...	239
Esin Perisi...	241
1923 Cumhuriyetinin Edebiyatı...	244
RTE'nin Dramı...	246
Neden Arap'tan Çok Arap?..	248
'Diklenmeden Dik Durmak...'	251
Tırlatıklık Üstüne Notlar...	254
RTE Kabadayı mı?..	257
Türkiye'yi İki İmam Yönetiyor...	259
RTE'nin Hışmı ve Öfkesi Nelere Yol Açtı?..	261
Hele Obama da Bir Gelsin...	264
RTE'nin Öngörüsü!..	267

Başbakan Erdoğan'ın Çapı?..

Başbakan Erdoğan'ın televizyondan “Ulusa Sesleniş”i kimde ne yankı yarattı?..

Bu işlerin profesyonelleri gözucuyla programı izleyip mırıldandılar:

— Hımmmm...

Vaktiyle Turgut Özal ikide bir ekrana çıkar, elindeki kalemi dinleyenlerin gözüne soka soka bir şeyler anlatırdı; ama, iki başbakan arasında fark var...

Özal, 12 Eylül'ün eski politikacıları ve eski partileri yasaklayıp temizlediği bir ortamda Amerikan desteğini de alarak iktidara gelmişti; tek başına, dediği dedik, öttürdüğü düdüktü; söylediklerini yapabilecek kadar muktedirdi...

Tayyip Erdoğan ise iktidarsız bir iktidarın soru işaretlerini mi taşıyor?..

Özal, bugünkü Türkiye'nin tohumlarını atarak ortalığı duman ettikten sonra gitti. Recep Tayyip bir kavşak noktasındadır; Başkan Bush'un kendisine açtığı krediyi de yiyip bitirdi.

Cumhuriyet'in başyazılarında kılı kırk yarmak göreneği geçerlidir...

Pazar günü Başbakan Erdoğan televizyona çıktı, gözlerimizin içine baka baka dedi ki:

— Amerika ile anlaştık, Türk askeri Kuzey Irak’a yirmi kilometrelik bir şerit içinde giriyor.

Pazartesi günü yayımlanan başyazımızda bu olgu üç beş satırla da olsa “ihtiyatla” ele alınmıştı; ama, Başkan Bush televizyonda arzı endam eyleyip bizim başbakanı yalanlayıverdi:

— Türkler Kuzey Irak’a giremez...

Hangisi doğrudu?..

Ülkemizde uzun yıllar süresinde bir “Borç Lobisi” oluştu.

Türkiye Cumhuriyeti’ni içerden borçlandırıyorlar; faizini cebine atıyorlar...

Devlet dışardan borçlandı mı, kaymağı yine bunların cebine giriyor...

Medyanın tekelleşmesi bu borç lobisinin çıkarına hizmet ediyor...

Irak savaşında kuzey cephesinin açılmasında bu borç lobisinin büyük çıkarı vardı; 25 milyar dolarlık yeni borçlanmayı avuçları kaşınarak bekliyorlardı; hesapları tersine çıkınca, çıldırdılar; şimdi alabildiğine tehditkâr bir propaganda ortalığı sardı...

Diyorlar ki:

— Amerika’yı kızdırdık, şimdi bakın görün neler yapacak!.. Ölümlerden ölüm beğenin!.. ABD Kuzey Irak’ta Kürt devleti kurup Türkiye Cumhuriyeti’ni parçalayacak!.. Kıbrıs elden gitti, AB’yi rüyanızda görün, Ege’de Yunan bastıracak!.. Eyvah ki eyvah!.. Başımıza neler gelecek?.. ABD bizi bitirecek!.. TC’yi yok edecek...

Tayyip Erdoğan böyle bir süreçte başbakanlık koltuğuna oturdu..

Başını elleri arasına almalı..

Külahını önüne koymalı..

Ve düşünmeli!..

Böyle bir tarihsel süreçte, başka iş yokmuş gibi üniversite yönetimini ele geçirmek, Milli Eğitim Bakanlığı müsteşarını acele değiştirmek, Diyanet İşleri başkanını ve TRT genel müdürünü istifa ettirmek, İslamcı kadrolaşmayı hızlandırmak, laik devleti dincilik hesabına kemirmek, öğretim birliğini bölmek; ama, bütün bunları IMF'nin ekonomik sultanı altında yapmak, modası geçmiş bir projeden başka şey değildir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, olan bitenlere karşı, ister istemez, bütün güçlerini birleştirecek bir seferberliğe girmek zorunda...

Tayyip Erdoğan bu hayati süreçte “öncelikleri” ve sonralıkları hesap edebilecek bir “ciddiyetin adamı” olmak yetilerine sahip midir?..

25.03.2003

Laik Devlet ile Şaibeli Hükümet Çelişkisi?..

Ankara’da gidişat tehlikeli bir ikileme doğru yönelmeye başladı.

Bugün başbakanlık koltuğunda oturan Tayyip Erdoğan 3 Kasım seçimlerinden önce devlet adına adalet tarafından iki koldan kovuşturuluyordu:

1) İrtica sakıncasıydı..

2) Yolsuzluklar sanığıydı..

Dosyaları rafa kaldırıldı; Tayyip Erdoğan hükümetini kurdu. Milletvekili olmadan önce televizyonda halkın karşısına geçip söz vermişti:

“— Milletvekili dokunulmazlığı kalkacak!..”

Günümüzün başbakanı bu sözünü de rafa kaldırdı; yolsuzluktan sanık nice arkadaşını devlet ve hükümetin sorumlu mevkilerine yerleştirdi.

Recep Tayyip ve şaibeli arkadaşlarının iktidarı Meclis’te çoğunluğa sahiptirler...

Kayıtlı seçmenin dörtte birinin oylarını almışlardır...

Seçim sandığına giden yurttaşların üçte birinin oylarıyla Meclis çoğunluğunun üçte ikisini –çarpık seçim yasasına göre– ele geçirmişlerdir.

İktidar sahibi olduktan sonra Recep Tayyip ve takımının başları döndü; hükümet gücü ellerinde olduğuna göre şimdi devleti de avuçlarına almak yolunda ilerliyorlar.

Tayyip Erdoğan'ın son konuşmaları da bu iş üzerine hırsını vur-
guluyor:

Diyor ki:

— Başbakanlık, parlamenter sistem bana yetmez; ABD'deki gibi başkanlık isterim.

'Milli Görüş' gibi şeriatçılığı tescil edilmiş mürteci bir teşkilatı, AKP hükümeti kanatlarının altına alarak koruyor; Cumhuriyet devletinin bakanlık müsteşarlarını, yüksek görevlilerini, deneyimli memurlarını dışlayıp atıyor; yerlerine kendi adamlarını oturtuyor. Laik Cumhuriyet tarafından kovuşturmaya uğramış ya da takip altında bulunan mürteci kimlikli kişileri devlet örgütünün kilit noktalarına getirmek üzerine sürekli eylem devam ediyor.

Sağa açılışın en uç noktasında irtica, yani şeriatçılık bulunmaktadır.

Bugün Türkiye'deki sağa açılış, kimi İslam ülkelerindeki gibi dinci devleti hedeflemektedir.

Varılan noktada 'devlet' ile 'hükümet' karşı karşıya getirilmektedir.

Bir siyasal parti tek başına iktidar olabilir; ama, 'hükümet olmadum' diye laik devletin anayasal düzenini kundaklayamaz.

Egemenlik başkadır..

İktidar başkadır..

Bugün Irak'ta ABD'nin egemenliği altında bir iktidar kurulabilir..

Bu iktidarın hükümeti olabilir..

Ancak bu hükümet ulusal egemenlik kavramının içeriğine oturmaz.

Türkiye’de hükümetler gelir gider, laik Cumhuriyetin anayasası –değiştirilemez kurallarıyla birlikte– iktidarın üstündedir.

AKP’nin gidişatı, ülkeyi çok tehlikeli bir çatışmaya doğru sürüklüyor.

AKP hükümetinin şaibeli iktidarı, laik devleti ele geçirmek sevdasından ve hırsından vazgeçmelidir.

23.04.2003

Gerilimin Kaynağı Açık Seçik...

Başbakan konuşuyor:

“Yolsuzluklara ve usulsüzlüklere bulaşanlar, iddia edildiği gibi sadece siyasiler değildir; en az siyasiler kadar o dönemin bazı bürokratları da sorumludur. Sorumlu bürokratlar ne olacak? Hem hataya yanlış ortak olacak, hem de yine onlar köşe başlarını tutacak...”

Bazı çevreler halkımızın oyuyla seçilmiş AKP Meclis çoğunluğunu hazmetmekte zorluk çekiyorlar.”

Evet, AKP’nin Meclis çoğunluğunu hazmetmekte zorluk çekenler var...

Çünkü AKP yüzde 33 oy aldı...

Meclis’in yüzde 66’sı AKP’li...

Bu dengesizlik...

Adaletsizlik...

3’te 1 oyla 3’te 2 çoğunluk sağlamak, dünyada emsali görülmemiş bir haksızlık...

Ve halkın oylarına saygısızlık...

Üstelik bu çoğunluğu ele geçiren siyasi partinin başkanı ve kadrosu, yolsuzluk davaları ile yargılanıyorlarsa, durum en hafif deyişle ‘vahim’...

Ancak ‘vahim’ sözcüğü de yetmiyor...

Yüzde 33 oy alıp Meclis'in yüzde 66'sını ele geçiren siyasal parti 'irtica, şeriatçılık, dincilik'le şaibeli ise durum ne olacak?..

Cumhuriyet Başbakan Recep Tayyip'in "yolsuzluklara ve usulsüzlüklere bulaşan" siyasiler ve bürokratlardan söz açan konuşmasının yanına dün şu haberi eklemişti:

"Hakkında çeşitli yolsuzluk davaları açılan Başbakan Tayyip Erdoğan her fırsatta 'yolsuzlukların üzerine gidileceği' yönünde açıklamalar yaparken, 3 Kasım seçimleri öncesinde çeşitli yolsuzluk davalarında sanık durumunda olan bazı partilileri milletvekili olarak Meclis'e taşıdı."

Kimler bunlar?..

Adlarını yeniden saymaya gerek yok, kimi milletvekili, kimi bakan...

Tayyip Erdoğan 3 Kasım seçimlerinden önce televizyonda açık seçik ilan etmişti:

— İktidara geçerse dokunulmazlıkları kaldırmak görevimizdir.

Dokunulmazlıklar kaldırılmadı.

İşte bu başbakan kadrosuyla birlikte nice yolsuzluğu sırtında taşıırken "yolsuzluklara ve usulsüzlüklere bulaşanları" temizleyeceğini iddia ediyor...

Türkiye'de neyin kavgası veriliyor?..

Çatışmanın özü nedir?..

IMF geçenlerde 700 milyon dolar daha verirken AKP Hükümeti'ne zılgıtı çekti...

Dedi ki:

— Ne dersem, onu yapacaksın!..

Ekonomi IMF'nin elinde, denetiminde, gözetiminde..

Geriye ne kalıyor?..

Eğitimde laik öğretimi baltalamak, özelleştirmede dinci şirketleri kayırmak, devlet kadrolarına kendinden yana olanları yerleştirmek, tarikatlara dayanan şeriatçı örgütleri devlet himayesine almak, iktidar gücüyle şeriatçılığı devlet düzenine aşılama...

Gerilim bu yüzden çıkıyor...

Yolsuzluklarla şaibeli, dincilikle müsemma bir iktidar, laik Cumhuriyeti teslim alabilecek mi?..

01.05.2003

Halkım Benim!..

Osmanlı deyip geçmeyin...

600 yıl dünya tarihine kimliğinin damgasını basmış bir imparatorluk...

Kurumlarıyla ilginç mi ilginç devlet örgütlenmesi, insana parmak ısırtır...

Sözelimi Yeniçeri Ocağı...

Yeniçeriliği kim icat etmişse, deha mertebesinde zekâ sahibidir...

Yeniçeri, Osmanlı'daki Hristiyan halklardan devşirilen küçük oğlanların sıkı eğitiminden sonra oluşturulan birliklerdi...

14'üncü yüzyılda kurulan Yeniçeri Ocağı 19'uncu yüzyılda –yozlaştığı için– ortadan kaldırıldı...

Ancak 500 yıl ordunun gözbebeği sayılmıştı...

Türkler, Hristiyan çocuklarından askerleri mi yeğliyorlardı?..

O çağlarda inanç eğitimi geçerliydi; ama, askerlik zanaatı da önemliydi.

Yeniçeri olgusu eğitimin kişinin ve devletin yaşamındaki belirleyici işlevini vurgular.

Türkiye'de bugün yaşanan tedirginliği anlayabilmek için derinliğine inceleme ve araştırmaya gerek var mı, bilmiyorum..

Bir örnek yeter mi?..

Bugünkü Başbakan Recep Tayyip Erdoğan imam hatip okulunda yetişmiştir.

Ne demek bu?..

Erdoğan'ın elindeki diploma ile harp okullarına girmesi olanaksızdı...

Subay olamazdı..

Başbakan oldu..

“Camiler kışlamız..

Minareler süngümüz..

Kubbeler miğferimiz..

Müminler askerimiz” diyen kişi..

Nasıl subay olacaktı?..

Recep Tayyip'ler subay olsalardı Türkiye Suudi Arabistan'a mı dönerdi, İran mı olurdu?.. Askerin içinde dinciler hizbi mi oluşurdu?.. Ordu'da var olması gereken yaşamsal disiplin kökünden mi bozulurdu?..

1924 tarihli “Öğretim Birliği Yasası”nı delip dinci öğretimi meslek eğitiminden çıkararak temel kapsamda hayata geçiren politikacı, Türkiye'nin çağdaşlığını kundaklamıştır.

Asker ve sivil kesimlerde bugünkü tedirginlik doğal sayılmalıdır; kökeninde öğretim çarpıklığımız yatıyor.

Ancak bu tedirginliğin karşısında halkın sağduyusundan doğan bir de güvence var.

Cumhuriyet'te dün Sonar Araştırma Şirketi'nin bir kamuoyu araştırması yayımlandı...

Halk bu araştırmaya göre AKP'nin devlette kadrolaşmasından kaygı duyuyor...

Hükümet ile ordu arasındaki gerilimden dolayı AKP’yi sorumlu tutuyor...

Bu gerilimde haklı olan tarafın, AKP değil, ordu olduğunu düşünüyor...

Türk halkı böyledir, hem gidip AKP’ye sandıkta en çok oyu verir...

Hem orduyu el üstünde tutar...

En çok güvendiği kişi ve kurum sorulunca da yanıtı Sezer ve “Çankaya” olur!..

25.05.2003

Hatip ve Şarkıcı...

Tayyip Erdoğan imam okulunda eğitim gördüğü için vaaz vermeye teşne...

Her ayın son cuması televizyona çıkıp nutuk atıyor, ama, bir 'başbakan'a yakışacak ayarda duramıyor, Fethullah Hoca gibi salya sümük ağlamaklı hitabete kayarak tiyatro yapmasa da saldırganlaşmaktan kendisini alıkoyamıyor...

Ötede beride, toplantılarda, törenlerde mikrofonu eline aldı mı, dilini tutamıyor...

Allah çenesine kuvvet versin!..

Ne var ki işler çene kuvvetiyle yürümüyor, lafügüzafın dışında hayatın gerçeği bastırıyor...

AKP, ekonomide IMF modeline oturtuldu!..

Ayvayı yedi.

AB yolunda imanını tazelemiş görünüp Hıristiyanların karşısında istavroz çıkarsanız ne yazar ki!.. Önündeki yol uzun ve incedir, bugünden yarına karın doyurmaz, yoksulun tenceresinde kaynamaz...

Daha yolun başında iktidarına dış destek arayan Recep Tayyip, sırtını ABD'nin Başkanı Bush'a dayamak istiyordu, ama, Irak'ın işgalinde fosladı...

Üçte bir seçmen oyuyla Meclis'in üçte ikisini ele geçiren AKP parlamentoda işgalci durumunda; hak etmediği koltuklarda oturuyor...

Üniversitelerin üstüne yürüyor, her apartmana mescit açmak istiyor, ormanları satmaya kalkışıyor, türban mürban gibi kıymeti harbiyesi olmayan sorunları kaşıyor; ama, değil türban takanın, kara çarşaf giyenin de karnı hâşâ huzurdan kutsal Müslümanlığın siyasal propagandasıyla doymaz...

Halk aş ve iş bekliyor.

Recep Tayyip'i –dün müydü, önceki gün mü– televizyonda şarkı söylerken gördüm...

Hayrola?..

Başbakan şarkıcılığa mı başlamıştı?..

Almış eline mikrofonu, Adnan Şenses'le birlikte söylüyor...

Söz: Aşkın Tuna

Müzik: Selçuk Tekay

*Hatıralar sarmış dört bir yanı
Baktığım her yerde izin duruyor
Ben seni düşünmek istemesem de
Bana her şey seni hatırlatıyor
Beraber yürüdük biz bu yollarda
Beraber ılandık yağın yağmurda
Şimdi dinlediğim tüm şarkılarda
Bana her şey seni hatırlatıyor*

Allah Allah, Recep Tayyip neden şarkıcılığa soyunmuştu ki?..

Meğer kaç yıllık hızlı tren girişiminin son temel atma töreni, yeniden yapılmıştı; başbakan duygulanmış, almış eline mikrofonu, hınhım bir sesle söylüyor, kimi hatırlıyor acaba?..

Yoksa “*Minareler süngümüz/ Kubbeler miğferimiz/ Camiler kıslamız/ Müminler askerimiz...*” diyen kişiyi mi anımsıyor?..

Eh, bu da bir ilerleme sayılır.

10.06.2003

Yangın Var, Hortum Var, Su Yok...

Her sabah bizim bakkalın çırağı bir tomar gazeteyi evin kapısının önüne bırakır...

Gazetelerin sayısı çoğaldıkça çoğalıyor, fiyatları ucuzladıka ucuzluyor...

Cumhuriyet 500 bin lira...

Kimi gazetenin fiyatı 100 bin liraya indi; bu ne iştir?..

Yalnız gazetenin fiyatı mı ucuzluyor, gazetecinin aylığı artsa da gazetecilik ucuzluyor, daha doğrusu değersizleşiyor...

Vah benim eski gazetecime!..

Çay ve simitle idare ederdi; ama, kendisini satmazdı...

Sabahları gazeteleri gözden geçirirken önce ilk sayfalara kuşbakışı bir göz atmanın tadı vardır; manşetler, fotoğraflar, başlıklar insana çok şey söyler...

Recep Tayyip Erdoğan dün yine esip savurmuş, başbakanın sözleri kimi gazetenin manşetinde, kimi gazetenin de sürmanşetindeydi; ne söylemiş AKP lideri?..

Demiş ki:

“İmtiyazlı hortumcular elde ettikleri haksız kazancı halkımıza geri ödeyecek!..”

Vay, vay, vay!..

Vatan sürmanşetini koyu mavi üzerine dişi hazırlamış; *Halk'a ve Olaylara Tercüman* da lacivert üzerine dişi sürmanşet çekmiş; başbakanın AKP grubunda yaptığı zehir zemberek konuşmayı duyuruyor:

“İmtiyazlı hortumcuya iktidarı gölgeletmeyiz.”

Star ne diyor?..

Ne rastlantı!.. *Star*'ın da sürmanşet haberi koyu renk zemin üzerine dişi kocaman harflerle donatılmış; üstelik Recep Tayyip'e ilişkin, ilginç mi ilginç bir vurgulama...

Okuyalım:

“Erdoğan, işte bunun için dokunulmazlığı kaldırmıyor.”

Sürmanşetin altında ikinci başlık:

“Tayyip Erdoğan, seçim öncesinde vatandaşa söz verdiği gibi ‘dokunulmazlığı’ kaldırsaydı, bugün ‘zimmete para geçirmek ve haksız mal edinmek’ suçundan 14 yıl hapsinin istendiği AKBİL davasında sanık olarak hâkim önüne çıkacaktı.”

Vay, vay, vay!..

Hortumculuğu savcılıkça mahkeme önünde savlanan Recep Tayyip hortumcuların peşine mi düştü?..

En çarpıcı manşetlerden biri de iktidara yakın *Yeni Şafak*'ta:

“2485 Hortum davası.”

Alt başlık:

“Batık bankaların fona devredilmesinin ardından toplam 2 bin 485 alacak davası açıldı. Banka yöneticileri halen yargılanıyor; ama, alacaklar tahsil edilemiyor, 24.6 milyar dolar battı.”

Ve kimi gazetelerde yayımlanan bayılıcı ve ayılıcı bir haber daha:

“Diyanet’e 1600 kişi alınacakken imam sayısı 16.000’e çıkarıldı.”

Ne demeli?..

Buyrun cenaze namazına!..

Türkiye’de büyük yangın var...

Ateş bacayı sardı..

Hortumcu çok..

Su yok!..

26.06.2003

Müslüman Müslümanın Baş Belası mıdır?..

Ankara'dan Ali Dünder 14 Ağustos 1976 günlü "Pencere"yi yollamış; yazının başlığı:

"Müslümanla Müslüman..."

Okurum mektubunda diyor ki:

"Sevgili Selçuk

Babam Osmanlı imam hatiplisiydi, 'İslam kendi kurdunu kendi canından üretir, kanıyla besler' dedikten sonra Ziya Paşa'nın '*Di-yarı küfrü gezdim beldeler kâşaneler gördüm / Dolaştım mülkü İslamı nice viraneler gördüm*' dizelerini yinelerdi.

Dosyaları karıştırırken senin yazı geçti elime; hem babamı hem Ziya Paşa'yı andım."

Yazıdan bir bölüm:

"Bağdat, Kanuni Süleyman döneminde Osmanlı İmparatorluğu topraklarına katıldı; 382 yıl Babiâli yönetiminde kaldı.

Birinci Dünya Savaşı'nda İngilizler 3-B planını yürürlüğe koydular. 3-B'den birincisi Bağdat, ikincisi Batum, üçüncüsü Bakû idi. Londra bu üç önemli noktayı ele geçirerek Ortadoğu ve Asya'da egemenliğini sürdürecekti.

Ne var ki B'lerden yalnız birincisi Anglosakson emperyalizminin elinde kalabildi. Ekim devrimiyle Anadolu Kurtuluş Savaşı, planın tümüyle uygulanmasını önledi.

İngilizler 12 Mart 1917 günü Bağdat'a girdiler. Halil Paşa kumandasında Türk ordusu çekiliyor, bazı Araplar evlerinin kapısına çıkmış dua ediyorlardı:

‘— Allah Sultan’ın askerine yardım etsin!’

Bazı Araplar da, ordu şehirden çıkmadan hastaneye saldırmışlardı. Ağır yaralılar ve ağır hastalar doktorlarla birlikte hastanede bırakılmışlardı. Araplar ‘Türk ordusu çekildi’ haberini duyar duymaz saldırıya ve yağmaya geçtiler. Kolu bacağı kırık yaralıları kollarına bacaklarına ip takarak sokaklarda sürüyorlar, değerli eşyaları talan ediyorlardı.”

Fırsat buldu mu Müslüman Müslümanın canına okur, yukardaki yazıda bu gerçek işlenmiş...

Birkaç satır daha:

“Yakın tarihimiz benzer acı olaylarla doludur. Birinci Dünya Savaşı’nda Halife-i Ruy-i Zemin Sultan Reşat Hazretleri ‘cihat’ ilan etmişti, ama, Müslümanlar düşmana karşı birleşememişlerdi. Araplar İngilizlerle işbirliği yaptılar. ‘İslam bilinci’ sömürgeci Hıristiyanaya karşı Türklerle Arapları bütünleştirememişti. Aradan altmış yıl geçmiştir; bırakınız Türklerle Araplar gibi ayrı ulusları; Müslümanlık, Araplarla Arapları bütünleştirip birleştiremiyor.”

Değişmiş bir şey var mı?.. Irak’ın kuzeyinde Müslüman, Amerika ile birlikte, ortasındaki ve güneyindeki Müslüman ayrı türküler çığırıyorlar.

Yazının yayımlanmasının üstünden çeyrek yüzyılı aşkın bir zaman geçti...

Angloamerikan emperyalizmi artık Amerikan güdümünde ve komutasında daha beter...

Irak işgal edildi...

Türkiye'deki sözüm ona İslamcı iktidar, işgalde Hıristiyan hesabına jandarmalık yapıp parsa toplamak için her şeyi göze almayaya hazır...

Oysa bu iktidarın imam hatipli başbakanı mangalda kül bırakmıyordu:

Minareler süngümüz

Kubbeler miğferimiz

Camiler kışlamız

Müminler askerimiz

Demek ki bu dizeleri söylerken RTE, Müslümanı silahla donatıp Müslüman üzerine göndermeyi düşünüyormuş...

03.08.2003

Bozacının Şahidi Şıracı...

Takıyye günümüz Türkiyesi’nde, toplumun sivil asker kesimlerinde, siyasette ve medyada sürekli tartışılan önemli bir konu...

Kuran’ın “Nahl Suresi” 16’ncı ayetinde diyor ki:

“Gönlü imanla dolu olduğu halde –zor altında olanın dışında– inandıktan sonra Allah’ı inkâr eden, gönlünü kâfirliğe açanlara Allah katından gazap vardır, en büyük azap onlar içindir.”

Demek ki “zor altında gönlünü kâfirliğe açanlara” Allah katından gazap yok!..

Nitekim İslam Ansiklopedisi’nin “takıyye” maddesinde şöyle yazıyor:

“...gizlemek manasında olup, mecburiyet ve zarar tehdidi karşısında dinin icaplarından muafiyet için kullanılan tabirdir. Biz-zat peygamber (...) zahiren (görünüşte) imanın inkârını, müşriklerle dostluk kurmayı ve haram edilmiş yiyeceklerin yenilmesini caiz görmek suretiyle dini ıstırap unsurundan kurtulabilmiştir. Bu bakımdan müsamaha Müslümanlığın bütününe şamildir.”

Daha önce bu köşede yayımlanan takıyyeye ilişkin bir yazıma medya köşelerinde yanıtlar vermeye çalışanlar oldu; bu doğaldır, AKP’nin avukatlığını üstlenmiş olanların görevleridir; ancak, bu girişimler takıyye sorununu çözmiyor, tersine kuşkuyu artırıyor; çünkü bozacının şahidi şıracı oldu mu güven vermiyor...

AKP değiştim diyor..

Takıyye mi yapıyor?..

Erbakan'ın rahle-i tedrisinde yetişmiş Recep Tayyip takıyyeci mi?.. Üç beş yıl önce “*Minareler süngümüz/ Kubbeler miğferimiz/ Camiler kışlamız/ Müminler askerimiz...*” diye nutuklar atan RTE için savunmanlık yapan gazeteciler de İslamcı eğilimleriyle tanınıyorlarsa tut kelin perçeminden...

AKP geçenlerde bir kitap yayımladı; önsözde Recep Tayyip diyor ki:

“— AKP siyaset felsefesini muhafazakâr demokrasi olarak belirlemiştir.”

Kitabın 114'üncü sayfasından bir alıntı:

“İslamın politika düzeni tevhit akidesine dayanır ve insanların eşitliği, kanunun üstünlüğü, insan haklarının, azınlıklarınki de dahil olmak üzere korunması gibi esaslar üzerinde yükselir.”

İslamda kölelik vardır, kadın ikinci sınıftır; İslamın politika düzeninin insan hakları üzerinde yükseldiği iddiasını AKP'nin kitabına aktarmak, yaşadığımız çağda hiçbir Müslüman ülkede insan hakları ve demokrasi olmadığını bilenler arasında ancak gırgır anlamı taşır.

Takıyye İslamda var, Hıristiyanlıkta yok; Avrupa'da bir iktidar partisi için “Takıyye yapıyor mu?” diye bir tartışma olur mu?..

Bizde ise bu tartışmayı gündeme getirmeyen medya ya da siyaset erbabı yok gibi...

03.09.2003

Oh Ne Âlâ Memleket...

Oh ne âlâ memleket!..

En iyi “ihraç malımız” ne?..

Ordu!..

Bugün Dünya gezegeninde en rizikolu, tehlikeli, ölümcül, kanlı cehennem neresi?..

ABD işgalindeki Irak!..

Askeri Irak’a ihraç edelim mi?..

Edelim!..

Oh ne âlâ memleket!..

Peki, askere sövelim mi?..

Sövelim!..

Orduya, orgeneraline, generaline, subayına, askerine düşmanlaşıp veryansın edelim...

Oh ne âlâ memleket!..

Asker konuşmasın, suspus otursun!..

Biz hem askere sövelim hem Irak’a gönderelim, en iyi “ihraç malımız” değil mi, pazarlayalım...

Elbette!..

Oh ne âlâ memleket!..

Vur patlasın, çal oynasın, devlet kadrolarını hallaç pamuğu gibi atalım mı?..

Atalım!..

Her yana dincileri dolduralım mı?..

Dolduralım...

Teker teker değiştirmek de yetmez, toptan ve silme değiştirmek için yeni yasalar düzenleyelim mi?..

Üniversiteleri dinci profesör ve doçentlerle yönetebilmek için kanun çıkaralım mı?.. Rektörleri ve dekanları kökünden silmeye ne dersin?.. Yükseköğretimi dinci iktidara bağlayalım mı!..

Öğretimi medrese eğitime dönüştürüp laikliği yıkmak amacıyla geleceğe yatırım yapalım mı!..

Oh ne âlâ memleket!..

Dinci partinin Meclis'teki oranı ne?..

Yüzde 66!..

Yüzde kaç oy almış?..

Seçmen tabanında yüzde 25, sandıkta yüzde 34!..

Oh ne âlâ memleket!..

Meclis'e yansımayan, seçime katılmayan, oyları yakılan vatandaşların oranı ne?..

Yüzde 60!..

Oh ne âlâ memleket!..

Medya neden bu iktidara yalakalık yapıyor?..

Ya özelleştirmeden pay kapmak, ya ihalelerde turnayı gözünden vurmak hırsıyla ya da 'aman iktidar bize ilişmesin' korkusundan medya ne yapacağını şaşırılmış...

Oh ne âlâ memleket!..

Takıyyeci iktidar yolsuzlukların peşinde mi koşuyor?.. Başbakan, bakanlar ve yakınlarının yolsuzluk dosyalarına ne oldu?.. Hani dokunulmazlıklar kalkacaktı?.. Bu yolda kimse ağzını açmıyor, muhalefet suspus oturuyor...

Oh ne âlâ memleket!..

Takıyyeci iktidar “en iyi ihraç malımız” askeri ABD’ye pazarlayıp koltuğunu sağlamlaştırmayı düşünüyor; oturup da seyrine mi bakılacak?..

Oh ne âlâ memleket!..

04.09.2003

Kubilay'ı Anmak Suç mu Oldu?..

9 Eylül Üniversitesi Rektörü Profesör Dr. Emin Alıcı bir konuşmasında Kubilay'dan söz açtı...

Dedi ki:

“— Temel hedefimiz, aklı ve bilimi temsil eden Atatürkçü düşünceyi Türkiye temelinde korumak... Bu uğurda yeni Kubilay'lar gerekiyorsa, biz yeni Kubilay olmaya hazırız.”

Kubilay, Türkiye Cumhuriyeti'nde anıtlanmış bir ad olarak tarihe geçti.

Yalnız Emin Alıcı değil, gerektiğinde her Türk Kubilay olmaya hazır olmalı...

Aydınlanma Devrimi; laiklik, demokrasi, insan haklarını tarihte ilk kez Avrupa'da hayata geçiren büyük oluşumun adıdır.

Ne çare ki büyük uygarlık devrimi gülsuyu ile yapılamadı..

Çok kan döküldü..

Darağaçları kuruldu..

Savaşlar yaşandı..

Napolyon, Avrupa kıtasını Moskova'ya dek ordularıyla niçin altüst etti?..

Aydınlanma'nın sınıfsal felsefesini öğrenmeden bu sorunun yanıtı bilinemez; sonuçta bugünkü Batı'yı Batı yapan bir demokratik yaşam biçimi çıktı ortaya!..

‘Anadolu Aydınlanma Devrimi’ ilk kez bir İslam ülkesinde demokrasiyi tohumladı...

Aydınlanma Devrimi’ne karşı elbet direnmeler ve başkaldırı-
lar olacaktı...

Menemen İsyanı bunlardan biridir; Nakşibendi tarikatından Derviş Mehmet’in başını çektiği kanlı eylem 23 Aralık 1930’da patlak verdi; isyancılar yeşil bayrağın altında toplandılar; laik Cumhuriyete başkaldırdılar...

Karşılarına öğretmen yedek subay Mustafa Kemal Kubilay çıktı...

Yobazlar Kubilay’ı önce yaraladılar, sonra başını kestiler, yeşil bayrağın ucuna takarak sokaklarda dolaştırmaya başladılar; kendilerine engel olmak isteyen iki bekçiyi daha öldürdüler; sonunda askeri birliklerin olaya el koymasıyla isyan bastırıldı.

Nakşibendi şeyhi Esat Efendi’nin de içinde bulunduğu 34 kişi yargılanarak ölüm cezasına çarptırıldı.

Kubilay bir örnektir...

Devrim şehididir..

Kara irticaya, şeriat düzenine, din devletine karşı laik Cumhuriyet Türkiye’si’ni savunmak hepimizin görevidir.

Rektör Profesör Dr. Emin Alıcı’nın doğal karşılanması, alkışlanması, desteklenmesi gereken sözlerine karşı en büyük tepkiyi Cumhuriyetin Başbakanı Tayyip Erdoğan’ın göstermesi ne anlam taşıyor?..

Başbakan diyor ki:

“— Rektör olmak kimseye edep dışına çıkma yetkisi vermez, rektörler önce edep öğrensinler!..”

Daha açıkçası Başbakan RTE rektörlere ‘edepsiz’ diyecek kadar kendisini kaybediyor.

Medyanın İslamcı gazeteleri de Rektör Alıcı’ya saldırmak için olayı fırsat sayıyorlar, Recep Tayyip’in peşine takılıyorlar...

2003 Türkiyesi’nde Kubilay’ı ağza almak suç oldu; edepsizlik sayılıyor?..

Geldiğimiz yer neresi?..

Başımızda ne biçim bir hükümet bulunuyor?..

Nasıl bir başbakan bu?..

28.09.2003

AKP Müslümanlarının Müslümanlığı?..

Tayyip Erdoğan'ı televizyonda gördüm, izledim, dinledim; sünneti şerife üzerine kesilmiş bıyıklarıyla konuşuyor, Irak işgaline destek vermek üzerine iş tutuyor, niyetini dile getiriyor; açıkça diyor-du ki:

— Irak'a asker yollayacağız.

Kendi kendime 'Ey Allahım sen her şeye kadirsin' dedim; bu ne düşüştür!..

RTE iktidara geçmek için İslamı nasıl tepe tepe kullanmıştı, anımsayın; halkın karşısına çıkıp ne din iman nutukları atmıştı?..

Minareler süngümüz

Kubbeler miğferimiz

Camiler kışlamız

Müminler askerimiz

Recep Tayyip saf halkımızı kandırmak yolunda laik Cumhuriyete sözümona cihat açıyordu...

'Cihat' nedir?..

Yanıt kesin:

'Cihat din uğruna savaştır.'

Recep Tayyip Erdoğan'ın iktidar politikası, din uğruna savaş nutukları atarak dini bütün seçmeni kandırmaktı.

Peki RTE şimdi ne yapıyor?..

Hıristiyan işgaline uğramış Irak Müslümanlarına karşı Türk askerini müstevlilerin emrinde kullanmak üzere Meclis'ten karar çıkartmaya çalışıyor.

Irak Müslüman değil mi?..

ABD işgalci değil mi?..

'Amerikan-İngiliz Haçlı Koalisyonu'nun yedeğinde Müslüman Tayyip emir eri mi olacak?..

Aynaya bakıp kendine sorsa: Hani '*minareler süngümüz, kubbeler miğferimiz, camiler kışlamız, müminler askerimiz*' diye nutuk atan Tayyip nerede?..

Gazetelere ilan mı verelim:

"Aranıyor!..

Başbakan olmadan önce Türkiye'de küffara cihat açmak isteyen RTE aranıyor. Görenlerin bulanların en yakın imama haber vermesi rica olunur."

Şimdi bu ülkede yaşayan vicdan sahibi Müslümanlar, başbakanlık koltuğuna yan gelmiş Recep Tayyip'in eline eteğine yapışmışlar...

Diyörler ki:

— Aman yapma!.. Irak'ta Haçlı Koalisyonu'nun işgali altında yaşayan Müslümanların üstüne Türk askerini yollama!.. Bu ne Müslümanlığa sığar, ne komşuluğa sığar, ne Birleşmiş Milletler kurallarına sığar, ne devletler hukukuna sığar, ne uluslararası meşruiyete sığar, ne komşuluk hakkına sığar, ne Allah peygamber hakkına sığar, ne Türkiye Cumhuriyeti'nin onuruna sığar, ne demokrasiye sığar, ne çağdaşlığa sığar...

Recep Tayyip, Gül ile birlikte George Bush'a söz vermiş...

Peki, AKP ne olacak?..

İslamcı gazetelere bakıyorum, iktidara sırtını dayamış olanlar estek köstekle vakit geçiriyorlar, nice İslamcı kalemşor kekeme olmuş, tekliyor...

Vah vah...

Bülent Arınç, Erdoğan ile Gül'ün yanında daha içtenlikli gibi görünüyordu..

Ama lâl-i epkem!..

Kavanoz dipli dünya böyledir; ak koyun kara koyun geçitte belli olur.

Haydi bakalım AKP Müslümanları, ABD'nin emriyle Müslümanları Müslüman üstüne yollamak üzere Meclis'te Müslümanlığınızı gösterin!..

07.10.2003

Karanın da Karası Var...

Telefonda Hüseyin Baş'la konuşuyorduk, birden ortalık güm-bürdedi...

Dedim ki:

— Televizyonu aç!..

Gazete 24 saatte bir çıkıyor, televizyon her an hazır ve nazır...

Olay hemen ekranlara yansıdı, yalnız bizimkilere değil, Avrupa'daki TV'ler de devreye girdiler...

Görüntülerin toplamının adı:

Panik!..

Terörün amacı toplumda tedirginlik ve güvensizlik yaratmaksa, eylemler başarısız sayılmaz.

Yıkılan duvarlar, kırılan camlar, ölümler, yaralılar, koşuşan insanlar...

Şaşkınlık..

Telaş..

Peki bu kez sinagoglar hedeflenmediğine göre teröristin düşmanı kim?..

Sen, ben...

Başka?..

Tayyip mi?..

Oysa Sayın Erdoğan başbakan olmadan önce nasıl nutuk atıyordu:

*Minareler süngümüz
Kubbeler miğferimiz
Camiler kıışlamız
Müminler askerimiz*

Bu hesap yanlış çıktı...

Recep Tayyip son günlerde doğru dürüst demeçler vermeye başladı.

Ama iş işten geçti mi, bilemem.

Eskiden bir çamaşır tozu şirketi, reklamını pek çarpıcı biçimde yapardı:

“Beyazın da beyazı var...”

Bu eski reklamı tüm dünyayı saran dinci siyasete uygularsak ne diyeceğiz:

“Karanın da karası var!..”

Çağımız dünyasında din üzerine politikada iş tutmak ne Doğu’ya yarar..

Ne de Batı’ya..

Amerika ‘Soğuk Savaş’ boyunca Ortadoğu’da irticayı besledi; Türkiye de bu coğrafyanın en duyarlı haritası sayıldı: Dr. Frankenştayn canavarını yarattı.

Ülkemizde kırk yıldan beri irticaya yapılan yatırımlarla hem geniş hem çoğu gizli bir altyapı oluştu; komşu ülkelerdeki irtica trafiğiyle al gülüm ver gülüm üzerine alışveriş bir tür dinci piyasada gelişti; bu kara borsanın bir ucu Afganistan’da, bir ucu Çeçenistan’da!..

Terörün kolları her yerde dallanıp budaklandı; köktendincilik her ülkede ne kadar militan yetiştirdi, hesabını yapmak güç...

Bir yanda Amerikan imparatorluğu..

Karşısında terör imparatorluğu..

Laik Türkiye Cumhuriyeti bu savaş haritasının içinde zorlanıyor.

Ne yapmalı?..

Her şeyden önce AKP iktidarı, üzerinden takıyye şaibesini temizleyip Türkiye’de körüklediği laik-dinci çatışmasına son vermeli...

Türban kavgasının sırası değil...

Karanın da karası var!..

Teröre karşı işbirliği ancak elbirliğiyle gerçekleşebilir; yoksa ülkenin nerelere savrulacağıнын hesabında herkes zar tutmaya başlayacaktır.

21.11.2003

İrtica Batağının Zehirli Çiçekleri..

Diyorlar ki:

“— Terörün dini yoktur.”

Olmaz olur mu?..

Bir fikri, inancı, ideolojiyi, politikayı ‘şiddet’ yoluyla hayata geçirip başkalarına zorla dayatmak istediniz mi adı terör olur.

İslamcı terörü yaşıyoruz.

Başbakan Erdoğan dedi ki:

“— Terörle verilen mesajı elimin tersiyle iter, ayağımın altına alır ezerim.”

Peki, ne oldu?..

Erdoğan bu sözleri söyledikten sonra, çok geçmedi, terör İstanbul’u daha beter vurdu.

Başbakan mahcup oldu.

Üstelik ‘ezerim’ sözcüğü bir başbakanın ağzına yakışmaz; çünkü ‘hukuk’ içermiyor; devlet yönetiminde böyle bir lafa yer yoktur.

Tersine, başbakanın çok serinkanlı olmasını gerektirecek bir süreçten geçiyoruz.

Irak’ta işgalciyi vuran Arap, terörist değildir; çünkü uluslararası hukuku çiğneyip ülkesine el koyan düşmana karşı savaşıyor; Tür-

kiye’de hukuk düzeni yürürlükte iken masum insanları öldüren kişi, hangi dinden, imandan, mezhepten olursa olsun teröristtir.

Ölçüyü açık ve kesin biçimde vurgulamazsak, ne yapacağımızı şaşırır, bu ikisini aynı kefeye koymak isteyenlerin oyununa geliriz.

Türkiye oyuna gelmeyecek.

Terörün üstesinden gelecek.

Ancak işimiz kolay değil..

Uzun yıllardan beri dışardan beslenip körüklenen ‘irtica’ ülkemizde geniş ve derin bir altyapı bataklığı oluşturdu.

‘Mümin’ aklını inancında yiyip bitirmiş bir kişi değildir.

Terörist çok farklı..

‘İslamcı terörist’ Cennet’e şartlandırılmış robottan farksız..

İrticanın kör karanlık eğitiminde, kendi kendisinin ipini çekebilecek kadar aklını yitirmiş mürteci, terör savaşında militan!..

Peki, bu militanı yetiştiren talimgâhlar ülkemizde nasıl serpil-diler?..

Türkiye’nin kendisine soracağı soru budur.

Hilafeti kaldıran ve ‘Öğretim Birliği’ni eğitim düzenine temel sayan 1924 tarihli yasayı kimler, neden ve niçin deldiler?..

Tarikatlar..

Cemaatler..

Ve çeşit çeşit şeyhlikler nasıl oluyor da yeraltında ve yerüstünde örümcek ağları gibi ülkeyi sardılar?..

İslamcı terörü besleyen örgütlerin yuvalandığı altyapıyı kimler oluşturdu?..

Kimler besledi?..

Türkiye Cumhuriyeti'nin laik düzenini beğenmeyen dinciler ve yandaşları, akıllarını başlarına devşirirlerse çok iyi ederler...

Çünkü bir kez 'İlımlı İslam Modeli' diye işe başladın mı, hareketin nasıl ve nerede duracağını, yalnız sen değil, hiç kimse kestiremez...

Üstelik ne kadar iman tazellersen tazele, kendini hiç kimseye beğendiremezsin.

22.11.2003

Darüislam – Darülharp...

Mübarek Şeker Bayramı arifesinde, Recep Tayyip Erdoğan'ın televizyondaki 'Ulusa Sesleniş' konuşmasını dinlerken, başbakana içim acır gibi oldu..

İki arada bir derede kalmıştı..

Gördüğüm kadarıyla sıkıntısı artacak; çünkü hem Bush'a dayanmak, hem de İslamcı güçlere kendini beğendirmek gittikçe güçleşecek...

Sıkıntıda RTE...

Ne diyordu:

“— ‘İslami terör’ demediğimiz için bizi eleştiriyorlar; ama, bunu yapamayız.”

Sonra bir sürü lafügüzaf...

Oysa gerçek başka!..

Gerçek ne?..

Günümüzde Ortadoğu dünyanın merkezi gibi oldu, çünkü petrol coğrafyası...

Ortadoğu'da çarpışan güçlerin İslam dünyası tarafında öne çıkanların başında El Kaide var...

Usame bin Ladin'i tanıtmaya gerek yok...

Ladin lider oldu, Amerika'ya kafa tutuyor, uluslararası terörün ipleri elinde...

Peki, derdi ne?..

Usame'nin ve yandaşlarının derdini anlamak için iki deyişten söz açmak gerekiyor...

Darülharp..

Darülislam..

'Dar' sözcüğü 'yer' ya da 'yurt' anlamına gelir; sözgelimi 'Darülislam' İslam ülkesi demek...

Şeriat hukukunun egemen olduğu bir devlet İslamdan sayılabilir; yoksa 'kâfirler'in egemenliği geçerli olduğundan çekiver kuyruğunu...

Daha açık deyişle 'Darülislam'ın açık ve kesin anlamı, şeriat hukukunun geçerli olduğu yer...

'Darüssulh' yani barış yeri olmak için ille de şeriat hukuku gerekli...

Peki, Türkiye'nin yeri nerede?..

El Kaide veya herhangi bir ortağının amacı, şeriatçı düzeni kurmak olduğuna göre, Türkiye'de düzenlediği saldırılar bal gibi 'İslami, İslamcı, şeriatçı, dinci' terördür.

İstanbul'daki İslamcı eylemlerin önemi, verilen bir kararı vurguladığı içindir...

Yerli 'Hizbullah'ın bu eylemlere ortak oluşu da rastlantı değil...

Ortadoğu'yu saran kıyametin ortasında Amerika'ya karşı çıkan İslamcı güç, RTE ve AKP'ye ilişkin kararını veriyor:

— Bunlar tam Müslüman değil, Türkiye de İslamın egemenliği altında değil...

Peki, İstanbul'daki terör eylemlerinden sonra Türkiye'nin adı ne?..

'Darülharp' mi?..

RTE şaşkın...

Çünkü kendisi de yakın zamana dek Türkiye'yi Darülharp olarak niteleyen şiirler söylüyor, nutuklar atıyordu, en çarpıcı olanı herkesin ezberinde:

Minareler süngümüz

Kubbeler miğferimiz

Camiler kışlamız

Müminler askerimiz

İslamcı terör, birkaç yıl önce bu özlemi dillendiren kişinin başbakanlığında şiiri hayata geçirmek isteyince, RTE nasıl şaşırmasın?..

26.11.2003

Anadolu Softa Devleti Kaldırır mı?..

Bektaşî yatağa düşmüş, öleyazmış, papazı çağırtmış...

Papaz sormuş:

— Ne istiyorsun?..

— Hıristiyan olmak istiyorum...

Yatağın çevresindeki Kızılbaşlar şaşırıp telaşlanmışlar:

— Ne yapıyorsun ulan, kafayı mı üşüttün!..

Bektaşî:

— Yoo.. demiş, mademki sonum geldi, bir Müslüman eksileceğine bir gâvur ölsün!..

Bektaşî mizahının bir benzeri dünyada yok!.. Nasrettin Hoca'yı da sollar Baba Erenler...

Softalığı sorgulayan Bektaşîlik yaklaşımındaki akılcılıktan türeyen nükte şimşeği Anadolu'dan gayrı hiçbir coğrafyada çıkmaz!.. Tüm toplumda, devlette, hayatta dinden, imandan, sofuluktan, yobazlıktan geçilmediği bir dönemde Bektaşî'nin soluğu kişiye nefes aldırmıştır; sanayi devrimini gerçekleştirmeden laikliğe yönelen Türkiye'nin mayasında Baba Erenler felsefesinin katkıları azımsanamaz...

Ham ervahta mizah yoktur...

AKP'nin kodamanlarına bakın, ne mizahla, ne karikatürle, ne de nükteyle alışverişleri var...

Emin Çölaşan'ın cumartesi günkü yazısını okurken ister istemez gülmeye başladım; Başak Yayınevi'nin çıkardığı 2'nci *Cumhuriyet Tartışmaları* adlı kitaptan seçtiği Recep Tayyip Erdoğan'ın incilerini köşesine aktarıyor Çölaşan...

Ne diyor Recep Tayyip:

“— Türkiye din olarak Kemalizmi (Atatürkçülük, laiklik, devrimler..) almış, başka hiçbir dine (Müslümanlık dahil) hayat hakkı tanımayarak kitlelere zorla dikte ettirmiştir...”

“— Türkiye'yi İslamın devlet planı içinde düşünüyorum...”

“— En üst belirleyici İslamın ilkeleridir, her şey ona göre belirlenir...”

Bu tür incilerin bolluğuna diyecek yok!.. Bugünkü başbakanımızın kafası tam şeriatçı mantığıyla yoğrulmuş...

Peki, Recep Tayyip değişti mi?..

Kimi 'Değişti' diyor..

Kimi 'Takıyye' diyor.

Recep Tayyip'in işi zor; TV ekranlarına da yansıyan sıkıntılı halini üstünden atması gerekiyor, rahatlaması şart!.. Geçmişiyile bugün arasındaki çelişkinin makasıyla kendisine yeni bir kimlik biçmenin geriliminde kasılmış kalmış başbakanın sureti mizahtan, nükteden, şakadan, gülmecedan, gülümsemeden habersiz...

Bektaşî'ye sormuşlar:

— İslamın şartı kaç?..

— Bir!..

Kızmışlar!

— Ne diyorsun sen?..

Baba Erenler:

— İmanım, demiş, hac ile zekâtı siz kaldırdınız, namaz ile orucu biz kaldırdık, geriye bir tek kelime-i şahadet kaldı...

Müslümanlığı yokuşa sürüp Türkiye'nin devlet düzenine dönüştürmek isteyen başbakanın da, müsteşarının da, dışişleri bakanının da işi zor...

Peki, Recep Tayyip değişirse ne olur?..

AKP parçalanır mı?..

İşin püf noktası da bu!..

Bektaşî'ye sormuşlar;

— Nasıl oruç tutarsın?..

Baba Erenler:

— Dayanırsam tutarım, dayanamazsam yutarım...

Recep Tayyip iki arada bir derede; aşağı tükürse sakal, yukarı tükürse bıyık; eski sözlerini tutarsa tutacak, tutamazsa yutacak...

11.01.2004

İstanbul'un Kış Kartpostalı Tayyip'in Vesikalık Resmidir...

İstanbul 12 milyon nüfusuyla –Yunanistan 10 milyon– karakışa toptan teslim olunca, gazetelerin manşetleri köpürdü; medya halkı oyalayacak malzeme buldu...

Birkaç örnek:

“İstanbul’u kar yönetiyor”

“Megakent karakışı kaldıramadı”

“İstanbul köye döndü”

“Metropolün çöküşü”

“Şaşkın kent”

Vesaire..

Dün bu köşede kısaca altını çizdiğim gerçekleri kim bilir kaç kez yineledim, akli başında olanlar yinelediler; ama, nato kafa, nato mermer...

Bir daha yineleyelim mi:

“Çok partili rejimden bu yana, nüfus patlamasıyla birlikte toprağın besleyemediği köylü artışının kentlere yığılması, arsa yağmacılığıyla şehirleri kuşatan gecekondu coğrafyasını Türkiye’nin doğal haritasına dönüştürdü...

Yerel ve genel seçimler de bu haritanın renklerine göre ger-
çekleşti...

Hiç kimse kış eziyeti için yönetimlere sövüp saymasın; ‘halk’
gerçeğini de kutsayıp abartmasın!..

Halkımız yarım yüzyıldan beri yerel ve genel seçimlerde yö-
neticilerini ‘bizzat’ saptıyor...

‘Sonuç’ meydanda!..”

Peki, sonuç meydanda iken halkımız yine neyle kandırılıyor?..

İstanbul’da kaç yıldan beri yerel iktidara kimler lök gibi otur-
muştu?..

Tayyip Erdoğan ve tayfası!..

İstanbul’u beş yıldan fazla yönetip yolsuzluk dosyalarını şişi-
renler, bu kez seçimle Ankara’ya gittiler, ülkeye el koydular...

İstanbul yetmedi...

Dinden imandan medet uman seçmenimiz hiç şikâyet etmesin,
yanıp yakılmasın...

Müslümanlık taslayarak, İslamı pazarlayarak yerel ve genel yö-
netimlere oturmayı yeğleyen bu takım, Türkiye’nin canına okuma-
ya kararlıdır...

İstanbullular hiç ağlamasınlar, medya da şamata ederek ger-
çekleri örtmeye kalkmasın...

İstanbul’daki facia, Recep Tayyip gerçeğini de ortaya çıkarıyor...

Dincilikten, İslamcılıktan, yobazlıktan medet umanlara, Ney-
zen Tevfik’in 1926’da yazdığı ‘Açmaz’ adlı hicviyesini –kimi beyit-
lerini atlayarak– anımsatmak istiyorum:

*Ulu Tanrım, bu Arap açmazı Türk'ü yendi
Tam bin üç yüz sene biçareye Müslim dendi
Altı yüz yıl bu maval gezdi ağızdan ağıza
Kapılan yandı bu iman denilen mihladıza
Aslı yok, astarı yok, esteri yok, kervanı var
Aklı yok, rehberi yok, varlığı yok, şeytanı var
Bu uğurda kara kaplı kitap oldu hâkim
Anırırken tepişen bunca eşek hep âlim
Utanırdan garazım, menfaatinden korkar
Yoksa her şeye müsait o sarık, kanlı yular
Sargı sarmış gibi bir kör çibana manzarası
O kızıl fes, o Grek damgası, yüzler karası*

İrticanın yerel iktidardaki fendinin resmi, İstanbul'un karakış kartpostalıdır...

Türkiye'nin bunların eline kaldıkça iflah olamayacağını açık seçik kanıtını, hangi olay daha çarpıcı biçimde sergileyebilir?..

25.01.2004

Gülben – Erdoğan ve Başbakan Erdoğan

Akşam gazetesi haberi sürmanşetten verdi:

“Sürpriz Aşkın Şifresi”

“Gülben Ergen-Mustafa Erdoğan aşkına bilimsel analiz!.. Uzman Cengiz Eren ilk kez fotoğrafta el ele görülen ikilinin vücut dili analizini yaptı.

Sonuç: Gülben mutlu; Erdoğan endişeli..

Gülben’in sol elinin orta parmağını bükmesi heyecandan...

Mustafa’nın sol omzunu yukarı kaldırması ilişkisini gizleme ve koruma ihtiyacını gösteriyor.”

Magazin dünyasında şimdi herkes bu çiftin birlikteliğini konuşuyormuş...

Ancak aralarındaki ilişkinin sırlarını vücut dillerinden çözmek olanağı varmış...

Akşam gazetesindeki haber Gülben’in hayatını farklı dönemlere ayırıyor:

1) Meşhur olmaya başladığı..

2) Meşhur olduğu..

3) Çok meşhur olduğu dönemler...

Bugünkü vücut dilini çözdüğümüz zaman anlaşılıyor ki Gülben artık mutlu...

Akşam gazetesini bir yana bırakıp öteki gazetelere geçelim...

Ne o?..

Manşetlerde yine karşımıza ‘vücut dili’ çıkmaz mı?..

Ama bu kez Mustafa Erdoğan’dan değil Tayyip Erdoğan’dan söz açılıyor...

“Başbakan Amerika’da Başkan Bush’la buluştuğu zaman vücut dilini konuşturmuş...”

Gazeteler diyorlar ki:

“Başbakan Erdoğan’la birlikte Türk dış politikasında yeni bir anlayış ortaya çıktı. Erdoğan-Bush görüşmesinde ‘vücut dili diplomasisi’ bariz şekilde görüldü.”

Haberler ilginç:

“Erdoğan –başbakan olmadan önce de– AKP Genel Başkanı iken ABD ve Avrupa başta olmak üzere yurtdışı gezilerinde kendinden emin, rahat ve güvenli tutumunu açığa vurmuştu.

Erdoğan bu görüşmelerde ayak ayak üstüne atarak rahat tavırını ortaya koymuş, liderlerin elini sıkarken de güven verici görüntü vermişti.

Erdoğan, Başkan Bush ile görüşmede vücut dili diplomasisini kullandı.

Her iki liderin Oval Ofis’te şömine önünde otururken el sıkışmaları hafızalara kazındı.

El sıkışma esnasında Erdoğan’ın pek yerinden kıpırdamadığı, Bush’un ise kolunu daha fazla uzattığı görüldü.”

Yalakalık yolunda düz duvara tırmanan medyamız keçileri kaçırmış...

Neymiş?..

“El sıkışma sırasında Erdoğan pek yerinden kıpırdamamış, Bush ise kolunu daha fazla uzatmış...”

Sonra?..

“Recep Tayyip, Bush karşısında bacak bacak üstüne atmış...”

Bize bir vücut dili uzmanı değil, ruh doktoru gerekli, içimize işlemiş aşağılık kompleksinin tedavisi yolunda bir şeyler yapmak gerek...

Ama içimize işlemiş aşağılık kompleksi dışavurumunda yalakalı-ğa dönüşmüş olduğu için, hekimlerin iki hastalığı birden tedavi etmeleri olanaksız...

Bu yazıyı meşhur bir fıkrayla bitirelim:

Adamın biri doktora gitmiş:

— Doktor, bende aşağılık kompleksi var...

Doktor hastasını muayene ettikten sonra demiş ki:

— Sizde aşağılık kompleksi yok, siz düpedüz aşağılıksınız!.

31.01.2004

Vücut Dili Fos Çıktı..

Aylardan şubat..

Ayın sekizi..

Kaldırımında yürüyorsun, güneş vurmuş her yana, havada tuhaf bir değişim var..

Sait Faik'in ünlü öyküsündeki gibi birisi sana sanki sesleniyor:

— Hişt hişt..

Dönüp bakıyorsun..

Kimse yok..

Caddede altından geçtiğin ağacın dallarına suyun yürüdüğü-nü duyumsuyorsun..

Önde bir kadın yürüyor..

Ne o?..

'Vücut dili'ni kullanıyor..

Tüm kliplerinde kalça gelgiti yapan Shakira, bu genç bayanın yanında halt etmiş..

Şubat ayının ilkbahara dönük gizemindeki eytişimin çekiciliği kaldırımında yürüyen kadını doğanın dürtüsünde yönlendiriyor:

— Hişt hişt..

Genç kadın vücut dilini ustalıklarla kullanıyor, anlamayan beri gelsin...

— Hişt hişt..

Başbakan Erdoğan'ın Amerika gezisindeki 'vücut dili' medyatik gazetelerin manşetlerine koskocaman puntolarla oturdu; çarpık ve çarpıcı bir propagandanın kokusuyla soytarılık skandalının parfümü birbirine karıştı:

"Erdoğan'ın vücut dili!.."

Ne olmuştu?..

Bizim başbakan Dabılyu Bush'un önünde bacak bacak üstüne atmıştı..

Sonra?..

Sıra fotoğrafçıların önünde el sıkışmaya gelince, bizimki biraz kımıldamış; ama, Bush bizimkine doğru daha çok kaykılmıştı..

Yalaka medyaya bakarsanız, gezide herkes bizim başbakana hayran olmuş, Recep Tayyip'in etkisi altında kalmıştı; Erdoğan'ın 'vücut dili' gazetelerin birinci sayfalarında koskoca fotoğraflarla sergileniyordu.

Eskiden devlet başkanları, başbakanlar, dışişleri bakanları 'Ağır ol da molla desinler' deyişine uygun biçimde davranırlardı; şimdi uluslararası diplomaside hafif sululuk geçerli oldu; omza el atmak, öpüşmek, kırk yıllık dost gibi kucaklaşmak gündeme girdi..

Sakin görüntüye aldanmayın!..

Vücut diline kanmayın!..

Devletlerarası ilişkilerde ülkelerini temsil eden kulağı kesikler iki sınıfa ayrılırlar:

Kurnaz tilkiler..

Eski kurtlar..

'Vücut dili'ni kimse yemez!..

Recep Tayyip Erdoğan'ın hatırı için hiç kimse Türkiye'ye dönük çıkarlarından vazgeçmez...

Nitekim çabucak ortaya çıktı ki Davos'ta Annan, Washington'da Bush bizimkini dolduruşa getirmişler; Ankara şimdi zora düştü...

Telaş melaş, sıkıntı mıkıntı; Denktaş iki arada bir derede New York'a gitti...

Peki, ilkbaharın titreşimlerini havasında barındıran güneşli şubat günü vücut dilini kullanarak kaldırırda yürüyen kadına ne oldu?..

Hiiiç..

Kadın yürüdü gitti..

Vücut diline bakıp 'kadın erkeğe çağrı çıkarıyor' diye kimse sokakta yürüyen hatunun yanına yanaşamaz...

Yanılan olursa, tokadı yer!..

10.02.2004

Yavru Vatan Gitti... Anavatan Gidiyor mu?..

Başbakanın son günlerde gazetelerde ardı ardına çıkan açıklamalarına baktıkça insan bir tuhaf oluyor; Hazreti kim yetiştirip ‘meydane’ salıvermişse, aşkolsun!..

Recep Tayyip hem bir yandan başbakanlığını yaparak ülkeyi ve devleti yönetiyormuş, hem piyasada iş tutuyormuş; yadırgayanlara da şaşıyormuş:

“— Ne var bunda?.. Ben namusumla çalışıyorsam, kim ne diyebilir?..”

Bizim ülkede iş yapmak için Ankara turnikesinden geçmek gereği bilindiğine göre Recep Tayyip akıllı mı akıllı!.. Hem iş yapıyor, hem devlet yönetiyor.

Soruyorlar:

“— Ama bu etik mi?..”

“— Etik dışı ne var ki, ben namusumla çalışıyorum..”

Helal sana bu yollar başbakan!..

“Başbakan” bununla da kalmıyor, hızlı siyaset yapıyor, geçenlerde açıklayıverdi:

— Geçmişte dini biz de istismar ettik...

Yani?..

— Mübarek İslamı politikada kullandık...

Ne zaman?..

10 milyon nüfuslu İstanbul şehrinin anakent belediye başkanı olduğu zaman mı?..

Evet!..

“Camiler kışlamız, minareler süngümüz” diyen kişi, Türkiye’nin en büyük, en değerli kentinin başında yöneticiyken meğer “İslamı istismar” ediyor, dini kullanarak politika yapıyormuş...

Maşallah!..

Şimdi diyor ki:

— Bu yanlıştı!..”

İnanalım mı başbakanın sözlerine?.. Yoksa Hazret ‘takıyye’ mi yapıyor?.. Hem bu devlet ne biçim devlet ki bu kadar kuşkuya karşın Tayyip’i bağrına basıyor..

Ya medya?..

İstanbul’da iş tutan medyanın Ankara’da iş tutan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’a “ihtiyacı” var!..

Türkçeye çevirirsek başbakan diyor ki:

— Ben eskiden yobazdım, artık değiştim; dini istismar ediyordum, artık kutsal İslamı siyasete alet etmeyeceğim, günah çıkarıyorum, itiraf ediyorum...

Günah çıkarma Hıristiyanlıkta vardır; ama, diyelim ki Müslümanlıkta da geçerli olsun; peki, aynı başbakan aynı günlerde şu sözleri nasıl söylüyor:

— İmam hatipliler niye doktor, kaymakam, avukat, yargıç, mühendis olmasınlar!.. İmam hatiplilerin önünü açacağız...”

Recep Tayyip uçtu, uçuyor...

“— 6 milyar tutan başbakan aylığıyla geçinemiyorum,” diyor...

“— Gazeteler Rauf Denktaş’ın açıklamalarını sansür etsin,” diyor...

“— Akaryakıtta zam yaptığımı söylüyorum, halk meydanlarda beni alkışlıyor,” diyor...

Recep Tayyip uçtu, uçuyor..

Uçan politikacı konamaz..

Düşer..

“Yavru Vatan” gitti, gider..

Sıra “Anavatan” da mı?..

Kıbrıs lideri Rauf Denktaş, Ankara’ya karşın ‘Yavru Vatan’ı kurtarmaya çabılıyor; ama kurtaramayacak, bari gelsin ‘Anavatan’ı kurtarsın..

Türkiye’de bir lidere gerek var!..

05.03.2004

Garip Bir Geçici Süreç...

Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ Amerika'da bir açıklama yaptı:

“— Hem laiklik hem ılımlı İslam devleti bir arada olmaz..

Ya biri, ya diğeri olur.”

Açıklama pırıl pırıl, saydam..

Açık..

Seçik..

Ancak medyanın gülleri hemen Orgeneral'in sözlerinin üstüne atıldılar, konuyu karıştırmaya çabalıyorlar..

Ya Tayyip Erdoğan?..

Diyor ki:

“— Laiklik din değil ki laiklikle İslamı bir araya getirelim. Laiklik başka, İslam başka şey. Zaten ılımlı ılımsız İslam diye bir şey olmaz. Müslüman Müslümandır. Aşırılıklar olabilir, ama, dinimiz reddeder. İslam dini orta yolu kabul ve tavsiye eder.”

Sap derken saman diyen Recep Tayyip Bey kendi kendisiyle çelişiyor..

Hem, “İlmlı ılımsız İslam diye bir şey olmaz, Müslüman Müslümandır,” diyor..

Hem, “Aşırılıklar olabilir,” diyor..

Hem “orta yol”dan söz açıyor...

Recep Tayyip dün ne diyordu:

“Minareler süngümüz, kubbeler miğferimiz, camiler kışlamız, müminler askerimiz...”

“İlmli” değildi..

“Aşırı” idi..

Yumuşadı mı?..

Kimisi “artık Erdoğan ılımlı” diyor..

Kimisi “takıyye” yapıyor diyor..

Hangisine inanalım?..

Başbakan, “Laiklik din değil ki laiklikle İslamı bir araya getirelim,” diyor.

Laiklik elbette din değil..

Aklın ve bilimin gereğidir laiklik; çok kullanılan bir deyişle bir bakıma din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılmasıdır; ama, ülkemizde bu ikisini birbirine karıştırmak isteyenler, Orgeneral Başbuğ’un Amerika’daki açıklamasını yermeye çabalıyorlar; medyamızda bunun ilginç örnekleri istediğiniz kadar...

Türkiye’de bugün garip bir durum var..

Seçim politikasında birbirine zıt düşen güçler ekonomiyi tartışmıyorlar.. Ekonomi 58’inci Hükümet’in yürürlüğe koyduğu gibi sürüyor, enflasyonun düşmesi bu yüzden; AKP’nin yaptığı bir şey yok...

Halkın canına okunuyor, işsizlik görülmemiş doruklara tırmanıyor, yoksullar umutlarını yitirmiş, işçilerin haklarını kimse savunmuyor, ortalama üç yıllık eğitim görmüş, kişi başına üç bin dolar ulusal gelire sahip bir zavallı ülkemiz..

Kimse olayın bu yanına bakmıyor..

Başbakan Erdoğan, seçim mitinglerinde zamdan söz açtı mı, alkışlanıyor...

İşimiz gücümüz türban tartışması, laiklik sürtüşmesi, vesaire..
'Sen mi daha Müslümansın, ben mi' kapışmasından başka bir gündem maddesi yok...

IMF'nin arayıp da bulamayacağı bir toplumuz:

Ekonomi programlarında hiçbir ayrılık bulunmayan siyasal partiler demokrasisi!..

Yeme de yanında yat!..

23.03.2004

Çelişkinin Çarmıhı!..

Amerika Felluce'de bir camiye bombaladı..

Camiye sığınmış kırk Müslümanı öldürdü..

Cellatlık..

Acımasızlık..

Saygısızlık..

Dehşet..

İbret..

İslamın tapınağına saldırı, yalnız Müslümanı ve Museviyi değil, yüreğinde vicdan taşıyan Allahsızları da sarsacak türden alçakça bir cinayet...

Dünyanın dört köşesinde protestolarla lanetlenen bu kanlı saldırı karşısında bizim Başbakanımız Tayyip Erdoğan ne yaptı?..

Felekten birkaç saat çalmak için, bir gece davetine eşiyile birlikte katıldı...

Gazetelerin yazdığına göre, eşi Emine Hanım ile birlikte davete giden Erdoğan, çiçeklerle bezenmiş bir sofrada dağıtmış; ünlü şarkıcı Muazzez Ersoy'la birlikte şarkı söylemiş...

Emine Hanım da katılınca bu 'üçlü'nün seslendirdiği şarkı davetlilerce çok beğenilmiş; çevredekiler alkışlamışlar...

Şarkının adı:

“Beraber Yürüdük Biz Bu Yollarda”

Güftesi:

*Hatıralar sarmış dört bir yanı
Baktığım her yerde izin duruyor
Ben seni düşünmek istemesem de
Bana her şey seni hatırlatıyor*

Aşkolsun Recep Tayyip’e!..

Felluce’de cami bombalanıp Müslümanlar katledilirken suspus oturan Erdoğan kederinden mi şarkı söylüyor, umursamazlığından mı?..

Peki, bu şarkı kimi ya da neyi hatırlatıyor Recep Tayyip Bey’e?..

Belki de şu manzumeyi:

*Minareler süngümüz
Kubbeler miğferimiz
Camiler kışlamız
Müminler askerimiz*

Kimdi bunu söyleyen?..

Hatırladınız mı?..

Amerikan Başkanı Bush Müslümanın camisini bombaladı, kubbesini başına geçirdi, minaresini yıktı; mümin ne yapıyor?..

Gece davetlerinde şarkı söylüyor.

Tayyip Bey vaktiyle laik Cumhuriyete karşı savaş açtığı için söylemişti o meşhur manzumeyi...

O günlerini mi özlüyor?..

*Baktığım her yerde izin duruyor
Ben seni düşünmek istemesem de
Bana her şey seni hatırlatıyor*

Takıyye buna mı denir?..

Türkiye’deki “laikçilere” “İslamcı” havasında posta koyup savaş açmak; Bush camiyi bombaladığı ve Müslümanları öldürdüğü zaman suspus kesilmek gibi bir çelişkinin çarmihına çakılmak, insanı elbette efkârlandırır...

Alaturka şarkıyla defi gam buna en iyi ilaçtır.

10.04.2004

‘İlmlı’ Değilmiş Ama ‘Orta Yolcu’ymuş..

Gazetelerde ayrıntıları yayımlandı; Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Chicago’da Ortadoğu üzerine yapılan bir açık oturuma katılmış...

AA’nın haberine göre tartışmada dile getirilen ‘ımlı İşlam’ tanımlamasına tepki göstermiş...

Demiş ki:

“Türkiye ımlı İşlamın egemen olduğu bir ülke değildir. İmlı İşlam ifadesi yanlıştır. İşlam, kelimesi itibarıyla yalındır; sadece İşlamdır.

İmlı İşlam deyince bunun alternatifi çıkar, o da ımlsız İşlamdır.

Bir Mşlman olarak böyle bir kavramı kabul edemem...

İşlam aşırılıkları reddeder.

Ben aşır Mşlman değilim.

Biz orta yolu bulmuş bir Mşlmanız.”

Bektaşi akşamşt, şişe elinde, hem demleniyor, hem sallana sallana yryrkn köşe başında bir dilenciye rastlamış; bir göz kr, kol çarpık, kafa yamuk, sırt kambur, bacak topal; zavallı düşkün önüne mendil açmış,  beş kuruş bekliyor; Baba Erenler elini cebine atmış metelik yok...

Birden aklına gelmiş, elindeki rakı şişesini uzatıp seslenmiş:

— Ulan, demiş, para yok bende, ama şu binlikten çek bi fırt...

Dilenci:

— Olmaz, diye karşı çıkmış, günahtır, çarpılırım, Allah çarpar...

Bektaşî adamı süzmüş:

— Ulan, çarpılırsan düzelirsin!..

Recep Tayyip'in çarpık konuşmasının neresini düzeltereksin?..

Önce diyor ki:

“— İlimli İslam ifadesi yanlıştır. İlimli İslam deyince bunun alternatififi çıkar. O da ılımsız İslamdır.”

Sonra da diyor ki:

“— Biz orta yolu bulmuş Müslümanız.”

“İlimli İslam”ı reddettikten sonra “orta yolcu Müslüman” nasıl olunur?..

“Orta yolcu” ile “ılımlı” aynı şeydir...

ABD'nin Ortadoğu Projesi'nde Türkiye için biçtiği 'İslamcı rejim' ne Suudi Arabistan'a benzeyecektir, ne İran'a; 'ılımlı' yani 'orta yolcu' olacaktır.

Fikir keşmekeşi bakımından allak bullak bir kafa nasıl düzelir?..

Bektaşî'nin tavsiyesi:

— Çek bi fırt!..

Tayyip Bey'in içmediğini biliyoruz; bu yüzden çarpılıp da düzelemeyecek...

Ne var ki çarpılmadan düzelmesi de olanaksız!..

16.06.2004

Tüylər Ürpertici Bir Belge...

21 Ağustos 2001 günü gazetelerin birinci sayfalarında Erdoğan'ın bir konuşması yayımlandı...

Recep Tayyip'in söyledikleri ilginç!..

Madde madde diyor ki:

1) "Laiklik tabii elden gidecek.."

"Tutturmuşlar laiklik elden gidiyor, diye!.. Yahu bu millet istedikten sonra laiklik tabii elden gidecek!.. Sonra nedir bu laiklik Allah aşkına?.. Bu ne menem şey?.. Çıkıyor içişleri bakanı, 'Devlet dine karışır' diyor. Eeee.. gerisini niye söylemiyorsun?.. Din devletle karışır demiyorsun!.."

2) "Laik ve Müslüman olunmaz.."

"Hem laik hem Müslüman olunmaz..

Ya Müslüman olacaksın ya laik.."

3) "Egemenlik Allah'ındır.."

"Ben Müslümanım, diyenin tekrar yanıma gelip bir de aynı zamanda laikim, demesi mümkün değil. Niye? Çünkü Müslümanın yaratıcısı Allah kesin hâkimiyet sahibidir. 'Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir' lafı koskoca bir yalan!.. Egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ındır."

4) "AB'ye girmeyeceğiz.."

"Avrupa Birliği'ne girmek için koşturuyorlar. Onlar da bizi al-

mamayı düşünüyorlar. Eeee.. biz de girmemeyi düşünüyoruz. AB'nin asıl adı Katolik Hıristiyan Devletler Birliği'dir."

5) "Anayasayı sarhoşlar hazırladı.."

"Kaptıkaçtı maptıkaçtı, (Prof. Orhan Aldıkaçtı) anayasayı hazırlıyorlar, adamlar ayık kafayla hazırlamıyorlar bunu; sonra iki senede deliniyor."

6) "Ümmetçilik tutar.."

"Yahu bu milletin bütünlüğü 'Ne mutlu Türküm diyene' ifadesiyle sağlanır mı? Osmanlı 30'u aşkın etnik grubu ümmet düşüncesiyle bir arada tuttu.

Biz de inanç birliği ile tutacağız."

7) "Terör Meclis'te.."

"Terörü Cudi dağlarında arıyorlar; terör Meclis'in içinde!.. Orada halledilmeli!.."

8) "Doğumları kadın yaptıracak.."

"Doğumevlerinde yalnız kadın doktorlar çalışacak!.. Öğretmenlikte yetişmiş başörtülü kızlarımız var; şimdi işe alınmayan bu başörtülü kızlarımız anaokullarında yavrularımızı yetiştirecek..."

9) "Hazmettirerek geliyoruz.."

"Türkiye Cezayir olur mu, diye soruyorlar. Biz hazmettire hazmettire geliyoruz. Allah'ın izniyle!.. Şimdi artık millet yalnız aktörleri değil, senaryoyu da değiştirmeye talip!.. Bu çalışmalarımız senaryoyu değiştirme çalışmalarıdır. Biz onun için geliyoruz. Bu düzenin koruyucusu olamayız; bu mümkün değil. Bu hukuku hazırlayanlar, bu düzenin kaldırılmasının maşası olacaklar."

10) "Kıyam başlayacak.."

"Bir buçuk milyar nüfuslu İslam âlemi Müslüman-Türk milletin ayğa kalkmasını bekliyor..."

Ayağa kalkacağız..

Işıkları göründü, Allah'ın izniyle kıyam başlayacak!..”

Bugünkü Başbakan Tayyip Erdoğan'ın 1996'da yaptığı bu konuşma, 2001'de tüm gazetelerde yayımlandı; harfi harfine kanıtlanmış bir gerçek belgedir.

Peki, Erdoğan değişti mi?..

Yoksa takıyye mi yapıyor?..

Başbakanın tutumuna bakarsanız bir değişiklik olduğu söylenebilir; AB'ye girmek yolunda dönüşüm var; ama, bir taktik mi, zaman kazanmak mı, 'Nasıl olsa bizi almazlar' mantığı mı geçerli?..

Başbakan Recep Tayyip adına kimseye güvence verebilecek konumda değilim; bunu yalakaları yapıyorlar...

Ancak şu söylenebilir:

Erdoğan hiçbir zaman bir özeleştirici yaparak değiştiğini açıklamadı.

17.07.2004

Kırmızı Kasketli Adam...

Eskiden büyükler küçüklere masal söylerlerdi..

Günümüzde bu görenek sürüyor..

Herkesin bildiği *Kırmızı Şapkalı Kız* masalı vardı..

Şimdi “Kırmızı Kasketli Adam” masalı var..

Kim o adam?..

Erdoğan!..

Nereden çıktıysa çıktı, “Hızlı Tren” tasarımında boy gösterdi
Recep Tayyip Bey..

‘İstasyon Şefi’ kasketini giydi..

Kırmızı Erdoğan’a pek yakıştı..

Hızlı trenin 4 Haziran’da açılışını yaparken bir de hızlı nutuk
atıp dedi ki:

“— Bu adım, Türkiye’nin medeniyet yarışında nerede olduğunu
ortaya koyacaktır.”

Kırmızı Kasketli Adam’ın masalı, çok değil, bir buçuk ay son-
ra fosladı..

Türkiye’nin medeniyet yarışında nerede olduğu açık seçik or-
taya çıktı.

Peki, ‘Kırmızı Kasketli Adam’ şimdi ne yapıyor, vicdanı rahat
mı?..

Hızlı tren tasarımının açılışında nutuk atan başbakan şimdi ne söylüyor?..

Yoksa ‘vücut dili’yle mi konuşuyor?..

Bir sürü cana yazık olmadı mı?..

Yaralıların acısını kim çekecek?..

‘Kırmızı Kasketli Adam’ın masalı “Masal masal matitas, anlatanın dili tas” olmadı mı?..

Uygar dünyada ulaşım sorunu –havayolları bir yana– kara ve demiryolları arasında dengeli bir paylaşım üzerine kurulur..

Hele deniz olanağı varsa ne âlâ!..

İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra Türkiye’nin çok partili rejimle girdiği “uydulaşma, sömürgeleşme, bağımlılaşma” sürecinde, ulaşımı yüzde 90 oranında karayollarına oturtmak aptallığına dış baskılarla kaydık...

Demiryollarına bir çivi çakmadık!..

Bizim medyamız Recep Tayyip’in ‘Airbus’ üzerine AB rüşvetini Fransa cumhurbaşkanına ‘vücut diliyle’ nasıl pazarladığını yalakalık edebiyatının en bayağı Türkçesiyle anlatırken hızlı tren faciasıyla uyandık... mı?..

Saçımız ak mı kara mı? Önümüze düştü... mü?..

Bilime meydan okuyarak “medeniyet yarışına giren” dinci kafaya bu facia dank etti mi?..

Kırk yıllık demiryolu altyapısı üzerinde hızlı tren uçukluğunu hayata geçiren takıyyeci iktidar bu olaydan ders alacak mı?..

Bir altyapı vardır..

Bir de üstyapı..

Altyapı ray..

Üstyapı tren..

Tren, altyapısının doğasını hiçe sayarak uçmaya kalkıştı mı devrilir..

AKP iktidarı da laik Cumhuriyetin anayasal altyapısını hiçe sayarak uçmaya yelteniyor..

Bu gidişle 'uçtu uçtu' olmasın!..

24.07.2004

Sen Seni Bil!..

Televizyonda izledim..

Gazeteci, başbakana soruyor:

“— Ulaştırma bakanı ile TCDD genel müdürü istifa etmeyi düşünüyorlar mı? ..”

Erdoğan’da surat iki karış!..

Başbakan bozuk mu bozuk..

Gazeteciye diyor ki:

“— Böyle soru sorulmaz!..”

Sonra ekliyor:

“— Haddini bil!..”

Pek ünlü bir tekerleme vardır:

Sen seni bil..

Sen seni..

Sen seni bilmez isen..

Bildirirler haddini.”

Peki, ulaştırma bakanı ile TCDD genel müdürü hadlerini biliyorlar mı?..

Bilim adamları, uzmanlar, profesörler kırk yıllık raylarda hızlandırılmış tren tasarımının kafayı yemek olduğunu söyleyip bu kişileri uyarıyorlar; ama, bizimkilerde haddini bilmezlik had safhada!..

Hem bunlar iki kafadar, çok yakın iki omuzdaş, al birini, vur ötekine!..

Başbakan Erdoğan “haddini bildirdiği” gazeteciye bir de ders verdi..

Dedi ki:

“— Her kazada sorumlusu olan bakan görevden alınır mı? ..”

Peki, bu olay bir “kaza” mı?..

Bilim adamları, uzmanlar, profesörler açıklama yaptılar:

“— Bu bir kaza değil!..”

— Peki, ne?..

Gazetelerin manşetlerinde neyin ne olduğu açıkça yazıldı:

“Bu, bir katliam!..”

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan 4 Haziran’da istasyon şefinin kırmızı kasketini giyerek hızlandırılmış trene ‘bizzat’ yol verdi...

Ne demek bu?..

Kırmızı şapkalı istasyon şefi, yol verdiği trenin sorumlunu üstüne alır...

Recep Tayyip sorumludur!..

Başbakan Erdoğan bir kez ata binerek gösteri yapmaya kalkışmıştı..

Attan düştü..

Başbakan iki gün önce traktör kullanmaya girişti, bir AKP’li milletvekilini yere düşürdü..

İstasyon şefliği yapmak hevesiyle kırmızı kasketi giyip hızlandırılmış trene yol verdi..

Sonuç ortada!..

Tayyip Erdoğan ölçülerinde kantarın topunu iyiden iyiye elinden kaçırmış..

Dinci basın zaten Erdoğan'dan yana..

Koskoca medyanın adı da başbakana goygoyculuğu yüzünden “yalaka”ya çıktı...

Ama bir gazetenin muhabiri başbakana soru sorduğunda AKP lideri ne diyor:

“— Haddini bil!..”

Tüm yaşamında koskoca İsmet Paşa'nın ağzından gazeteciye yönelik böyle bir laf çıkmamıştır; bu olayda haddini bilmeyen gazeteci değil...

Ne yazık ki başbakanın t a kendisi!..

25.07.2004

Yoksa AB'ye Girdik mi?

Yufka yürekli miyim, nedir, TV'de Tayyip Erdoğan'ı içerde halvet olduğu Verheugen'le yan yana görünce acıdım; elin Frengi taş gibi duruyor, dediğim dedik, öttürdüğüm düdük dercesine serinkanlı; bizimkinin evinden –Allah göstermesin– sanki cenaze çıkmış; başbakanımızın yıkılışı gözlerinin içine, bakışlarının gergefine işlemiş...

Hüzünlendim!..

Tayyip Erdoğan'ın dünyadan habersiz oluşu bir yana, başbakanın, çevresinde olan bitenleri sezemediği de anlaşılıyor; yoksa yanına Adalet Bakanı Cemil Çiçek'le din-diyanetten sorumlu Mehmet Aydın'ı alarak zina konusunda elin keferesini 'ikna' etmeye 'Fren-gistan'a gider miydi?..

İç ve dış basında şimdi en çok yinelenen soru:

— Tayyip Erdoğan mademki geri adım atıp dönecekti, zina krizini neden çıkardı?..

Yanıt çok basit:

Çünkü Kuranıkerim'de zina suçtur..

Ve öncelikle kadın cezalandırılır!..

Oysa AB hukuku laikdir, insan hakları ve kadın-erkek eşitliği üzerine oluşmuştur...

Başbakan hem içinden gelen dürtü ile hem de kendisini iktidara taşıyan tarikat şeyhlerine bağlılığı yüzünden, son dakikada hamlesini yapmak zorunda kaldı; iç ve dış dengeleri iyi bilemediğinden zina girişimini başaracağını sandı...

Ve ilk elde yıkıldı...

AKP doğru dürüst bir parti olsa bu 'hezimet'in hesabını Recep Tayyip'e sorardı...

Ne var ki bizim partilerde böyle bir mekanizma çalışmıyor.

Avrupa ile Türkiye'deki çok partili rejimler arasında büyük bir fark var; bizde bugün sıcak bir tartışma konusu oluşturan 'irtica', daha başka deyişle din devleti rizikosu onlarda tarihtir; güncelde hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur...

Ülkemizde ise dincilik bir numaralı sorun!..

AB'nin laik hukuk yapısı bizim Cumhuriyetimizin temeline ve geleceğine uygundur; ama, iş bu kadarla kalmıyor ki...

AB'ye girmek isteyen elbette bu "uygarlık projesi"nin anayasasından başlayarak tüm kanunlarını benimseyecektir; hiç kimse bu kadar doğal bir koşula karşı çıkmaz...

Ne var ki Avrupalı dostlarımız yalnız hukuksal koşullarla yetinmiyorlar; Kıbrıs ya da Patrikhane veya papaz okulu vb. gibi siyasal alanlarda da, fırsat bu fırsat deyip, Türkiye'nin önüne ilginç şartlar getiriyorlar; kim bilir bundan sonra neler icat edecekler!..

Önümüzde ince uzun bir yol var..

Bizim medyanın komik şamatasına bakmayın; AB'ye üye olmak yolunda daha kaç yıl yürümek gerekiyor?..

10 yıl mı?..

15 yıl mı?..

Yolcu, tarlasını süren köylüye sormuş:

— Buradan kasabaya kaç saatte gidilir?..

Köylü sesini çıkarmamış..

Yolcu bir kez daha sormuş..

Köylü yine yanıt vermemiş.

Öfkelenen yolcu boş verip yürümeye başlayınca arkasından seslenmiş:

— Beş saatte gidilir!..

Yolcu meraklanmış:

— Peki, bunu neden demin söylemedin?..

Köylü

— Yürüyüşünü görmeden söyleyemezdim ki...

25.09.2004

Pisi Pisi Gel Pisi, Var mı Senin Gibisi!..

Yıl 2005!..

Sorunumuz ne?..

Cumhuriyet karikatüristi Musa, Başbakan Tayyip Erdoğan'ı kedi kılığında çizmiş...

Ya İngiliz karikatüristinin yarım yüzyıl önce İngiltere Başbakanı Churchill'i çizdiği gibi buldog köpeğine benzetseydi ne olacaktı?..

AB coğrafyasında politikacıları başbakanlarıyla, bakanlarıyla kurt, köpek, kuş, balık, timsah vb'ye benzetmek doğaldır; laf aramızda politika dünyası bir tür 'hayvanat bahçesi' sayılır.

Karikatür sözcüğü Avrupa'da ilk kez 17'nci yüzyılda kullanıldı; 'siyasal karikatür' Aydınlanma Devrimi'ne koşut olarak basın dünyasında yükseldi...

1830'da Fransa'da kurulan Cumhuriyetçi mizah gazetesi "Caricature"ü cezalandıran Kral Louis Philippe:

— Karikatür, demişti, yazıdan daha yıkıcı!..

Fransa'da, 1881'de 'Basın Özgürlüğü Yasası' çıkıncaya kadar, baskılara karşı karikatür ve mizahla direniş sürdü...

Aydınlanma sürecinin özgürlüklere dönük gebeliğinde, çizerin basın dünyasındaki ustalıklı kürtajıyla yaşama kavuşan karikatür, demokrasinin olmazsa olmazlarından biridir.

İnançtan mizah türemez..

Mizah akıl işi..

Aydınlanma devriminin zekâsı çizgide ‘komik’le bütünleşen yergi üretince karikatür sanatı oluştu...

İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra gelişen salt çizgiyle mizah aşaması, Avrupa’da ve özellikle Türkiye’de birbirinden değerli karikatürcüler yarattı.

1950’li yıllarda yayımladığımız ‘Dolmuş’ mizah dergisinde zamanı başbakanı Adnan Menderes’i iğneleyen karikatürler yayımlıyorduk...

Basın Savcısı Hicabi Dinç de peşimizdeydi...

Elinden nasıl kurtulacaktık?..

Savcı Dinç bir gün kulağıma gereken yöntemi fısıldı:

“— Beyefendinin karikatürünü kapağa koymayın!..”

“Beyefendi” dediği başbakandı...

Aradan yarım yüzyıl geçti...

Bugünkü başbakan da karikatürle ve karikatürcülerle uğraşıyor...

Ne kötü!..

Kötü, çünkü yarım yüzyıl içinde bir arpa boyu yol almışız; başbakanlar kafaca değişmiyor; hükümetin başı dün çizgiyle mizahı dert ediniyordu; bugünkü de aynı işi yapıyor...

Peki, bunun iyi tarafı yok mu?..

Bir ÷lkede gerçek karikat÷r ve karikat÷rc÷ler var oldukça, demokrasi için de umut var demektir...

÷stelik öv÷nerek söyleyebilirim: Medyada *Cumhuriyet*'in karikat÷rc÷ kadrosuna kırk bir kere maşallah!..

25.02.2005

Türkiye Muz Cumhuriyeti mi?..

Gazete sayfalarında bir soru dolaşıyor:

— Türkiye muz cumhuriyeti mi?..

Sorunun sorulması bile ne hale düştüğümüzün resmidir...

Başka sorular da var:

— Devletin çiğnenmesi yasak kırmızı çizgileri vardı, ne oldu?..

— Uçtu gitti, yok oldu!..

— Kıbrıs?..

— Lo lo lo..

— Kuzey Irak?..

— Amerika Türk askerinin başına çuval geçirdi..

Brüksel'deki son NATO zirvesinde de Bush ile Blair, Tayyip Erdoğan'a ayaküstü sormuşlar...

Ne sormuşlar?..

Bizim tüm gazeteler “soruşturmayı” birinci sayfaların manşetlerine marifetmiş gibi oturtular...

“Bush – Oğlunuz halen Amerika’da mı?

Erdoğan – Evet..

Blair – Oğlunuz ABD’de mi çalışıyor?..

Erdoğan – Evet..

Blair – Nerede?

Erdoğan – Dünya Bankası’nda..

Bush (*gölerek*) – Bu nedenle Amerika’da faizler düştü.. Erdoğan’ın oğlu son derece akıllı başında ve yakışıklı bir çocuk..

Bush ile Blair bizimle gırgır geçiyorlar...

Ne diyor ABD Başkanı, Blair’e?..

— Bunun oğlu Dünya Bankası’nda çalışıyor diye Amerika’da faizler düştü!..

Ya bizde neler oluyor?..

Soruya ben yanıt vermeyeyim.

Kim versin?..

Güngör Uras’ın önceki günkü yazısından birkaç satır aktarıyorum:

“Maliye Bakanı (Kemal Unatıkan) tek bir hedefe kilitlenmiş: Faiz ödemek ve IMF’nin faiz dışı fazla hedefini tutturmak için ne kadar para lazım ise KDV-ÖTV gibi fakir halkın ödediğı vergileri artırarak ve gerekiyorsa yeni vergiler koyarak faizleri ve IMF’yi mutlu etmek...

Yatırıma ayrılan para sıfır..

Tarıma ayrılan para sıfır..”

Tepemizde Amerikan patronajı altındaki Dünya Bankası var, bir de IMF!.. Türkiye tümüyle bunlara gebe!.. Dış borçların faizini ödemek için yoksul halkın belini büküyoruz; yatırım sıfır, gelecek umudu mafiş!.. Bush bunu çok iyi bildiğı için Erdoğan’ın yüzüne bakıp Blair’e dönüyor:

“— Bunun oğlunu Dünya Bankası’na aldık, Amerika’da faizler düştü!..”

Alay ediyor bizimle...

Peki, ne yapmalı?..

AKP'ye oy veren vatandaşlara öğüdüm var:

Daha çok nafile namazı kılın!..

Beş vakit yetmez..

On vakit kılın!..

Türban yetmez..

Çarşafa girin!..

Türbelere varıp daha çok mum yakın!..

Gece gündüz duayla vakit geçirin!..

Takıyyeci parti tertemiz Müslümanlığı siyaset kavgasında, iktidar çıkarında, koltuk sevdasında kullanıp dümeni eline geçirdikten sonra halkı da faiz haracına bağladı..

Türkiye muz cumhuriyeti mi?..

26.02.2005

Esrar İçinde Esrar...

İnsan unutkan bir yaratık!.. Hasan Pulur anımsatmasaydı, Recep Tayyip'in o 'şahane' deyişi belleğimden silinmişti...

Ne demişti Erdoğan:

“— Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir, demek koskoca bir yalandır; Allah hâkimiyetin kesin sahibidir.”

Unutulacak laf mı bu?..

Ne var ki “sayın başbakanımız” bununla da kalmamış, eklemiş:

“— Tutturmuşlar laiklik elden gidiyor, diye. Bu millet istemedikten sonra tabii elden gidecek; sen bunun önüne geçemezsin!..”

Peki, başbakanımız değişti mi?..

Olabilir, 'dönellik' ayrı şey; insan olumluya doğru değişebilir; ama Recep Tayyip'te iyiye doğru bir gelişmenin inandırıcı olabilmesi için Erdoğan'ın kamu önünde bir özeleştirisi yapması gerekmez mi?..

Uygar dünyada bu iş başka türlü olamaz!..

Başbakan özeleştiriyeye hiç yanaşmadığı için iktidardaki konuşlanması tek sözcüğe bağlandı:

— Takıyye!..

Fırsat bulduğu ve güç kazandığı zaman, Hasan Pulur'un anımsattığı fikirlerini ya da siyasetini hayata geçireceğinden kuşkunuz olmasın!..

İktidarda, özellikle devlet kadrolarında attığı adımların izleri de hep bu yolun pusulasına göre ayarlanmış gibi...

Peki, Türkiye nasıl bu duruma düştü, kayıtlı seçmenin yüzde 25'inin oyuyla Recep Tayyip Erdoğan Meclis'in yüzde 65'ini nasıl ele geçirdi?..

Bu soruya yanıt vermek için karar merkezi sınır ötesine kaymış şu dış ufuklara bakmak gerekiyor, Amerika'nın gücü yalnız Türkiye'de değil, daha birçok ülkede –son örnek Ukrayna– siyasal iktidarın belirlenmesinde birincil ağırlığı oluşturuyor...

Siyasal yaşamda daha 'hiçbir şey' iken Recep Tayyip'in ABD Başkanı Bush ile görüşmesinin esrarı daha çözülemedi...

Esrar üstüne esrar...

Nasıl?..

Ben söylemiyorum, çoğu kişi yazıp söylüyor, Erdal Sağlam "Hükümet Neden Kilitlendi" başlığı altındaki yazısında (*Hürriyet*, 10 Mart 2005) vurguluyor:

"ABD'nin kamuoyuna yansımayan, AKP Hükümeti'ni zor duruma düşürebilecek büyük talepleri olabileceğini söylüyorlar. Bunlar içinde Ermenistan kapısının açılması, İncirlik Üssü'nün yoğun olarak kullanılması gibi talepler sıralanıyor.

Ancak bu taleplerin bile hükümetteki 'yenilmişlik' havasını açıklayamadığından şüphelenenler de var, 'Daha önemli bir şeyler olabileceği' tahmininde bulunan bazı kişiler de var..."

Evet, esrar içinde esrar..

ABD Türkiye'ye az buçuk bozuk çalıyor; ama, neler talep ediyor da bizimkiler yapamıyorlar?..

Esrar!..

Bir iktidar ki seçmen kesiminde yüzde 25, Meclis'te yüzde 65; üstelik cumhurbaşkanı, yargı, asker, üniversiteyle arası yok!.. Bir de üstüne Bush yönetimiyle ilişkileri şekerrenge dönüşürse vay benim köse sakalım!..

22.03.2005

İnceldiği Yerden Kopacak...

Dilimizin güzel deyişlerinden biridir, her kim aymazlığa doğru çark ederse uyarırlar:

— Aptallığın âlemi yok!..

Oysa aptallığın âlemi vardır..

Medyamızdan çoğu şaşkın bu âlemde istihareye yatmış rüya görüyordu; şimdi yarı uykulu yarı uyanık sayıklıyor:

— AKP’ye ne oldu?..

— Hayırdır?..

— Ne yapıyor bu başbakan?..

— Ne yapıyor?..

— Erdoğan’a bir şeyler oldu, sanki o adam gitti, başkası geldi...

Başbakan şimdi de *Penguen* mizah dergisine dava açmış; karikatürcüler Erdoğan’ı fil, zürafa, maymun, deve, kurbağa, yılan, inek, ördek gibi çizmişler...

Aldın mı başına belayı!..

Başbakan TOBB (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği) yöneticileriyle konuşurken de garip laflar etmiş:

“— Hükümete bir anda bu kadar çok eleştiri yapılması bir tesadüf değil, oyunlar oynanıyor...”

Ve eklemiş:

“— Birileri düğmeye bastı!..”

Acayip değil mi?..

Fransız, Alman, İsveç başbakanı çıkıp “Birileri düğmeye bastı” diye konuşur mu?..

Sorular:

— Sayın başbakan ne düğmesi?..

RTE bir süreden beri arpacı kumrusu gibi düşünüyor; karikatürçüler gerçekçi olmak istiyorlarsa başbakanı deve, inek, yılan, kurbağaya benzetmesinler; arpacı kumrusu kılığında çizsinler...

Kim düğmeye bastı, Erdoğan neyi düşünüyor?..

Dış dünyanın Türkiye’den öylesine talepleri var ki hepsini alta yazıp saymaya başlasak 33’lük tespihin tanelerini çeker gibi ‘ya sabır’ demekten dilimizde tüy biter...

Recep Tayyip bu isteklere ‘evet’ dese sakal..

‘Hayır’ dese bıyık..

Başbakanın sakalı yok..

Bıyıkları da sünnet-i şerife üzerine Nakşi tarikatının berber salonunda kırpıldığından, ha var, ha yok..

RTE iki arada..

Bir derede..

Kıbrıs, Ege, Ermeni, Yunanlı, Rum filan derken AKP’ye dayatılan talep listesi uzuyor, iş gelip Müslümanlara dayanıyor; Amerikan yandaşlığında İslama karşıt isteklere Erdoğan ne diyecek?..

Ve herkes soruyor:

— Erdoğan’a ne oldu?..

Elinin körü oldu.

Elin yabanının bir üfürüğüyle ekonomisi ayvayı yiyecek şu garip ülkede iktidar koltuğuna oturup ılımlı İslam devletine yelken açmak isteyen takımın başı dertte..

Peki, ne olacak?..

İnceldiği yerden kopacak!..

26.03.2005

RTE ile Penguen Benzeşmesi!..

Soru:

— Bir başbakanın suyu ne zaman ısınır?..

Yanıt:

— Karikatürcülerle takıştı mı, bir başbakanın suyu ısınır.

RTE'nin başı belada!..

Niçin?..

Çünkü karikatürcülerle uğraşmaya başladı, hem de bir değil, iki değil; *Cumhuriyet*'te Musa ile başlayan serüven *Penguen* dergisinin çizirleriyle sürüyor...

Sorun nedir?..

Öyle bir an gelir ki karikatürcü içinden gelen güdülenmeyle ya da dışardan yansıyan esinlenmeyle başbakanı başka bir yaratık kılgında çizmek ister...

Nedir bu işin püf noktası?..

Çizilen karikatür yerli yerine oturuyor mu?..

Sorun budur!..

Çizilen karikatür yerli yerine oturmuşsa, iş bitmiş demektir; sen istersen çizimini para cezasına çarptır, istersen içeriye attır, nafildir...

Tayyip Erdoğan demokratik bir başbakan gibi Musa'nın çiz-

gilerine gülüp geçseydi, iş büyümeyecekti; belki de “yün yumağına dolanmış kedi karikatürü” unutulup gidecekti. RTE’nin saldırısı hem olayı dalgalandırdı, hem büyüttü, hem mizah tarihine yazdırdı.

Karikatürcüler Derneği Başkanı Metin Peker bir basın toplantısı düzenledi; Başbakan Tayyip’i *Penguen* dergisinde inek, zürafa, ördek, yılan, kurbağa, maymun vb. hayvanlar kılığında çizen karikatürcüler bir araya gelip açıklamalar yaptılar...

Ve dediler ki:

— Başbakanı penguen biçiminde de çizdik!.

Bana sorarsanız, başbakana en yakışan çizim penguen biçiminde betimlenmesidir.

Neden?..

Neden mi?..

Çünkü penguen denen yaratık takıyyecidir, ne olduğu tam bilinmiyor...

Kuş mudur?..

Kuştur, kanatları vardır, ama uçamaz!..

Balık mıdır?..

Değildir, ama balık gibi yüzer!..

İnsan mıdır?..

Elbette değildir, ama iki ayak üstünde dik durur ve yürür...

Bizim RTE de takıyyecidir...

Kuş mudur?..

Değildir?..

Penguencilerin çizdikleri gibi deve midir?..

Değildir..

Peki, nedir?..

Karikatürcü tayfası da bir türlü karar verememiş ki çeşitli hayvanların resmi geçidinden oluşan çizgilerin mizahında sorunun yanıtı ortada kalmış..

Türkiye'nin sorunu da bu değil mi?..

RTE dinci mi?..

Değil mi?..

Takıyyeci mi?..

Laik mi?..

İslamcı mı?..

Bilen varsa, beri gelsin!..

27.03.2005

AKP'ye Erkek Tesettürü Gerek...

İncirlik'te ABD'ye ne veriyoruz?..

Sorunun yanıtı gizli!..

Peki, gizlisi saklısı olmayan bir utanılacak gerçek otuz iki di-
şiyle sırtıtmıyor mu?..

Sırıttıyor..

Nedir o?..

Amerika İncirlik'i Ortadoğu ve Asya'daki Müslümanların
ocağına incir ağacı dikmek için kullanacak...

Müslümanların icabına bakacak Bush yönetimine İncirlik'i ka-
palı kapılar arkasında veren iktidarın başı kim?..

Recep Tayyip!..

Olmaz böyle şey!..

Hiç unutmayın ki bu Tayyip iktidara şiir okuyarak geçmişti...

Kürsüde elinde mikrofon..

Gözleri kısık..

Sesi gür..

Bağırıyordu:

Minareler süngümüz

Kubbeler miğferimiz

Camiler kışlamız

Müminler askerimiz

Sen kalk şimdi Evangelist Bush'un Müslüman dünyasına saldırısını desteklemek için İncirlik'i Amerika'ya ver!..

Ne oldu da yelkenleri indirdi Recep Tayyip Erdoğan?..

Hani Kasımpaşalıydı?..

Karısı türbanlıydı?..

Sağa sola hava atıyordu?..

İktidara geçmek için camili minareli şiirler okuyordu?..

Şimdi okuyacağı şiir başka?..

Camiler borsamız..

Müminler müşterimiz..

Kubbeler tezgâhımız..

Minareler kazığımız..

Çünkü kutsal Müslümanlığın siyasal iktidar koltuklarına oturmak uğruna böylesine pervasızca kullanıldığı şimdiye dek görülmemiştir...

Tezkereyi Meclis'ten kaçıraramamışlardı...

İncirlik'i kaçırıyorlar..

Peki, cemaatte bir helal süt emmiş yok mu konuşacak:

— Ey ümmet-i Müslüman!..

Müslümanlık afrası tafrası yaparak seni kandıranlar şimdi İslama karşı Hıristiyanla işbirliğinde ülke topraklarını satmak girişimi içindedirler. Bu pazarlamayı da Meclis'ten gizli saklı yapıyorlar!..

Diyojen gündüz vakti sokaklarda neden elinde fener dolaşıyordu?..

Bugün Meclis'te elindeki fenerle Müslüman arayacak bir Diyojen yok mu?..

Kutsal Müslümanlığı siyasete sokan kişi ya da parti sonunda ayıvayı yemek zorundadır...

Ancak bugünkü iktidar şimdiye dek görülmemiş bir çaprazın rezaletinde koskoca ülkeyi kafakola almaya çalışıyor...

Kadının türbanında siyasal çeşitlemeyle Müslümanlık taslayanlar, Türkiye topraklarını Müslüman dünyasına saldırсын diye Hıristiyanlara teslim ediyorlar...

Peki, bunun ayıbını, günahını, günahı kebairini ne örtecek?..

Türban mı?..

Çarşaf mı?..

Peçe mi?..

Kadınları bir yana bırakalım, AKP'li politikacıların ayıplarını örtmek, utançlarını gizlemek için erkek tesettürüne gerek var...

23.04.2005

Kabadayı ile Külhanbeyi...

Çoğu kişi ikisi arasındaki farkı yeterince değerdendiremez; oysa yattıkları yer ile içtikleri su bile ayrıdır...

Kabadayı mahallede barınır..

Külhanbeyi hamamda yatar kalkar..

Birincisi edeplidir..

İkincisi edepsiz..

Osmanlı yaşamında ikisinin de yeri, raconu ve töresi vardı...

Çok eskiden, aşağı yukarı her mahallenin bir kabadayı bu lunurdu; bu alanda Kasımpaşa ün salmıştır; ama, bir zamanlar İstanbul'da mahalle yaşamının düzenini sağlayanlar kabadayılardı..

Kabadayı ağırbaşlıydı..

Mahalle sakinlerinin sorunlarını çözümlerdi; kadınları kızları korur, gençlerin kötü alışkanlıklarına karşı çıkardı; silah taşımazdı..

Mahallenin önde gelen kişilerince korunan kabadayı çoğunlukla tulumba takımının başı olurdu..

Bol paçalı pantolon, yumurta topuklu ayakkabı giyer, fesini öne ya da yana yıkar, ceketini omzuna atar, elde tespih, salına salına yürüdü...

Ya külhanbeyi kimdi?..

Hamam külhanında barınırdı; ‘Layhar’ ı pir sayardı; ona buna çatmayı huy edinen densiz kişilere de külhanbeyi denirdi..

Külhanbeyi zoru görünce çamura yatan..

Zayıfı ezmeye kalkışan..

Kabadayı geçinen..

Ama, kabadayı olamayan..

Konuşması laubali..

Densiz..

Farfara..

Gürültücü, patırtıcı, ama, kalıbının kıyafetinin adamı olmayan kişiydi..

Hamamlarda külhanbeyliği başlangıçta dilencilikle gelişmiş, sonraları tulumbacılığa sarmış, ona buna yamanarak yaşamayı yeğlemiştir..

Külhanbeyleri pirleri Layhar’a ‘Hû’ çekerler, dua okurlar, zorba görünürler, ama, yüreksiz ve ciğersizdirler...

Osmanlı döneminde kabadayı ile külhanbeyi ayrı konumlarda idiler; Cumhuriyet döneminde tulumbacılığın yerini itfaiyecilik aldı, hamam külhanları da düzene girdi, zapturapta alındı; kabadayılıkla külhanbeyliği de raconundan çıktı; sözde ve yaşamda birbirine karıştı...

Adamın birini kabadayı sanıyorsunuz..

Bu yolda hava atıyor..

Zamanla külhanbeyi olduğu ortaya çıkıyor..

Kendinden güçlünün elini eteğini öpmek, himayesine sığınmak için her şeyi yapıyor..

Yaltaklanıyor..

Kendinden güçsüze meydan okurken ipe sapa gelmiyor; usul erkân bilmiyor, ağzından çıkanı kulağı duymuyor...

Meğer adam kabadayı değilmiş..

Külhanbeyi imiş...

Peki, ben bu yazıyı neden yazdım?..

Vallahi ben de bilmiyorum..

Siz bir şey anladınız mı?..

14.05.2005

Yarın Fetih Bayramı İmiş...

İstanbul 29 Mayıs 1453'te fethedilmişti...

Yarın fethin yıldönümü...

Öncelikle dinci medyada fethi kutlama hazırlıkları günlerden beri işleniyor; bildiğiniz gibi her yıl bu yolda şenlikler yapılır...

“Fetih Bayramı” diye bir marifet çok partili rejimden sonra icat edilmiştir; ancak, ulusal resmi bayram değildir.

Yine de İslamcı kesimde kıyametler koparılır...

Fetih nedir?..

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan fethi şöyle tanımlıyor:

“— Bazıları fethi kan, zulüm, zorlama olarak göstermek istiyor. Oysa fetih açmaktır; karanlık gönülleri aydınlığa, zulmü adalete açmaktır. İnsanların yaşama hak ve hürriyetlerine saygıyı açmaktır. Fetih ruhunu 21'inci yüzyıla taşımak istiyoruz.”

Başbakan Erdoğan bu sözleri İstanbul belediye başkanıyken söylemiş; ama fikrini değiştirdiğini sanmıyoruz.

Gerçekte fetih nedir?..

Fetih bir kenti ya da ülkeyi silah zoruyla zaptetmek demektir; ancak sözcüğün dinsel anlamı da var; Kuran'ın 48'inci suresi 'Fetih'tir.

Eskiden ülkeleri ve kentleri ele geçirmek doğal sayılıyordu; Amerika, Avustralya, Yeni Zelanda gibi devletler böyle kuruldular. Osmanlı İmparatorluğu da böyle kurulup yayıldı.

Oysa çağımızın uluslararası hukuku fetih kavramına kapalıdır; BM Anayasası'na ters düşer fetih; ancak ABD, Fetih Suresi'nin indirildiği Arabistan coğrafyasına zorla yerleşti...

Aklı başında bir toplumda ülkenin en büyük kentinin vaktiyle nasıl ele geçirildiğini anımsatmak için bayram düzenlenebilir mi?..

İstanbul'un Fethi Bayramı ne Osmanlı döneminde kutlanıyordu ne de Cumhuriyette...

Cumhuriyet döneminde yalnız İstanbul'un kurtuluşu kutlanırdı...

16 Mart 1920'de İstanbul'u işgal eden düşman, Milli Kurtuluş Savaşı zafere ulaşınca, kenti terk etmişti; Türk ordusu 6 Ekim 1923'te İstanbul'a girdi; herkes sevinçten ağlıyordu.

6 Ekim İstanbul'un kurtuluş bayramıdır.

Çağdaş insan "Vatanımı nasıl fethettim" diye bayram yapamaz; ama "Nasıl kurtardım" diye yapabilir.

Hiç unutmayalım ki Mustafa Kemal olmasaydı, İstanbul elden gitmişti; Ayasofya yine kilise olmuştu; Atatürk olmasaydı Vahdetin'den bu yana ne istediğimiz kadar cami yapabilir, ne de minarelerin tepesine hoparlör takabilirdik...

Bizim İslamcılar akıllarını peynir ekmekle mi yediler?..

"Fetih ruhunu 21'inci yüzyıla taşımak istiyoruz," diyen Başbakan Recep Tayyip, Başkan Bush kendisini kabul etsin diye İsrail'e gidip Sharon'dan medet ummadı mı?..

Amerika İslam coğrafyasını fethederken Türkiye'de "Biz de İstanbul'u fethettik" diye bayram yapmak, akli tepesinden bir karış yukarda Müslüman kardeşlerimizin harcıdır...

Allah cümlemize akıllar versin!..

28.05.2005

Erdoğan Neden Bu Kadar Sinirli?..

Recep Tayyip Erdoğan'ı ben de –sizin gibi– TV ekranlarında izliyorum...

İzledikçe şaşıyorum..

Başbakan alabildiğine gergin..

Asık bir surat..

Kuşkulu bakışlar..

Recep Tayyip sinirli..

Öfkeli..

Ona buna gerekli gereksiz verip veriştiriyor..

Neden?..

Oysa başbakanın karşısında sert bir muhalefet yok..

Medya mı?..

Haydi canım sen de!..

'Malum sebepler'le medya yumuşak, yalaka, lokum..

Çoğu köşe yazarı dalkavuk, meddah..

Parlamento?..

Yüzde 60'ın üstünde milletvekili AKP'liyken parlamentonun lafı mı olur?..

Biri dışında neredeyse tüm muhalefet partileri parlamento dışında!.. Hem ülkede muhalefet olsa bile ağzı var, dili yok...

Recep Tayyip istediği yasayı çıkarıyor, istediği kararı veriyor, istediği atamayı yapıyor..

İktidarının keyfini çıkarsa ya..

Neden yüzünden düşen bin parça?..

İnsan psikolojisi ilginçtir, kişinin ruhsal açmazlarına akıl erdirmek kolay değildir, her şey dışardan görüldüğü gibi olmayabilir, başbakanın kim bilir ne derdi var?..

Erdoğan yüzde 25 oyla Meclis'in yüzde 65'ini ele geçirdi; yakın vadede iktidarını tehdit eden bir olasılık görünmüyor; ama, görünmeyen bir tehlike olamaz mı?..

Başbakan Amerika'ya gidiyor..

Bush'tan randevu alabilmek için çok sıkıntı çekti; İsrail'e gidip Sharon'un turnikesinden geçti..

Erdoğan için az sıkıntı mıydı bu görüşme?..

Elin Yahudisi Müslümanları kırıp geçirirken sen kalk Bush'un yüzü suyu hürmetine Amerika yolculuğunun vizesini almak için İsrail'i ziyaret et!..

Başbakan bu yüzden mi gerilimli?..

Kim bilir?..

Erdoğan muhalefetsiz iktidarının keyfini neden çıkaramıyor?..

Bu işin içinde bir iş var..

Ne işi?..

Sakın tarikat işi olmasın?..

Biz Türkiye'de siyasi partiler rejimi geçerli sanıyoruz..

Sahi mi?..

Yoksa bugünkü iktidar tarikatlara mı dayanıyor?..

Perde arkasında Recep Tayyip Erdoğan'ı şartlayan tarikatlar kesiminde neler dönüyor?.. Başbakana bir şeyler dayatıyor olmasınlar?..
Başbakan bu yüzden mi sinirli?..
Kim bilir?..

Başbakan mutlu değil..
İktidarının tadını çıkaramıyor..
Keyfini süremiyor...
Oysa Meclis kendinden yana..
Muhalefet fıs fıs..
Recep Tayyip Erdoğan'ın iktidarsız iktidar olduğunu söyleyenler diyorlar ki:
— Olayın ruhsal gerekçesi karmaşık..
— Nedir?..
— Recep Tayyip'in iktidardan yana derdi yok!.. Ama, ne yapacağını bilmiyor; ekose kumaş üstüne konmuş bukalemun gibi bunalım geçiriyor..
Ben bu açıklamaya inanmadım..
Siz inandınız mı?..

07.06.2005

Temeldeki Kırmızı Çizgilerimiz...

Başkan Bush, PKK konusunda, Başbakan Erdoğan'a karşı neden olumsuz davrandı?..

Arkadaşımız Mehmet Faraç bu konuların dünya ölçeğinde uzmanıdır; dünkü yazısında olayın nedenlerini anhasına minhasına dek anlatıyordu; ama, sonuç bir tek tümcede de özetlenebilirdi:

— ABD, PKK'yi koz olarak elinde tutuyor.

Herkes biliyor ki Amerika, Irak işgalinde Türkiye'nin kuzeydeki kırmızı çizgilerini çiğnemiş, Türk askerinin kafasına da çuval geçirmiştir...

Neden?..

Çünkü ABD Irak'a kuzeyden girmek için büyük çaba harcamış, Ecevit'in başbakanlığındaki "üçlü koalisyon"u yıkarak yerine AKP'yi oturtan operasyonu tezgâhlamıştı.

Ne var ki evdeki hesap çarşıya uymadı.

AKP'li milletvekilleriyle CHP'lilerin oyları Meclis'te birleşince Amerika'nın Irak'a yönelik planı kuzeyden baltalandı...

Peki, Bush ne yapacaktı?..

Sen kalk, bunca zahmete katlan!.. Irak'a kuzeyden girebilmek için Türkiye'de iktidarı değiştir; ama, Recep Tayyip ve arkadaşlarının beceriksizliği yüzünden hazırladığın program suya düşsün!..

Düş kırıklığın büyük olmaz mı?..

Recep Tayyip Erdoğan, Başkan Bush'a güvence tazelemek için Amerika'ya gitmişti...

Ama Bush, sanıldığı gibi aptal değil..

PKK'yi elinde koz diye tutuyor.

Ünlü "Tezkere" Büyük Millet Meclisi'nde onaylansaydı, Irak'a kuzeyden saldırmak için Türkiye'ye giren Amerikan askerinin ülkemizi de bir türde işgal dönemi başlayacaktı...

Laik Cumhuriyet'te "İlmli İslam Devleti Operasyonu" bugünkü ölçekte bile direnişle karşılanamayacaktı...

Recep Tayyip ve arkadaşları muratlarına ermiş bulunacaklardı...

Amerika marifetiyle Türkiye'de tezgâhlanan sivil darbenin yerli yerine oturması daha da kolaylaşacaktı...

Peki, bugün durum ne?..

Recep Tayyip güven tazelemek için Başkan Bush'la konuştu ya, sonuçlarını göreceğiz...

Kuzey Irak'taki Türkiye'nin kırmızı çizgileri eski deyişle tarumar edilmiştir..

Kıbrıs'takiler ha var, ha yok..

Peki, bizim temeldeki kırmızı çizgilerimiz nelerdir?..

Milli Misak sınırları..

Laik Cumhuriyet..

Varoluşumuzun bu iki temel kırmızı çizgisi de bugün içerden ve dışardan saldırıya uğramaktadır...

Türkiye, Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki planları-

na birincil hasım olarak çıkmak zorunda değildir; ama, radikal ya da ılımlı ‘İslam Devleti Modeli’ Atatürk Cumhuriyetinin sonunu getirir...

Bu, hepimizin sonu demektir.

11.06.2005

Anamıza Mektup...

Başbakanlık koltuğunda oturdukça Recep Tayyip Bey'in maşallah zekâsı bileniyor, espri gücü keskinleşiyor; Lübnan dönüşünde uçaktaki gazetecilere demiş ki:

“— Tommiks, Teksas okumak çocuk için serbest de Kuran neden yasak?..”

Tövbe estağfurullah!..

Sen başbakanın yaptığına bak!..

Tommiks'le, Teksas'la Kuranıkerim'i bir mi tutuyor?..

Ancak Recep Tayyip bu kadarla da kalmamış, eklemiş:

“— Ben ilkokulda Kuran öğrenmeye başladım, benim tezgâhımdan geçenlerin ülkeye ne zararı var?..”

Pesss!..

Erdoğan siyasete nasıl başlamıştı?..

“Minareler süngümüz/ kubbeler miğferimiz/ camiler kışlamız/ müminler askerimiz...” demiyor muydu?..

Bilmem ki aradan geçen sürede aklı başına geldi mi?..

Başbakana “takıyyeci” diyorlar...

Olayın mostrası meydanda!.. Sekiz yıllık normal eğitimi yapmadan dincilerin eline düşen küçük, büyüyünce laik Cumhuriyeti “ılımlı İslam devleti” yapmaya hevesleniyor...

Peki, bu Türkiye'nin hali ne olacak?..

Bay Soros'a mı sormalı?..

Uluslararası parasal tezgâhın ünlü patronu Soros bir haftalığına ülkemize geldi. Bu işi iyi bilenlerin yazdıklarına çizdiklerine bakılırsa bugünkü siyasal iktidarın yazgısı Bay Soros'un avucunun içindeymiş...

Akşam'daki köşesinde Güler Kömürcü'nün yazdıklarından altını çizdiğim birkaç tümce:

"Soros elindeki 'sıcak para' sopası ile istediği ekonomik fırtınaları estirebilir. Türkiye'de para piyasasında çok tehlikeli gelişmeler oluyor. Son bir yılda piyasaya 25 milyar dolar 'sıcak para' pompalandı; malum birileri sıcak paranın 3-5 milyon dolarıyla oyun oynamaya kalkarsa bunun yaratacağı iflas dalgasına hangi siyasi kadro karşı koyabilir?.." (17.6.05)

Ülkemize son gelişinde epey gizli görüşme yapan Soros ne demişti:

— Türkiye'de en iyi ihraç metaı ordudur..."

Gazetelerde bu konular konuşulmaya başladı mı ne olur?..

Ne mi olur?..

Maymunun biri aslanı uykudayken becermiş, kaçmış. Küple-re binen aslan maymunu aramaya başlamış...

Maymun bir gazeteyi açıp arkasına gizlenmiş:

Aslan seslenmiş:

— Buralarda bir maymun gördün mü?..

Maymun gazetenin ardından soruyu yanıtlamış:

— Şu aslanı beceren maymun mu?..

Aslan:

— Tuh!.. diye bağırır mı, şimdiden gazeteye mi geçtik?..

Son günlerde herkesin birbirine sorduğu soru ne:

— Türkiye nereye gidiyor?..

Amerikalı ve Türk postacılar tartışıyorlarmış...

Amerikalı postacı:

— Bizde sistem öylesine çalışır ki, zarfın üstüne adresi yazmasan da olur. Sözelimi yalnız Mr. Brown Smith diye üstünde ad yazılı bir mektubu sahibine iletebiliriz...

Türk:

— O da marifet mi, bizde zarfın üstüne hiçbir şey yazmasan da mektup sahibini bulur...

Amerikalı:

— Yok canım?..

Türk:

— Bak, bu mektubu anneme yazdım; dedikten sonra, üstü boş zarfı oradan geçen bir müvezziye gösterir:

— Postacı, bu mektup nereye?..

Postacı:

— Anana.. anana!..

19.06.2005

Türkiye'ye Suikast!..

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan Amerika'da katıldığı Sun Valley Konferansı'nda demiş ki:

“— Dini bir ideoloji haline getirerek devlet aygıtı marifetiyle toplumu zorla dönüştürmeye çalışmak, dine, demokrasiye ve insanlığa karşı 'suikast' düzenlemekten farksızdır.”

Doğru bir laf etmiş başbakan..

Ama, Recep Tayyip'e inandınız mı?..

Erdoğan sözünün arkasında mı?..

Yoksa 'takıyye' mi yapıyor?..

Sorunun yanıtını doğru dürüst almak için AKP'nin icraatına bakmakta yarar var...

Cumhuriyet'inünkü manşet haberi SOS gibiydi:

'Tüm yargı ayakta!..'

“Yargıtay ve Barolar Birliği'nden sonra 'Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu' (HSYK) da yargı bağımsızlığını zedeleyici düzenlemeleri nedeniyle hükümeti sert bir dille uyardı..”

Laik Cumhuriyetin 'Öğretim Birliği' ayaklar altında çiğneniyor.

AKP imam okulları ve Kuran kursları için neredeyse seferberlik ilan etti...

İktidar partisi Çankaya ile, askerle, üniversitelerle neden çelişkiler

içinde?.. Devlet kadrolarındaki memurlar sürgün ve atamalarla niçin hallaç pamuğu gibi atılıyorlar?..

İktidar işçi sendikalarına da el attı; DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi diyor ki:

“— AKP Türkiye’yi ablukaya alıyor, sekiz bin işçimiz zorla başka sendikalara geçirildi..”

Ana muhalefet lideri Baykal halkı uyarıyor:

“— Türkiye’ye sahip çıkın!..”

Recep Tayyip’in liderliğinde AKP’nin devleti ele geçirmek, dinci ideolojiyi uzun vadeli bir projeyle egemen kılmak için bilinçli oldukları kesin...

Cumhuriyet’te dün TESK’in (Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu) yarım sayfalık bir duyurusu vardı...

Esnaf ve sanatkâr soruyordu:

“Nereye gidiyoruz?..”

Nereye mi gidiyoruz?.

Dinci devlete!..

Hazır iktidara geçmişken AKP fırsat bu fırsat diyor... Ancak bu gidişatın asıl korkutucu yanı, daha tüm boyutlarıyla ortaya çıkmayan ‘sermaye operasyonu’dur...

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, dinci sermayeyi Türkiye’de egemenleştirdiği gün, bu iş bitmiş demektir...

Bu AKP tasarımını daha önce bu köşede birkaç kez yazmıştım.

Yaman Törüner dünkü köşesinde durumu açık seçik dile getiriyor:

“...özel finans kurumlarını (İhlas) batıranlarla, vatandaşın milyarlarca dolarını iç eden Kombassan gibi dinci oluşumların patronları ne TMSF’nin, ne devletin takibine uğruyor... ..”

Bu işin sonu, Türk liberal sermayesinin bir bölümünün yavaş yavaş yok olması ve gücün ılımlı İslam sermayesine geçmesi ile sonuçlanacak.”

Recep Tayyip Erdoğan Amerika’da kısaca demiş ki:

“— Dini bir ideoloji haline getirerek devlet aygıtı marifetiyle toplumu dönüştürmeye çalışmak insanlığa suikasttır...”

Evet, Türkiye şimdi bu suikastla karşı karşıya...

08.07.2005

Yüce Divan Lafları mı Gerilime Soktu?..

Televizyonda Recep Tayyip'i gördüm..

Dudak büküp diyebilirsiniz ki:

— Önemli mi?..

Doğru bir soru!..

Bizim televizyonlar, nedenli nedensiz, günde kırk kez başbakanları göstermeyi âdet edinmişlerdir...

Bu durumda hükümetin başının yüzü ister istemez eskiyor..

Seyirci izlemekten bıkıyor..

Ancak bu sefer Erdoğan'ın sureti hemen dikkatimi çekti.. Recep Bey gergin mi gergin bir suratla kürsüye çıkmıştı.. Başbakan almış eline mikrofonu, çıkınış meydana, Rize'nin Fındıklı ilçesinde kendisini dinlemeye gelmiş olanları azarlıyordu..

Kalabalığa giydiriyordu..

İnsanları hırpalıyordu..

Ayıp ediyordu...

Neymiş?..

Halk “yeşil kart sahtekârlığı” yapıyormuş..

12-13 milyon yeşil kartlının üçte biri sahte belgelerle bu olanağı sağlamış..

Demek ki halk kesiminde dört milyon sahteci varmış..

Başbakan kürsüden bar bar bağıırıyordu:

“— Bu bir ahlak meselesidir. Herkes tilkilik peşinde... Fakir fukaranın, garip gurebanın hakkını çalanın hesabı ağır olur! Yeşil kartta tilkilik yapan var. Geliri olduğu halde, gelirleri yokmuş gibi gösterenler var. Bu da bir hortumculuktur. Hortumun büyüğü küçüğü olmaz, hepsini lanetliyorum.”

Erdoğan, Rize’nin Fındıklı ilçesinde, surat bir karış, sinirli mi sinirli, esti savurdu...

Halkı azarladı, parası olduğu halde ilaç alırken ‘yeşil kart’tan yararlanmak için sahtecilik yapanları suçlamak ayağına öfkesini dı savurdu...

Ayıp etti...

Neden ayıp etti?..

Herkes biliyor ki AKP Hükümeti bakanlarının ve milletvekillerinin hortumculuk dosyaları “dokunulmazlık” zırhının altında yatıyor...

Recep Tayyip bu nedenle hiç kimseye gözünün üstünde kaşın var diyemez, milyonlarca kişiyi bir kalemde suçlayamaz...

Önce hesap vermeli...

Evet, “bu bir ahlak meselesidir...”

“Fakir fukaranın, garip gurebanın hakkını çalanın hesabı ağır olur...”

“Hortumun büyüğü küçüğü olmaz...”

Olmaz, ama, önce AKP’liler büyük hortumların şaibesini taşıyan dosyalarının hesabını versinler...

Recep Tayyip ondan sonra küçük hortumcuları suçlamak hakkına kavuşabilir...

Recep Tayyip'in sinirleri gergin..

Surat bir karış...

Konuşmaya başladı mı kendinden geçiyor, onu bunu suçlamaya,
ona buna saldırmaya başlıyor...

Neden dersiniz?..

23.09.2005

Üslup Takıyyesi

Başbakan Erdoğan'ın bir yurttaşla konuşması herkesin dilinde dolaşıyor, 'muhavere' dillere destan:

RTE – Terbiyesizlik yapma!..

Yurttaş – Lütfen bana hakaret etmeyin!..

RTE – Artistlik yapma, edepsizlik yapma!..

Yurttaş – Artistlik yapmıyorum, ben sanatçı değilim..

RTE – Sanatçısın, çok iyi sanatçısın..

Yurttaş – Tarım bakanımızın anayasayı ihlal ettiğini biliyor musunuz?..

RTE – Ulan bana anayasayı öğretme, terbiyesizlik yapma, ulan terbiyesizlik yapma!..

Yurttaş – Ulan mı?..

RTE – Evet..

Yurttaş – İki senedir anamız ağlıyor..

RTE – Hadi ananı al git buradan..

RTE, Maliye Bakanı Unakıtan'ı sollayıp argo ve kaba konuşunca herkesin parmağı ağzında kaldı, gazetelerde çok yorum çıktı; bizim dilimizde bir de güzel uyarı var:

“Üslubu beyan,
Aynıyla insan.”

Büyüklerimiz demişler ki konuşma biçimi insanın karakterini
vurgular, kimliğini açıklar...

Ve iş bu noktada çatallaşıyor..

RTE'nin kimliği hangisi?..

Başbakan çoğu kişiye nazik bir üslup kullanıyor; 'önemli kişiler'e karşı kullandığı 'lisan', 'müeddep'...

Muaşerete riayet ediyor.

Saygılı ve terbiyeli..

Ama, bakıyorsunuz ki yurttışa karşı birdenbire değişiyor, karşımıza bambaşka bir üslup çıkıyor...

Eğer "üslubu beyan aynıyle insan" ise karşımızdaki başka bir insan, başka bir karakter, başka bir kimlik, başka bir kişilik oluveriyor..

Peki, esrarı ne çatallaşmanın?..

RTE'nin iki kişiliği mi var?..

Biri edepli..

Öteki saldırgan..

Gereğinde başbakan birini, gerektiğinde ikincisini kullanıyor..

Peki, takıyye mi yapıyor?..

Güçlüye karşı başka kimlik, güçsüze karşı başka kimlik...

Üsluptaki kimlik çatallaşması devlet ve ülke sorunlarına bakarken de var mı?..

RTE laik mi?..

Dinci mi?..

Sırası gelince, kendini güçlü görünce, bu ülkenin Atatürk'ü, anayasayı, kadın haklarını, çağdaş hukuku savunan laik yurttışlarına da dönerek diyecek mi:

— Lan!.. Artistlik yapmayın!..

— Edepsizlik etmeyin!..

En sonunda da ekleyecek mi:

— Lan analarınızı toplayıp gidin buradan!..

Kendini güçlü hissetti mi zavallı yurttaşa yaptığı gibi yapar mı dersiniz?..

Maazallah!..

14.02.2006

Medyamızın İşi Çok Zor...

Medyamızı kutlarım, kimi gazetenin ve televizyonun maşallahı var; RTE ne yaparsa yapsın, yağ yakmak üzerine, marifetine bir kulp takmasını biliyorlar...

Neymiş?..

Recep Tayyip'e argo konuşmak yakışıyormuş, başbakan karşısına çıkan ve "anamız ağladı" diye yakının şikâyetçi yurttaşa ne demişti:

— Artistlik yapma lan!..

— Lan terbiyesizlik yapma!..

— Hadi ananı al, git buradan!..”

Meğer Başbakan Erdoğan argo konuşmakla çok iyi yapmış, bu dille oy da kazanırmış, başarı kazanmak için farkını belli etmiş.

Maşallah RTE'ye...

'Argo' sözcüğü 17'nci yüzyılda Fransa'da ortaya çıkmıştır.

Kimi zaman kişinin meramını anlatması bakımından argo yararlı olabilir; kaba sayılsa da, ayaktakımına özgü olsa da, yalnız küfretmekte ve aşağılamakta kullanılmaz; sevgi, dostluk, içtenlik, sıcaklık, yakınlık duyguları da argoyla daha etkili biçimde iletilebilir.

Bizde Karagöz, Ortaoyunu gibi sanatlarda argo bir araçtır; Ahmet Rasim, Hüseyin Rahmi, Osman Cemal Kaygılı, Kemal Tahir, Muzaffer Buyrukçu'nun yazılarında rastlanır...

Ne var ki medyamız başbakana yalakalık yapmak için olayı sap-
tırıyor...

Halk argo konuşmaz...

Zaten halk argo konuşsaydı, argo diye bir sözcük ortaya çık-
mazdı... Üstelik Başbakan RTE'nin sorunu 'argo sorunu' değildir...

Peki, ne sorunudur?..

Yurttaşta tepeden bakma sorunudur...

Küçük görme sorunudur..

Hakaret etme sorunudur..

Kabalık sorunudur..

Küfür sorunudur..

Başbakanlık koltuğunda oturan kişinin yurttaş karşısında den-
gesini yitirip kendisini kaybetme sorunudur.

Medyamızın durumu zor..

Hem çok zor..

Neden?..

Kendisine şöyle ya da böyle başvuran yüreği yanık yurttaş: “Ar-
tistlik yapma lan!.. Hadi ananı da al git buradan” diyen bir başba-
kana övgü düzmek kolay mı?..

Diyorlar ki:

Argo konuşmak Recep Tayyip'e oy kazandırır...

RTE argo konuşmamış ki...

Argonun da kendine özgü bir üslubu, raconu, çekimi, albeni-
si var...

18.02.2006

Kâğıt Mendille Tuvalet Kâğıdı..

Kaç günden beri medyamızda “ciddiyetle” tartışılan bir konu var..

Başbakan RTE’nin özelden de özel danışmanı ve Amerika ile ilişkilerinde sağ kolu Cüneyd Zapsu, Başkan Bush’un “Neoconi”lerine demiş ki:

“— Bu adamı atmayın, kullanın!..”

Altını çizelim:

Kullanılacak adam kim?..

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı!..

Zapsu eklemiş:

“— Adamı bir deliğe itmeyin!..”

İnanılacak şey değil; ama, ben kaç günden beri bu konuda yayın yapan çeşitli gazetelerin yalancısıyım...

Ancak Zapsu’yu, RTE’yi, Neoconileri, Amerika’yı bir yana bırakıyorum; benim aklım Ali Sirmen’in bu konu için köşesinde yazdıklarına takıldı...

Sirmen yazısında diyor ki:

“Genelde insanlar taşınabilir ya da taşınamaz mallar kullanırlar. Kullanım değeri olan mallar, kullanım değerleri olduğu sürece alınıp satılabilirler, kullanım değerleri kalmayınca da bir kenara atı-

lrlar; tıpkı işlevini yerine getirip kullanıldıktan sonra, artık hiçbir değeri kalmayan ve buruşturulup atılan sümük bulaşmış kâğıt mendiller gibi...”

Ali Sirmen, Cüneyd Zapsu’nun olaya yaklaşımındaki ilginç felsefeyi irdeliyor; neoliberalizmin tüketim ekonomisindeki kurallarını dünya ölçeğindeki politikaya da uygulayan bir açık göz kişi karşısındayız...

Ali’nin yazısında beni ırgalayan ne!..

Soru:

— Sirmen fikrini anlatmak için neden kâğıt mendili seçti?..

Çağdaş dünyanın tüketim ekonomisinde hızla kullanılıp atılan o kadar çok nesne var ki...

Sözgelimi tuvalet kâğıdı!..

Kâğıt mendil ile tuvalet kâğıdı kardeşirler...

Eskiden mendil bezden yapılırdı..

Tuvalet kâğıdı da yoktu..

Taharet bezi vardı..

Haddine düşmüşse kullan da at bakayım!..

Dünya çok değişti.

Düşündüm taşındım, yazısında örnek olarak tuvalet kâğıdı yerine kâğıt mendili kullanmasını Sirmen’in kibarlığına bağladım...

Ama ha kâğıt mendil..

Ha tuvalet kâğıdı..

Sonuçta bir şey değişmiyor..

Türkiye bugün bir zillet çukurunun içine düşmüştür..

Gırtlığına dek batmıştır..

Bu çukurdan çıkabilecek miyiz?..

Çıkmak zorundayız!..

Peki, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı kendisini Amerika'ya kullanırmak için Neoconilerle pazarlık eden özel danışmanını kullanmaya devam edecek midir?..

Allahım ne hallere düştük!..

13.04.2006

Başbakana Bak!..

Şaşıtm kaldım..

Gerçekte bugün bir başka konuyu ele alacaktım; ama, RTE'nin açıklamasını okuyunca vazgeçtim, başbakan üzerine yazmayı yeğledim...

Cumhuriyet'e 6 günde 3 bomba atıldı..

Erdoğan gazetecilere ne demiş:

— AKP'ye de bu kadar saldırı oluyor, parti binaları bombalanıyor. AKP de bu saldırıların karşısındadır; ancak neden AKP saldırıya uğrayınca genel başkanı aranıp 'Geçmiş olsun, sorumlular bulunsun' denmez?..

Hay Allah!..

Vah vah..

Yurttaş saldırıya uğramış, karakola başvuruyor..

Komiser:

— Ne yapalım, diyor, ben de saldırıya uğruyorum, polislerimi de dövüyorlar, sen o sıralarda ne yapıyordun?..

Evi soyulan yurttaş savcıya koşuyor..

Savcı:

— Eh, diyor, benim evim de soyuldu, sen o zaman neredeydin?..

Terör saldırısıyla karşı karşıya bulunan yurttaşa Vali Bey diyor ki:

— Geçenlerde bana da ateş ettiler, senin kılın kıpırdadı mı?..
Böyle bir devlet düşünülebilir mi?..

Başbakana bak sen!..

Başbakanlığının farkında değil!..

Bu devletin hükümetinin başında bulunduğunun bilincinde değil!..

RTE'nin mantığı parti başkanlığından öteye terfi edememiş; bu ülkenin başbakanı bu ülkenin (insanlar bir yana) iğnesinden ipliğinden bile sorumlu olduğunu algılayamamış...

Ne diyor:

— *Cumhuriyet*'e boş verin canım, bu ülkede parti binaları bile bombalanıyor!..

Bu tutum dinci teröristleri körüklemes mi?..

Kaç günden beri dinci gazetelere bakıyorum, içlerinde Fethullahçı *Zaman*'ın ayakları suya erdi; ötekiler *Cumhuriyet*'e saldırmakta birbirleriyle yarış ediyorlar..

Bir gazetenin altı günde üç kez bombalanması ne demek?..

Vız geliyor bunlara...

Cumhuriyet'e ve Cumhuriyetçilere bu gazetelerde saldırı üstüne saldırı büsbütün yoğunlaştı...

Azgınlaştılar...

Dinci iktidar bu azgınlığın kaynağıdır; bir süredir şeriatçılar laik Cumhuriyetin defterini dürmek hırsıyla kendilerinden geçtiler...

Cumhuriyet'e bomba mı atıldı?..

Hem de 6 günde 3 bomba mı atıldı?..

Ne güzel...

Bunlar da veryansın ediyorlar *Cumhuriyet*'e...

Ne garip?..

Başbakan RTE de bunların yanında...

Değil mi!..

16.05.2006

Allah'ın Askeri!..

Danıştay'a tabancayla dalıp yüksek yargıçlara ateş açan avukat Alparslan Arslan beş üyeyi yaralayıp birini öldüren eylemini gerçekleştirirken ne demiş:

“— Allah'ın askeriyim..”

RTE'nin söylediği ünlü şiir neydi?..

Minareler süngümüz..

Kubbeler miğferimiz..

Camiler kışlamız..

Müminler askerimiz..

Şiirden çok tekerlemeye benzeyen bu meşhur dörtlüğü unuttuk mu?

Özellikle son dize ilginç:

“Müminler askerimiz..”

Terörist Alparslan ne diyor:

“— Allah'ın askeriyim..”

Danıştay'a uygulanan terör eylemi irtica üzerine cinayetin çarpıcı ıllıllılığını yansıtlıyor; bu çağda kimi insan kendisini Ortaçağ'daki Haçlı seferine katılmış “Allah'ın askeri” gibi görebilir mi?..

Eh, bu ülkenin başındaki başbakan camileri kışla, kubbeleri miğ-

fer, minareleri süngü, müminleri asker gibi görürse diyecek, söyle-
necek ne kalır?..

Denebilir ki:

— Başbakan bu ilkel manzumeyi başbakan olmadan önce söy-
lemişti...

Peki, başbakan daha sonra bir özeleştiriyi yaptı mı?..

Türkiye’de bugün demokrasi olsaydı ne olurdu?..

Başbakan hemen istifa ederdi...

Danıştay’a saldırının kökeninde yatan ‘azmettirici’ fikir RTE’den
kaynaklanıyor...

Bir ülkenin yüksek mahkemesine saldıran terörist ile RTE yal-
nız “Allah’ın askeri” kimliğinde değil, türban fikrinde de birleş-
yorlar...

Peki, başbakan istifa eder mi?..

Yok canım, hele üç beş gün geçsin, yine kürsüye çıkacak, ta-
kıyye politikasına göre nutuklarını atmaya başlayacaktır...

Laik Cumhuriyet tehdit altındadır!..

Herhangi bir başka belgeye gerek yok...

Başbakan ile Meclis başkanının 23 Nisan’daki konuşmaları-
yla Danıştay suikastından sonra yaptıkları açıklamaları bir araya ge-
tirip içeriklerine bakın!..

Bu belgeler Atatürk’ün kurduğu laik Cumhuriyete karşı derinden
şartlanmışlığın dışavurumlarından başka bir anlam taşımıyorlar.

Türkiye’nin gerçek Müslümanları, dindar laikleri, çağdaş yurt-
taşları, güçlerini birleştirerek camileri kışla, minareleri süngü, kub-

beleri miğfer, müminleri asker gibi kullanmak isteyen dincilerin elinden iktidarı kurtaramazsa sonumuz çok kötü...

Dincilik ve yolsuzluk, terörü de kullanarak hedefine doğru yürüyor...

19.05.2006

RTE Cenazeden Niçin Kaçtı?

Danıştay'a yapılan terör baskınında dört üye yaralandı, biri can verdi..

Görev başında şehit edilen yargıç Mustafa Yücel Özbilgin'in cenaze törenine Başbakan Recep Tayyip Erdoğan katılmadı...

Başbakanın cenaze törenine katılmaması kararı, gazetelerin yazdıklarına göre "iki saat süren yüksek zirve toplantısının" ardından alınmış...

RTE tüm devlet erkânının katıldığı cenaze töreninden düpedüz kaçmış...

Cenaze törenine katılan Cemil Çiçek, Abdüllatif Şener gibi bakanlar da çevreden tepki görmüşler...

Öyle anlaşıyor ki Danıştay terörünü gerçekleştiren Alparslan Arslan tabancanın tetiğini çekip dört yüksek yargıcı yaralıyor ve Mustafa Yücel Özbilgin'i öldürüyor; ama, saldırının ve cinayetin sorumunu tek başına taşımıyor...

Bir başbakan kendisini bu duruma nasıl düşürür?..

Hürriyet Başyazarı Oktay Ekşi bu olay için şu satırları yazdı:

"Bir başbakan için ne hazin şey... Kendisine 'yönetmesi' için teslim edilmiş bir devletin en önemli kurumlarından biri, o devletin te-

mel ilkelerini koruduğu için silahlı saldırıya uğruyor, değerli bir yüksek yargıç görevi başında öldürülüyor...

Ama o laik devleti ve onun laiklik ilkesini korumaya namusu ve şerefi üzerine söz veren başbakan, şehit yargıcın cenaze törenine katılamıyor.

Katılamıyor, çünkü törene katılanların kızgınlığından, tepkilerinden korkuyor.”

Evet, yukarıda vurgulandığı gibi katil Alparslan tabancanın te-tiğini çekiyor; ama, cinayetin sorumlunu tek başına taşımıyor...

Başbakan bu cinayette kendisini sorumlu saymasaydı, cenaze-ye katılmak yürekliliğini gösterebilirdi...

Vicdanında bir şaibe dolaşmasaydı, cenazede açık alınla orta-ya çıkar, kendisine yönelecek bakışların ve protestoların altında ezil-meyerek başını dikleştirebilirdi...

Dostoyevski'nin ünlü bir özdeyişi var, büyük yazar der ki:

“— Herkes her şeyden sorumludur...”

Danıştay'a karşı düzenlenen kanlı terör baskınında RTE ve ba-kanlarının sorumlulukları herkesten daha ağır basıyor.

0.05.2006

Durum Saptaması!..

Bir gazete var..

Adı: *Vakit!*..

— (*Akit* ya da *Vakit*)

Avukat Ali Günday, *Vakit*'in 1995'te hedefi olmuş..

Neden?..

Çünkü Ali Günday, Baro Başkanı olarak Gümüşhane'de türbanlı avukatların duruşmalara girmesini engelleyen karara imza atmış...

Ve Ali Günday türbanı yasakladığı gerekçesiyle öldürülmüş...

Akit gazetesi 13 Mayıs 1999'da Ahmet Taner Kışlalı'nın fotoğrafının üzerine çarpı işareti çekerek yayımlamış; üzerine de "Yuh pişkin zorba" diye başlık atmış...

Akit (ya da *Vakit*) Ahmet Taner Kışlalı için şu yayını yapmış: "Zorba Kemalist gemi azıya aldı, halkı köpeğe benzetti."

Kışlalı yapılan haberlerden ve yayınlardan 5 ay sonra 21 Ekim 1999'da öldürülmüş...

Emre Kongar, İdris Adil'in internetteki sitesinde verdiği yukardaki bilgileri dün *Cumhuriyet*'teki "Medya Notu" köşesinde ya-

yımlamıştı... *Vakit* koleksiyonları üzerinde yapılacak bir inceleme kim bilir daha ne kanıtlar ortaya çıkaracaktır. Bu gazete daha önce Yahudi düşmanlığı (antisemitizm) yaptığı için Almanya’da kapatılmış!..

Vakit gazetesi *Cumhuriyet*’in azılı bir düşmanıdır, yaptığı sürekli yayınlarla *Cumhuriyet*’i, yazarlarını, çizerlerini hedef göstermektedir...

Cumhuriyet üst üste üç kez bombalandı...

Vakit gazetesi türbana ilişkin karar veren Danıştay 2’nci Dairesi üyelerinin fotoğraflarını yayımlayıp altına şu tümceyi yazmıştı: “İşte o üyeler!..”

Cumhuriyet’i üç kez bombalayanların arasında bulunan avukat Alparslan Arslan, Danıştay 2’nci Dairesi’nin yüksek yargıçlarını kurşun yağmuruna tutmuştur...

Sonuç:

Bir şehit, dört yaralı!..

Gazetelerin yazdığına göre katil avukat Alparslan Arslan sorgulamada şunları söylemiştir:

“— *Vakit* gazetesinden kesip cebime koyduğum (Danıştay üyelerinin) resimlerine her bakışında kızarak eylemi planladım...”

AKP Hükümeti’nin başbakan yardımcılığı koltuğunda oturan Mehmet Ali Şahin, *Cumhuriyet*’in bombalanması ve Danıştay’ın kurşunlanması üzerine şu açıklamayı yapmıştır:

“— *Vakit* neyse, diğer uçta *Cumhuriyet* gazetesi o!..”

Mehmet Ali Şahin'e diyecek bir şey yok!..

Başta Başbakan Erdoğan olmak üzere AKP yöneticileri şirazedden çıkmış görünüyorlar...

Bu yazıyı AKP Hükümeti'nden bir umudumuz olduğu için yazmadım, yalnız durum saptaması yaptım, belge olsun diye kaleme aldım...

26.05.2006

Erbakan mı?.. Tayyip mi?..

Saadet Partisi'nin yayın organı *Milli Gazete*'nin dünkü manşeti:
“20. asrın 21. asra en büyük hediyesi: D-8”.

Erbakan: “İnsanlığın saadeti Batılılara bırakılamaz.”

Haberden birkaç satır:

“Temelleri Milli Görüş lideri ve 54'üncü hükümetin başbakanı Prof. Dr. Necmettin Erbakan tarafından atılan D-8'in dokuzuncu kuruluş yıldönümü kutlamaları İstanbul Çırağan Sarayı'nda yapıldı. Erbakan toplantıda, ‘Dünyanın yanlış kişilerin elinde dengesiz bir hale düştüğünü’ belirterek ‘D-8 bu dengesizliğe hayır demek için kuruldu’ şeklinde konuştu.”

D-8'in üyeleri:

Türkiye, Pakistan, Bangladeş, Nijerya, İran, Mısır, Malezya ve Endonezya...

Erbakan Hoca Çırağan'daki D-8 toplantısında neler söylemiş?..

Birkaç satır:

“— Onlar Müslümanlara ‘terörist’ diyorlar; biz ‘uzlaşma’ diyoruz; ama, onlar ‘ çatışma’ istiyorlar. Bu ırkçı emperyalistlerin inançları hastalıklıdır. İnsanlık ‘soğuk savaş’ dönemini arar hale geldi.”

Herkesin bildiği gibi Erbakan Hoca Türkiye’de şariat düzeni istiyor, İslamcı bir rejimi dile getiriyor...

Açıkça söylüyor bunu...

Takıyye yapmıyor...

1923 Cumhuriyeti bir devrimle kuruldu...

Devrimci rejim fikir özgürlüğüne bilimsel ve felsefi ufukta büyük bir açılım sağlarken siyasal kapsamda sınır getirdi...

Ceza Kanunu'ndaki 163'üncü maddeye göre şeriat propagandası yasaktı...

141 ve 142'nci maddelere göre de komünizm propagandası yasaktı...

Bugün ikisi de serbesttir...

Sovyetler çöktüğü için komünizm propagandasının serbest oluşunun bir kıymeti harbiyesi yoktur; ama, dünyada İslamcılık yaygınlaşıp yükseldiği için şeriat propagandasının serbest oluşu ülkemizde meyvelerini derlemektedir...

Türkiye dinci sağa doğru hızla kayıyor...

Dinci sağda iki lider var..

Biri Erbakan..

Öteki Tayyip..

Hangisini yeğlersiniz?..

Erbakan Hoca açık seçik..

Takıyyeci değil..

Söyleyeceğini mertçe söylüyor...

Kimliğini ortaya koyuyor..

Kişiliğini gizlemiyor..

RTE (Recep Tayyip Erdoğan) ise takıyyeci..

Açık bir yöntem izlerse başarı kazanamayacağını bildiğinden

halk kitlelerini zamanla kandırmaya yönelik bir siyasetin peşinden koşuyor..

Ne olduğu gibi görünebiliyor..

Ne görüldüğü gibi olabiliyor..

Hangisini yeğlersiniz?..

Erbakan'ı mı?..

RTE'yi mi?..

Halk kesiminde yapılan anketler şeriat isteyen kesimin toplumda pek yüksek olmayan bir oranda bulunduğunu gösteriyor; ama, bu engeli aşmak, laik rejimi yıkmak amacıyla takıyye yöntemini kullanmak neyi vurgular?..

Erbakan Hoca görüldüğü gibi olabiliyor.

Ya da olduğu gibi görünebiliyor...

RTE ise bu yolda yaya kaldığından bir türlü gerçek bir kişilik olamıyor...

İnsan olarak Erbakan, RTE'den çok daha gerçek bir kişilik...

16.06.2006

Erkek Adam Ağlar mı?..

RTE, TRT’de ağlamış...

Kendisini izleyenlere duygulu anlar yaşatmış...

Neden?..

İşten güçten, koşuşup koşturmaktan çocuklarını göremiyormuş;
kızı kendisine demiş ki:

“— Babacığım bir gününü de bize ayır...”

RTE bunları anlatırken ne kendisini tutabilmiş ne de gözyaş-
larını!.. Mendilini çıkarıp şıpır şıpır ağlamış...

Doğrusu üzüldüm...

Bizim başbakan nerede ağlıyor?..

TRT 1’de...

Çoğu kişi dedi ki:

— Ağlamak insanca bir davranış, duygusal bir dışavurumdur;
aferin RTE’ye...

Kimisi dedi ki:

— Ulan, erkek adam ağlar mı?..

Hele yürürken bile salına salına efelenen bir liderin TV’de göz-
yaşı dökmesi raconu bozmaz mı?..

Kimisi de:

— Efendim, dedi, mademki bu kadar özlem içindeymiş; şu ge-

reksiz parti kongrelerinde sağı sola saldıran nutuklar atmaktan vaz-geçsin de kızlarına şefkat ve ilgi göstersin!..

Kimisinin akli fikri ise daha alengirli fitne fücurluğun peşinde...

Ruh doktorları diyorlar ki:

— RTE çok gerilimli, gergin; başbakanın sinirleri bozuk...

— Neden?..

— Çünkü ülkede gerilim politikasına oynuyor!.. Kafasına koyduğu hedefler, amaçlar çok tehlikeli!..

— Nasıl?..

— Durup dururken rüyasında bile göremeyeceği bir tarihsel ve siyasal fırsat yakalamış; yüzde 25 oyla Meclis'in yüzde 65'ine el koymuş; hükümetini kurmuş; şimdi devletin başına oturmayı kafasına koymuş; 'kriz politikası' yani 'bunalım siyaseti' uygulayarak bu yolda hızla yürüyor; cumhurbaşkanı, üniversiteler, yüksek yargı, asker ve kısa deyişle devletle kavgalı!.. Kürsüye çıkıp eline mikrofonu aldı mı bar bar bağırmaya, ona buna ders vermeye, şuna buna çatmaya başlıyor; öylesine gerilimli ki bir kibrit çaksan parlayacak ve patlayacak...

— Eeee?..

— Birden çözülüp ağlamaya başlaması, boşalıp gözyaşı dökmesi bu gerilimin apaçık göstergesi!..

Bilmem ki doktorların bu çözümlemesi doğru mu?..

Yoksa erkek adam neden ağlasın?..

24.06.2006

El Kadı, El Tayyip, El Zapsu, El Unakıtan...

El de nereden çıktı?..

El Kadı'dan...

Arapçada 'El' eski deyişle 'harf-i tarîf', yeni deyişle 'tanımlık'tır; daha çok özel adların ve yer isimlerinin başına geliyor...

'El Cezire' gibi...

Bu 'harf-i tarîf' belalı bir şey, Fransızcada "le-la" gibi üstelik dişisi-erkeği var; İngiliz pratiği "the" ile işi bitirmiş...

Peki, El Tayyip nereden çıkıyor...

İlginç başbakanımız Erdoğan, Birleşmiş Milletler'in "terörü finanse edenler" listesinde yer alan Yasin el Kadı'ya sahip çıktıktan sonra 'El' tanımlığına hak kazandı.

El Kadı, Birleşmiş Milletler'in kara listesinde bir Arap işadamı.

El Tayyip diyor ki:

"— Ben Yasin Bey'i tanıyorum ve kendime inandığım gibi inanıyorum..."

Helal bu yollar sana!..

Ya El Unakıtan?..

Ya Cüneyd Zapsu?..

Tümüne helal!..

Tayyip Bey diyor ki:

“— Cüneyd Bey benim danışmanımdır, şu anda AKP’nin de merkez karar organındadır...”

Peki, bu Zapsu değil mi geçenlerde Amerika’ya gidip ‘Buşçular’a şu tavsiyeyi yapan:

“— Tayyip Bey’i deliğe süpürmeyin, kullanın!..”

Helal bu yollar tümüne!..

Ya Unakıtan?..

Yolsuzluk dosyalarının, adının çevresinde istiflendiği ilk maliye bakanı...

El Kadı..

El Tayyip..

El Zapsu..

El Unakıtan..

Hepsi de birbirlerine ‘kefil’ oluyorlar...

Hepsinin birbiriyle ilişkisi, yakınlığı, dostluğu, yazgısı, ortaklığı, arkadaşlığı, güveni tam!..

Türkiye’nin başına böyle bir takım ilk kez geliyor...

Birleşmiş Milletler Örgütü’nün “terörü finanse ediyor” diye “kara liste”ye koyduğu “Kadı”ya kefil olan başbakan ilk kez bu ülkenin başındadır...

El Kadı..

Eskiden ülkemizde yargıç yoktu..

Kadı vardı..

Cumhuriyetten sonra hem kadılık kaldırıldı..

Hem de kadıların başkanlık ettiği “şeriye mahkemeleri” kaldırıldı...

Şimdi ‘Kadı’lık bir başka yöntemle mi ülkeye giriş yapıyor?..

Osmanlı’da Kadı, resmi her işlemde payını almış...

Bakire kızın nikâhından binde 32..

Dul kadın nikâhından binde 15..

Miras taksiminden binde 22..

Vesaire..

Bu El Kadı’nın Türkiye’de işi ne?..

Bedava mı çalışıyor?..

El Tayyip’in danışmanı, AKP’nin merkez karar organı üyesi Cüneyd Zapsu’nun ortağı El Kadı’nın tarifesi ne?..

Bu iş çığırından çıktı, iktidar iktidarlığında şaşırdı...

Dilerim muhalefet çığırından çıkmaz!..

13.07.2006

Erdoğan Kadı'ya Mecbur mu?..

Gazetelerde El Kadı'ya ilişkin haberler gün geçtikçe zenginleşiyor...

Yasin el Kadı, Suudi Arabistanlı bir işadamı, Türkiye'de girişimleri var, uluslar arasında fink atıyor...

Birleşmiş Milletler Örgütü'nün saptadığı sicilinde El Kadı'nın teröristlerle ilişkisi yazılı...

El Kadı, BM (Birleşmiş Milletler) belgelerinde terörü parayla destekleyenler listesinde...

AB (Avrupa Birliği) de El Kadı'ya aynı gözle bakıyor...

Dünyanın iki büyük uluslararası örgütü, BM ile AB, El Kadı'ya 'küresel terörist' sıfatını ya da sicilini yakıştırıyorlar...

ABD aynı görüşte...

El Kadı Amerika'nın da küresel teröristler listesinde...

Özetle BM-AB-ABD listelerinde ve kararlarında El Kadı 'küresel terörist'ken bizim başbakan ne diyor:

“— Yasin (El Kadı) Bey'i tanıyorum ve kendime inandığım gibi inanıyorum.”

Tayyip Erdoğan “El Kadı’ya kendime inandığım gibi inanıyorum” diye kefil oluyor...

O zaman ortaya şu soru çıkıyor...

RTE aynaya bakıp diyebilir ki:

— Hangi kendime?..

Çünkü başbakanın kişiliği tartışmalıdır...

Başbakan neye inanıyordu:

Minareler süngü

Kubbeler miğfer

Camiler kışlamız

Müminler asker

Tayyip Bey bu dünya görüşünü masaya yatırıp bir ciddi özelleştiri yaptı mı?..

Recep Tayyip Bey’in kişiliğinde kaç kişilik var?..

Minareyi bugün de süngü mü sayıyor başbakan?.. ‘Ezanı Muhammedi’nin okunduğu şerefeyi süngünün kabzası gibi mi değerlendiriyor?..

Sorunun yanıtı bugün de soru işaretinin çengelinde sallanıyor.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi’nin kararlarına göre “Küresel Terörist El Kadı”nın Türkiye’deki mal varlıklarının üzerine yürüyen devlet kurumları ve görevlileri görevlerini yürütürken karşılarında kimi buluyorlar?..

Maliye Bakanı Unakıtan’ı!..

Ortada garip bir durum var...

BM..

AB..

ABD..

Üçü de El Kadı'yı 'küresel terörist' diye nitelerken AKP iktidarında bir başka çaba görülüyor...

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın bu konudaki açıklamasından birkaç satır:

“Yasin (El Kadı) Bey'in bir terör örgütüyle münasebet kurması, ona destek olması mümkün değildir. Geçmişte Cüneyd Zapsu (başbakanın danışmanı, AKP Merkez Karar Organı üyesi) Bey'le ortaklıkları oldu. Savcı takipsizlik kararı vermiş; ama, hâlâ 'Yeniden yargı süreci başlatılsın' deniyor... Var mı böyle bir anlayış?..”

Tayyip Bey'e soruyoruz:

— El Kadı'dan sana ne?..

BM'nin, AB'nin, ABD'nin 'küresel terörist' ilan ettiği bir Suudi Arabistanlı işadamını Türkiye Cumhuriyeti başbakanı neden canhıraş bir biçimde savunuyor?

Böyle başbakan olur mu?..

Dünya Arap işadamını küresel terörist ilan edecek, bizim başbakan sicili belli Arap işadamına sahip ve arka çıkacak...

Ne üstüne vazife?..

Türkiye Cumhuriyeti başbakanı neden kendisini bu duruma düşürüyor?..

Mecbur mu?..

14.07.2006

Ey Takıyyeci, Uyan Artık...

Medyanın dünkü yayınlarına yansıyan mantık, ülkenin nasıl bir yönetim çarpıklığı içinde yaşadığını sergiliyor...

Gazetelerin manşetleri:

- Sabrımız taşıtı..
- Bunlar çekilir şeyler değil..
- Yüreğimize ateş düştü..
- Bizden günah gitti..
- Bardak taşıtı..
- Yetti artık..

Bu laflar iktidarın başı Tayyip Erdoğan'ın konuşmasından aktarılan bir edebiyatın basına yansımından başka şey değil...

Başbakan doğru dürüst düşünemiyor...

Ve konuşamıyor...

Şu lafına bakın:

“— Hep demokratik çizgide bu işi halledelim istedik. Ancak Bitlis'ten sonra sekiz yavrumuz daha şehit oldu. Bunlar artık çekilir şeyler değil...”

Yeşilçam sinemasının diyaloglarına taş çıkartan bu ilkel romantizm, ciddi bir devletin aklı başında başbakanına yakışır mı?..

“Bunlar artık çekilir şeyler değil” imiş...

Peki, şimdiye dek neden çekiyorduk?..

“Hep demokratik çizgide bu işi halledelim” diye...

Peki, bundan sonra sorunu ‘demokrasi dışında’ mı halledeceğiz?..

Ne biçim konuşma bu?..

Konuşmasının niteliğini de Tayyip Erdoğan büyük saflıkla ‘biz-zat’ vurguluyor:

“— Hak ettikleri cevabı alacaklar; dilerim duygularım aklıma, bilgime, tecrübeme egemen olmasın...”

Hoppala!..

Aklı, bilgisi, tecrübesi olsaydı, Recep Tayyip böyle konuşur muydu?..

21’inci yüzyılda, devletler hukuku diye anılan yasal dünya düzeninde, nereden gelirse gelsin, silahlı saldırıya uğrayan bir ülkenin varoluşunu savunmak için kullanacağı meşru hakları tek tek sayılmıştır...

AKP iktidarının ilginç başbakanı, bu hakları kullanmayı demokrasi dışına çıkarmak sanıyor...

Ve demokrasi dışına çıkacağını açıklayıp kendini işin başında suçlu ilan ediyor...

Türkiye Cumhuriyeti’ni bu takıyyeci iktidar mı savunup koruyacak?..

Sorun nerede?..

Bu takıyyeci iktidarın dünyaya bakışı dinci mantıktan kaynaklanmaktadır.

Ortadoğu sorunlarına yaklaşımı da insancı, hukuksal, ulusal-

cı, çağdaş değil; İslama şartlanmışlığın ağır bastığı bir siyasal kılavuzluğun güdümündedir...

Türkiye'nin ulusal çıkarları yerine, İslamcılığın önyargılarıyla hareket eden AKP'nin güdülenmesi şimdi bir yol ağzına geldi; vardığı noktada zorlanıyor...

Kuzey Irak Müslümandır ve Türkiye'ye saldırı üssüdür; bu bölgeden gelenler Türk Müslümanlarını katlediyor; Orta ve Güney Irak Müslümandır; Şii ile Sünni birbirlerini öldürüyor; koskoca İslam okyanusu İsrail'e karşı birleşemiyor...

Ama, bizim takıyyeciler bu gerçeği görecekları yerde dinciliğin edebiyatında yitikleşip ulusalcı laik Cumhuriyetin varoluşunu baltalamayı yeğliyorlar...

Ey takıyyeci!..

Uyan artık!..

18.07.2006

Terör ve Dincilik Yazgımız mı?..

Başbakan..

Zapsu..

Delik..

Süpürge..

Kullanmak..

El Kadı..

Terör..

RTE..

Gül..

Kefil..

Şehit..

Hani sözcükler üzerine kurulu oyunlar vardır, sanki onlardan biri bu ülkede oynanıyor gibi.

Oyunun kahramanı Cüneyd Zapsu'ya ilişkin gazete başlığı:

“Başbakanın danışmanı Cüneyd Zapsu, Alman elçisi ile kahvaltı yaptı, sonra İsrail Elçiliği müsteşarı ile buluştu, öğle yemeğini ABD Elçisi Wilson ile yedi, akşam da İngiliz elçisiyle beraber oldu...”

Bu Zapsu kim?..

Sabah gazetesi manşet atmış:

“Gölge Dışişleri Bakanı Zapsu!..”

El Kadı'nın yakını..

Hangi taşı kaldırsan altından Zapsu çıkıyor...

Amerika'ya gidip RTE'ye şefaath eylemiş, öğüt vermişti:

“— Bu adamı deliğe süpürmeyin..”

— Ne yapalım?..

“— Kullanın!..”

Her yanda yankılanan, gazete sayfalarında dalgalanan bu konuşma yalanlanmadı...

Peki, şimdi ne oluyor?..

Amerikalılara “deliğe süpürmeyin” dediği başbakanın adamı “Gölge Dışışleri Bakanı” oluyor...

Bizim iç politika çoktandır adamakıllı pespayeleşti...

Dış politika da pespayeleşiyor...

Kaba, onursuz, bağımlı, zekâdan yoksun, köşeye sıkışmış, zavallı bir dış politika...

AKP iktidarı ekonomiyi yüzüne gözüne bulaştırdı; IMF'nin güdülemesindeyken bile ne yapacağını şaşırdı; Amerikan Doları'nın son Anadolu macerasında kazığı yiyen Türkiye oldu...

Kuzey Irak kökenli terörde şehit üstüne şehit veren toplumun tepkisi sonunda patladı...

Recep Tayyip ortalıkta dolaşıp konuşmaktan, sağa sola çatmaktan, hiçbir işe yaramaz lafları ayaküstü söylemekten başka bir şey yapmıyor, yapamıyor...

Recep Tayyip'in adı bir..

El Kadı'nın adı iki..

Zapsu'nun adı üç...

Beşibiryerde gibi üçü bir yerde dedikodusal haberlerin malzemesini oluşturuyor...

Amerikan Doları Türk Lirası'nı vururken PKK terörü de Türk Mehmetçik'i vuruyor...

Halk tepkili...

Çok ilginçtir ki hâlâ AKP iktidarına alternatif yok...

RTE de Çankaya'ya çıkacakmış...

RTE için Amerikalılara, "Bunu deliğe süpürmeyin," diyen adam "Gölge Dışişleri Bakanı" sıfatıyla elçilikler arasında fink atıyor...

Soruyoruz; Türkiye dinciliğe ve teröre mintarafillah mahkûm edilmiş bir zavallı ülke mi?..

22.07.2006

Şehit Anaları ve RTE...

Yavuz Donat'ın *Sabah* gazetesindeki köşesinde yayımlanan gözlemlerine bakılırsa RTE yorgun...

Başbakanın “ağzının ayarı” bu yüzden bozuluyormuş...

“Fiziksel” yorgunluğun üstüne bir de “zihinsel” yorgunluk bindi mi “hata kaçınılmaz” oluyormuş...

Donat'ın yaklaşımı doğrudur; ama, RTE ne kadar yorgun olursa olsun oğulları vurulmuş şehit annelerine dönüp:

“— Askerlik yan gelip yatma yeri değildir,” diyebilir mi?

Üstelik iş bu kadarla da kalmadı...

Recep Tayyip son şehit ailelerinden birisini telefonla aradı...

Ötekini aramadı...

Neden?..

Başbakanın bu yoldaki açıklaması da havsalaya sığacak türden değil...

RTE dedi ki:

“— Şehit annesi Neriman Okay sert tepki gösteriyor, komutanın yakasına sarıldı. Şimdi telefonda aynı durumla ben de karşılaşsam, bunu mu dinleyeceğim ben...”

RTE çam üstüne çam deviriyor...

Ancak unutmayalım ki devrilen çamlar Recep Tayyip'in düşünce ve mantık ormanında yetişmiş ağaçlardır...

RTE, Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın mantığını benimseseydi, şehit annesi için şöyle konuşmazdı:

“— Sert tepki gösteriyor; bunu mu dinleyeceğim ben...”

Gazeteciler Erdoğan'ın sözlerini Genelkurmay başkanına ilettikleri zaman Orgeneral Büyükanıt dedi ki:

“— Evladını kaybediyor. Onların her türlü tepkisinin başımızın üstünde yeri var. Ateş düştüğü yeri yakar. Onun için ne söylenirse söylenir, şehit analarının ellerini öperim.”

Başbakan Erdoğan'ın şehit anne ve babalarına iki çıkışını alt alta yazalım:

“— Askerlik yan gelip yatma yeri değildir...”

“— Bunu mu (şehit annesini mi) dinleyeceğim ben...”

Al birini..

Vur ötekine..

Başbakan, Donat'ın dediği gibi yorgun mudur, sinirleri mi bozulmuştur, yaşadığı gerilimde dengesini mi yitirmiştir, askerlik ve şehitlik üzerine felsefesi mi çarpıktır; şehit annelerine neden tepki duyuyor?..

Kendisine düşeni yapamadığı için suçluluk duygusu mu taşıyor?..

Hem şehit analarından kaç...

Hem şehit analarını azarla...

Hem de Lübnan'a, yani dışarıya asker yolla!..

Ne olacak bu RTE'nin hali?..

08.09.2006

Söğüt'teki Protesto Eyleminin Anlamı...

Olay yeri:

Söğüt'te Ertuğrul Gazi'yi anma töreninin yapıldığı stadyum...

Olayın kahramanları:

MHP'liler..

Ülkücüler..

Olayın konusu:

Başbakan törene gelirken protesto edildi...

Kullanılan sloganlar:

“— Türk askeri yan gelip yatmıyor, can verip yatıyor...”

“— Başbakanlık yan gelip satma yeri değildir...”

“— Kahrolsun PKK, işbirlikçi AKP...”

“— İsrail sizinle gurur duyuyor...”

“— Ne mutlu Türküm diyene...”

Peki, başbakan önce ne dedi?..

“— Şahsıma olan tüm hakaretleri duymadım, hakkımı helal ediyorum...”

RTE sonra ne dedi:

“— Uzakdoğu'dan Balkanlar'a, Ortadoğu'dan Afrika'ya kadar Osmanlı İmparatorluğu dönemi özlemle aranıyor... Osmanlı'nın çekildiği coğrafyalarda yokluğu hissediliyor...”

Vah RTE'ye!..

Gerçeklerden bunca uzağa düşmek nasıl da bir düşlemin özleminde uykuya yatmaktır?..

RTE'de ne tarih bilinci var..

Ne güncel dünya bilinci..

Peki, diyelim ki İmparatorluğun özlemi Osmanlı coğrafyasında var...

Anadolu'da da var mı?..

Yoksa yalnız AKP ve RTE mi din devleti Osmanlı'yı, Padişah'ı ve Halife'yi özlüyor?..

Dinci devlet, bilim, sanayi ve teknolojiyle öz yapısını oluşturmuş toplumlarda tarihe gömülmüştür...

Bizde ise dinci devleti hortlatmak isteyen siyasal irtica takıyye yöntemiyle iktidara geçti...

Üstelik bu iktidarın kökü dışardadır...

Bush yönetimi Anadolu'da milliyetçiliğe karşı dinciliği yeğlediğinden "İlımlı İslam Devleti kurmak" tasarımını Türkiye'de apaçık destekliyor...

MHP ve ülkücülerin Söğüt'te RTE ve AKP'ye karşı protesto eylemi, milliyetçiliğin dinciliğe karşı dışavurumudur.

Batı'da faşizm sanayi sermayesinin diktasıdır...

Ortadoğu'daki dinci devlet, faşist devletten daha geri ve kötü bir dünya görüşünün ürünüdür; çünkü Ortaçağ'ı günümüze taşıyor...

21'inci yüzyılda Türkiye, kökü Hıristiyanlık dünyasının Evangelistlerine dayanan bir tür politik dinciliğin tehdidi altındadır; emperyalizmin kimliği bu...

Bu tehdidin kökü dışarda aktörlerinden biri de Amerika'da mukim Fethullah Gülen'dir.

Söğüt'te Recep Tayyip işte bu çelişkilerin toplumda yarattığı bunalımda ortaya çıkan protesto eylemleriyle karşı karşıya kaldı...

Ve Osmanlılık arayışını açıkça dile getirdi...

Vah vah RTE'ye...

Protestocuların sloganlarından biri neydi:

“— Ne mutlu Türküm diyene!..”

Erdoğan bu özdeyişi bilincine nakşetsin!..

12.09.2006

Ramazan Hoş Gelmedi...

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan arabasında bir yaşamsal tehlike geçirdi; otomobilinin camları kırılarak hastaneye kaldırıldı, çok şükür olayı atlattı...

Geçmiş olsun!..

İlk açıklamalarda diyorlar ki:

— Aşırı yorgunluk, şeker düşmesi, oruçlu olması, krize girmesi, filan, filan...

Tablo ilginç!..

Başbakanın olayını bir yana bırakarak önce yaşadığımız topluma bir göz atmakta yarar var...

Geçenlerde bir dostum dedi ki:

— Bu yıl ramazan ayı olağanüstü bir biçimde yaşanıyor. Bizim bildiğimiz ramazan ibadet ayıdır, insanlar nefislerini terbiye etmek için bu süreçten yararlanırlar. Fakir fukaraya dönük destekler gösterişsiz yöntemlerle yapılır. Hele ramazanın politika için kullanılması, amacından sapıtırılması demektir. Oruç tutanların toplum yaşamında egemenleşerek oruç tutmayanlara baskı oluşturulması, Müslümanlığa yakışmayan bir tutumdur...

Tümcesini bitirdikten sonra dostum olayın inceliğini vurguladı:

— Gerçek bir Müslüman niyetli olduğunu dışavurmaz. Barışın, efendiliğin, hoşgörünün, sevginin ağır bastığı ramazanda çatışmalar, husumetler, hırslar rafa kaldırılır...

Bir soluk aldıktan sonra da nefes nefese lafını sürdürdü:

— Oysa ne görüyoruz?.. İftar her yanda bir gösteriye dönüştürülüyor; lokantalarda, otellerde tıklım tıklım iftar sofraları gösteriş yemekleri gibi sergileniyor; siyaset manevralarına alet ediliyor; oruç nefsinin terbiye etmek amacından uzaklaşıyor; tıka basa yemeklerin manzaralarıyla dopdolu televizyonlardan iftarın pazarlanması, doğal sayılıyor...

Dostum teşhisini de koydu:

— Bunlar ramazanı ramazanlıktan çıkardılar!..

Çok doluydu dostum, daha konuşacaktı; ama, ben lafını kes-tim:

— Ramazanı, dini siyasete alet etmek için bir araca dönüştür-düler, desene!..

Türkiye'nin bir yanı alabildiğine zengin...

Bir yanı alabildiğine yoksul...

Bu coğrafya üzerinde “vur patlasın çal oynasın” felsefesine da-yanan bir ramazan anlayışını ne Allah kabul eder, ne Hazreti Pey-gamber..

Başbakan Tayyip Erdoğan da “dini vecibeleri”ni yerine geti-rirken önce yönettiği Türkiye’yi düşünmek zorundadır...

Tuttuğu oruç beynine vuracak kadar başbakanı etkiliyorsa, tu-tulması caiz değildir...

70 milyonluk ülkenin başbakanı önce akıl, ruh ve beden sağ-lığını düşünmek zorundadır.

Evet, “Ramazan geldi hoş geldi” güzel bir tekerlemedir...

Ramazanı kendi kutsal koşulları içinde hoşgörü çerçevesinde titizlikle koruyabilirsek ne mutlu bize...

18.10.2006

Balyoz Harekâtı...

Balyoz harekâtı 12 Mart döneminde ilerici kesime karşı yürütülen eylemin adıydı; günümüzde, teknoloji çağında, Başbakan RTE'yi elektronik donanımlı, süper model, bilgisayarlı Mercedes marka lüks araba içinde kriz geçirirken kurtarmak için balyoz kullanıldı...

Olayın üstünde ne kadar kafa yorulsa yine azdır...

Bir kez Başbakan Tayyip Erdoğan bu haliyle neden oruç tutar?..
Karadenizlinin dediği gibi:

— Şart midur?..

Hayır!..

Akl, ruh, beden sağlığı TC'nin başbakanı için birincil koşuldur...

Ramazanda devletle oruç, hükümetle sahur, teravihle siyaset, politikayla iftar birbirine karıştı...

Laik Cumhuriyet bu mu?..

Hem Türkiye Cumhuriyeti'nde yalnız Sünni Müslüman mı yaşıyor?..

Alevi-Bektaşî yok mu?..

Şii yok mu?..

Sayısı ne olursa olsun, Hristiyan ile Musevi vatandaş yok mu?..

Yüzde 25 oyla iktidarı ele geçiren AKP'nin –Sünninin de ötesinde– Nakşî ağırlığını hükümetin ve devletin dinine dönüştürmek

abasının sonucunda sergilenen balyoz harekâtı, olayın mizahını televizyonda karikatürleştirdi.

Softalıĝın mantıĝı, Türkiye Cumhuriyeti'nin sorumluluĝunu, "hipoglisemi" teşhisiyle reeteleşen konuşlanmada oruç tutan bir başbakanın ellerine bırakıyor...

Sonuç?..

Balyoz harekâtı!..

Bırakın devlet ve hükümet yaşamında laikliĝe saygıyı bir yana...

Mslmanlıĝın kuralında, töresinde, özünde, kitabında, şeria-tında bir müminin hayatını tehlikeye atması pahasına oruç tutmasını öneren bir ahkm var mı?..

Yok!..

Sonuç?..

Balyoz harekâtı!..

Peki, Başbakan RTE İşlamda gerekli olmadıĝı aşıkr bir durumda ve konumdayken neden oruç tutar?..

Softa mıdır?..

Molla mıdır?..

Mrit midir?..

Yobaz mıdır?..

Hş!..

O bir politikacıdır!..

Yalnız İşlamın hoşgörü kurallarını ve vecibe yasalarını es geçmekle kalmaz, laik bir devlette, mübarek ramazanda, Mslmanlıĝın orucunu siyaset kapsamında deĝerlendirmek kusurunu da işler...

Sonuç?..

Balyoz harekâtı!..

Yaşadığımız olay ibretliktir...

Anadolu'nun çoğunluğu içtenlikli Müslümandır; dileriz ki insanımızın kutsal inancını politikanın dışında tutmaya elbirliğiyle özen gösterelim!..

Dincilikte hırs, çıkarıcılık ve ifrat sonuçta bir balyoz harekâtına yol açmasın!..

Laiklik ve demokrasi Aydınlanma'nın ürünüdür...

Çoğunluğu Müslüman Türkiye, 1.5 milyarlık İslam dünyasında, Atatürk'ün önderliğiyle bu rejime ulaşabilmiş tek ülkedir...

Ancak bu tarihsel gerçeğin erdemini koruyabilirsek 21'inci yüzyılda mutluluğa erişebiliriz.

19.10.2006

RTE Neden Bağılıyor?

YİMPAŞ olayını günlerden beri gazetelerde okuyor, televizyonlarda izliyorsunuz...

İşin ıcığı cıcığı çıktı..

Her şey gözler önüne serildi..

Kimi açığözler Avrupa'da yaşayan saf Müslümanları Allah Peygamber adına aldatıp kim vurduya getirmişler, düpedüz kazıklamışlar, paracıklarını deve yapmışlar...

Paracıklar nereye gitmiş?..

Sorulur mu?..

Toplayanlar elbette paraların üstüne oturmuşlar, ama, göstergelere bakılırsa takıyyeci iktidar partisi de bu arada "hakkını" almış...

AKP şimdi zorda!..

Üstelik YİMPAŞ-AKP ilişkisini ortaya atanlar Almanlar...

RTE'yi televizyonda gördüm..

Bağırıp çağırıyordu..

Önündeki kürsüyü yumrukluyordu..

Meydan okuyordu..

Kendinden geçmişti..

Ne söylüyordu?..

“— (YİMPAŞ’a ilişkin) Elinizde belge varsa, alın bana getirin, bizzat ben takip edeceğim...”

RTE gerim gerim gerilmiş, kendinden geçmişti...

Kaygılandım...

Başbakan arabasında bunalım geçirip bilincini yitireli çok olmadı, balyozla lüks otomobilin camları kırıldı, başbakan zar zor hastaneye kaldırıldı, tedavi gördü, tatile çıktı, ilaçlar aldı, kendine geldi, sakinleşti...

Şimdi tekrar gerilime girmesi, bağırıp çağırması, kendinden geçmesi doğru mu?..

Bir başka olasılık daha var...

Çok görülmüştür; suçlanan kişi, başka çıkış yolu kalmayınca, birdenbire saldırıyı yeğler..

Edepsizleşir..

Şirretleşir..

Olayı ortaya çıkaranları tehdit etmeye başlar...

RTE’nin bu yöntemi yeğleyeceğini düşünmüyoruz...

Ancak başbakanın sinirleri yerli yerinde değil; yine zayıflamış...

Başbakan ve bakanlar hakkında rafa kaldırılmış bir sürü yolsuzluk dosyası var...

AKP Hükümeti “dokunulmazlık” koruması altında yaşıyor...

YİMPAŞ bunların üstüne tuz biber ekti...

Peki, ne olacak?..

Hem saralı olduğu söylenen, hem takıyyecilikle vurgulanan, hem dosyalı, hem de YİMPAŞ şaibesi altında kalan başbakan cumhurbaşkanı mı olacak?..

Olmaz olmaz deme..

03.11.2006

RTE Ordu ile Barışmalı...

Bizim Başbakan RTE, kim ne derse desin, pek yaman...
Ne söylemişti:

*Minareler süngümüz..
Kubbeler miğferimiz..
Camiler kışlamız..
Müminler askerimiz..*

Bu manzume ile çok puan topladı RTE...
Herkes ne demişti:

— Hey be!.. Sen adama bak, maşallah!..
— Niçin maşallah?..
— Askeri bile beğenmiyor, kendisine yeni bir ordu kuruyor!..

Başbakan olduktan sonra RTE bir vatandaşa öfkелendi:
“— Ulan,” diye bağırdı, “ananı al da git!..”
Küfredilen vatandaş ne yapacağını şaşırdı:

— Başbakan anamdan ne istiyor?..
Başbakan yamandı doğrusu...

Sokaktaki yurттаşа bile kasım kasım kasılmak, üstelik posta koymak ne demek?..

AB son günlerde bastırıyordu:

— Türkiye'nin deniz ve havalimanlarını Kıbrıs Rum devletine açın!..

— Ne demek bu?..

— Rum devletini Ada'nın tek egemeni tanımanız, Kuzey Kıbrıs Türk Devleti'ni bir kalemde silmeniz demek...

RTE görünüşe bakılırsa kesin tavır almıştı:

— Yok öyle şey!..

Peki, minareleri bile süngü yapan, kızdığı yurttışa, “Ananı al da git,” diye bağırın, sağa sola sallana sallana yürüyüp yine sağa sola posta koymayı marifet sayan RTE, bunca ahval arasında AB'nin son günlerdeki hızlı numaralarına neden pabuç bıraktı?..

Bizimki kimselere sormadan danışmadan, birden bire yüz seksen derece dönüverdi...

Evet, AKP, devlet kesiminde kimseye sorup danışmadan AB'ye 'sürpriz' bir öneri yaptı:

“— Bir deniz, bir de havalimanını Kıbrıslı Rumlara açalım...”

Anlaşılan bizimkiler gece gördükleri düşlemi sabah ulusal politikaya uyguluyorlar...

Bu patavatsızlıklarla iyi mi yapıyorlar?..

Bir deniz ya da bir havalimanını Rumlara açmakla beş ya da on veya on beşini açmak arasındaki fark nedir?..

Soru karışık...

Bizimkilerin de kafası karışık...

Kızın biri bakire olup olmadığı konusunda denetleniyormuş...

Tam muayene olurken:

— Doktor bey, demiş, o işi yalnız bir kez denedim...

Hekim:

— Ah kızım, demiş, bunun biriyle çoğu arasında tıp bakımından bir fark olmadığını bilmiyor muydun?..

Ha bir limanını açmışsın..

Ha on..

Türkiye kuşatılmış bir ülkeye dönüştü...

Nasıl kurtulabiliriz bu kuşatmadan?..

Önce Başbakan RTE askerle barışmalı...

Gönlünde süregelen o meşhur “manzume”yi kafasında bütün bütüne silmeli...

Türkiye Cumhuriyeti’nin bir tek ordusu olduğu fikrini sonuna dek benimsemeli...

Hiçbir ülkede bir başbakan cumhuriyetine, devletine ve askerine bu kadar önyargılı, mesafeli ve uzak olamaz...

Türkiye’de AKP iktidarından bu yana yaşanan, görülen, izlenen, tanık olunan olgu “normal” değildir!..

RTE askerle barışmalı!..

10.12.2006

Ecevit Almıştı... Tayyip mi Verecek?..

Geçen gün bir gazetede yayımlanan ilginç kamuoyu yoklamasına gözüüm takıldı, siyasal liderlerin oy oranlarını sergileyen bir çalışmaydı...

Doğru mu yanlış mı bilemem, en başta Tayyip Erdoğan görünüyordu...

Halk demek ki RTE'yi hâlâ tutuyor.

Oy oranı yüzde 39...

Ondan sonra gelen lider kim?..

Adı lazım değil...

Yüzde 10'larda...

Doğrusu şaştım!..

Tayyip'in yürüyüşü biraz kabadayı, az bıçkın, az buçuk külhani; hanımı sıkı sıkıya türbanlı; başbakan Müslümanlığını politikada kullanarak prim yapmaya çalışıyor...

Kızdığı zaman halktan birine ne diyor:

“— Al ananı da git!..”

Oysa en başta köylü, geniş halk kitlelerinin imanı gevriyor...

Tayyip yaman...

Ülkenin canına okunurken, halkın iflahı kesilirken, ortalıkta salına salına dolaşıp hava atmak her liderin harcı değildir...

Tayyip girişken...

Televizyonlarda izliyorum, AB'nin bizi şamar oğlanına çevirdiği, ABD'nin alabildiğine horladığı zamanlarda RTE yabancı mekânlarda volta atıyor, dışarıklı diplomatlar, temsilciler, yabancı politikacılarla kucaklaşıyor; biriyle öpüşüyor, ötekinin omzuna vuruyor, berikinin sırtını yumrukluyor...

Aferin!..

Ancak son günlerde bütün bunların üstüne üstlük Tayyip'e bir şeyler oldu...

RTE, Kıbrıs'ı elden çıkarmaya mı karar verdi?..

Türkiye'nin deniz ve hava limanlarından ikisini başbakan neden ansızın Rumlara açmak istiyor?..

Başbakan bunun anlamını bilmiyor mu?..

Yoksa bizim yüzde 39'luk lider Kıbrıs'ı Rumlara teslim edip AB'nin gözüne girmek hevesinde mi?..

RTE, AB'nin gözüne girmekle AB'ye girmek arasındaki farkı bilmiyor mu?..

Yoksa bilmezlikten mi geliyor?..

Bülent Ecevit nazik bir liderdi..

Efendi..

Çelebi..

Oturuşu, kalkışı, muaşeret, edebiyetle müsemma bir kişiydi..

Kabadayılıkla, bıçkınlıkla uzaktan yakından bir ilişkisi yoktu...

Ama, hôt denince yelkenleri indiriverecek bir kişiliği de yoktu...

Nitekim Amerika'sıyla, İngiltere'siyle bütün Batı, Türkiye'nin karşısına çıktığı halde Kıbrıs davasında panikleyip diz çökmedi...

Kıbrıs çıkarmasında eğilip bükülmedi...

Şimdi ne oluyor?..

Çelebi Ecevit'in aldığı Kıbrıs'ı kabadayı Tayyip elden mi çıkarıyor?..

Avrupa biraz dış gösterdi...

Bizimki secdeye mi geldi?..

Vallahi yakışmıyor...

Bizimki içerde askere, cumhurbaşkanına, muhalefete barut gibi de dışarda yabancıya yumuşak mı yumuşak...

12.12.2006

Çankaya Darbesine Doğru...

İnsafli olalım...

Mantıklı olalım...

Anlayışlı olalım...

Sağduyulu olalım...

Gerçekçi olalım...

RTE'nin Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturmak itkisinin gücü, insan doğasının ta kökeninden kaynaklanan dayanılmaz bir hırstan türüyor...

Hem böyle bir fırsat bir faninin eline başka ne zaman geçebilir ki?..

Tayyip artık günlerini Cumhurbaşkanlığı makamına yönelik yaşıyor...

Çok değil, şunun şurasında beş ay kaldı...

Erdoğan elini uzatsa Çankaya'yı yakalar...

Çünkü Köşk RTE'nin elinin altında...

RTE nasıl başbakan oldu?..

Yanıt:

Cümle âlemin artık çok iyi bildiği gibi dörtte bir seçmenin oyuyla AKP iktidara oturdu...

Ve sandığa gidenler kesiminde yüzde 34 oranında oyla parlamento çoğunluğunun yüzde 65'ini kazandı...

RTE neredeyse parlamentonun üçte ikisine egemen...

Bir elde, bir kalemde, bir oylamada şıp diye cumhurbaşkanı oluverir...

RTE'nin eline fırsat bir daha ne zaman geçer?..

Bu fırsat kaçır mı?..

Yalnız parlamentonun üçte ikisini kendisine bağlamakla kalmıyor Tayyip...

AKP'li belediyelere ne buyrulur?..

Ülkeyi 66'ya bağlamış ihtiraslı AKP örgütlenmeleri RTE'den yana...

AKP'li belediyelerle hemhal, iç içe, al gülüm ver gülüm tarikatlara ne dersiniz?..

Tümü de Çankaya'yı bekliyor...

Ah, Çankaya bir düşse...

Bu Cumhurbaşkanlığı seçiminin bir Cumhurbaşkanlığı seçimi olmadığını görüp anlamak için ne olmalı?..

Çok akıllı mı olmalı?..

Yok canım...

Aptal..

Budala..

Gabi..

Veya saf olmamalı yeter...

Önümüzdeki cumhurbaşkanı seçimi bir cumhurbaşkanı seçimi değildir...

Nedir?..

‘Hükümet’ten sonra ‘devlet’in de 1923 Cumhuriyeti’nin elinden alınması demektir.

Hem de yüzde 25 oyla...

Hem de antidemokratik dokusu ağır basan bir haksız seçim zorlamasıyla...

Hem de herkes ‘asker darbe yapacak’ korkusuyla yaşatılırken gerçekleşen bir sivil darbeyle...

Çok değil, beş ay kaldı!..

14.12.2006

Harem Çankaya'ya mı Çıkıyor?..

Kemalizm ya da Atatürkçülük tarihte ve günümüzde ne anlama geliyor?..

Andreas B. Schwarz dünyaca tanınmış Roma ve Medeni Hukuk profesörüdür. Hitler'den kaçarak Türkiye'ye sığınmış, uzun yıllar İstanbul Üniversitesi'nde hocalık yapmıştır.

Schwarz *Aile Hukuku* adlı kitabında (İstanbul Üniversitesi Yayınları, sayfa 33) şöyle yazıyor:

“Türkiye Cumhuriyeti’nde evlilik hukuku sahasındaki tekâmülün ne muazzam bir inkılap olduğunu (kitabımızdaki) açıklamalarımız gösteriyor.

Belki de tarihte bu kadar kudretli ve köklü bir tekâmül daha yoktur.

Dini evlilik hukukundan laik evlilik hukukuna geçildi.

Mecburi medeni evlenme kabul edildi.

Çok evliliğin (poligaminin) yerine tek evlilik (monogami) ika-me olundu.

Karı-kocanın eşitliği tahakkuk ettirildi.”

Bir yandan AB'ye yamanmak isterken, bir yandan takıyyeci iktidara yaranmak isteyip bilinçsizce Kemalizme çatanlara sormak gerekiyor:

— Kemalizm olmasaydı, Türkiye çağdaş laik hukuku benimsemeseydi, AB'nin kapısını nasıl çalacaktık?..

Avrupa'da Hristiyan, Türkiye'de İslam hukukları kaldırılarak iki dünya arasında bugünkü yakınlaşma sağlanabilmiştir...

Avrupa'da kilise, Türkiye'de cami hukuku geçerli olsaydı, her iki yanda da evlilik kurumu dinsel yasalara bağlı kalacaktı...

Ve Türkiye'de harem geçerli olacaktı...

Muhalefete bozulan Başbakan Erdoğan'ın evlilik ve kadına ilişkin öfkeli açıklamaları gazetelerde yayımlandı:

“— Haremimize varıncaya kadar girdiler..”

“— Haremimizin, eşlerimizin giyim kuşamına varıncaya kadar konuştular..”

“— Sen kendi haremine sahip çık..”

“— Bizi de bırak da kendi haremimizde demokrasi, düşünce özgürlüğü, inanç özgürlüğü gereği içerisinde bunu yapalım...”

RTE'nin kafası nasıl çalışıyor?..

Her şeyden önce RTE şu gerçeği öğrenmelidir:

Ne demokraside harem olur...

Ne haremde demokrasi olur...

Harem sözcüğü insan haklarının olmadığı yerde geçerli kültürün ürünüdür...

Harem 'kadın' anlamında da 'yer' anlamında da eşitliğin ve özgürlüğün çok dışında ve uzağında kalır...

1926 tarihli Medeni Kanun'un aile kitabından çok önceki şeriatçı aile hukukunun kültürüyle konuşuyor Recep Tayyip...

Kadının eşitsizliği, hürriyetsizliği, insan haklarından yoksunluğu türbanlaşıp beynini sarmış...

Anlaşıyor ki Başbakanlık Konutu yetmedi, Erdoğan haremini Çankaya'ya taşıyacak...

Atatürk'ün Çankaya'sına RTE'nin haremi konuşlanacak...

Peki, bütün Türkiye'deki kadınlar harem mi?..

Türk kadını harem mi?..

Yoksa insan mı?..

Önümüzdeki günlerde bu sorunun kesin yanıtı verilmelidir.

19.12.2006

Ayna!..

Sayın başbakanımız RTE alabildiğine sinirli..

Gerilimli..

Öfkeli..

Dokunsan patlayacak..

Nesi var?..

Çok şeyi var!..

Son konuşmasındaki racon atıp tutma ve çatma üzerine..

Kime atıp tutuyor, kime çatıyor RTE?..

Murat Yetkin yazıyor; *Radikal* gazetesinde meslektaşlar toplanıp tartışmışlar:

— Başbakan kimi hedef aldı?..

Üç olasılık üzerinde durulmuş:

Cumhuriyet gazetesi mi?..

CHP mi?..

Ordu mu?..

Vallahi biz de oturup düşündük...

RTE'nin bizim gazeteye bozulduğunu biliyoruz; ama, konu, kişisellik dışında, çok ciddi bir ülke, devlet, ulus, laiklik, demokrasi sorununa dönüşmüştür.

Başbakan RTE'nin gerçekte ne sinirli olmasına ne de dokun-
san patlayacak kadar gerilmesine gerek var...

Anketlerde AKP oy oranı en yüksek parti konumunu koruyor...

Yeme de yanında yat!..

Medya da RTE'nin yanındadır, başbakan özellikle gözetiliyor...

Daha ne istiyor RTE?..

Meclis'te büyük çoğunluğu var...

Keyfinin gıcır olması beklenmez mi?..

Hayır!..

RTE'nin gerilimi kendinden kaynaklanıyor; içinden geçenleri,
kafasında oluşanları, geleceğe yönelik tasarımlarını uygulamaya ge-
çirip geçirmemekte ikircikleniyor...

Diyelim Meclis'teki çoğunluğuna dayanıp cumhurbaşkanı
oldu...

Çankaya'ya çıktı...

Atatürk'ün mekânına kuruldu...

Sonra ne olacak?..

Sonrası bilinmezlik!..

RTE'nin *Cumhuriyet*'e çattığı konuşmasında iki ilginç sözcük
önemli yer tutuyor...

Korkuluk..

Ve öcü..

Başbakan yakınıyor, kimileri siyasal yaşamda korkuluklar
oluşturuyor, öcü edebiyatı üretiyorlarmış...

Oysa bir gazete tek başına koskoca ülkeye ne korkuluk dika-
bilir...

Ne de toplumu etkileyebilecek öcü yaratabilir...
Korkuluk başbakanın yüreğinde...
Öcü RTE'nin beyinde...

RTE hayallerinden, tasarımlarından, yapacaklarından ürüyor...
Dosyalıdır!..
Dokunulmazlığı var!..

Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk kez bir “dosyalı dokunulmaz”
Çankaya'ya çıkacak...

Laikliğe ters ve yan bakan dosyalı dokunulmaz, halkın yüzde
25 oyuyla Meclis'in yüzde 65'ini ele geçirince gözünü Çankaya'ya
dikti...

Ama, çekiniyor...

Doluya koyuyor almıyor, boşa koyuyor dolmuyor...

RTE Cumhuriyet'e kızıp öfkelenmesin..

Aynaya baksın!..

01.03.2007

İstiklâl?..

Bugün bir başka konuyu ele alacaktım; öğle vakti elim televizyon açış aygıtına gitti, düğmeye bastım, ekrana Bülent Arınç çıktı, Meclis başkanı elindeki kâğıdı okuyor...

Ne okuyor?..

“İstiklâl” ve “Marşı” üzerine bir şeyler söylüyor...

Mehmet Akif’e ilişkin edebiyat yapıyor...

Meclis’te toplantı düzenlenmiş; Başbakan Recep Tayyip, bakanlar, milletvekilleri toplanmışlar, dinliyorlar...

Konu:

İstiklâl!..

Yani?..

Bağımsızlık!..

Kendi kendime gülmeye başladım...

AKP iktidarının “İstiklâl” üzerine toplantısı karşısında ne Moller’in mizahı on para eder, ne Aziz Nesin’in kalemi yeterlidir.

Ekrana baktım..

Arınç yineliyor:

— İstiklâl!..

“Kelime”yi bayağı “telaffuz” edebiliyor; sözcüğün sonundaki “lâl” hecesini a’yı incelterek vurgulayabiliyor...

Oysa “lâl ü ebkem” olmalı, mahcubiyetinden susup, dilini yutup oturmalıydı...

Meclis’teki “İstiklâl” Marşı toplantısında öndeki sıralara baktım, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın ünlü, yani pek meşhur ve yakın danışmanı Cüneyd Zapsu’yu göremedim...

Oysa “İstiklâl” ve de “Marşı” deyince ilk akla gelen AKP’nin gözbebeği Cüneyd Zapsu olmalıydı...

Cüneyd Zapsu bir ara Başkan Bush’un gözünden düşer gibi olan RTE’yi yeniden Amerika’ya beğendirmek için neler söylemişti:

“— Bu adamı (RTE) deliğe süpürmeyin, kullanın!..”

İstiklâl Marşı şairi Mehmet Akif’in anısına yakışacak ya da şairin ruhunu lime lime edecek bir pazarlama değil miydi bu?..

RTE’nin daha hiçbir şeyken Amerika’ya gittiği biliniyor; Başkan Bush’un iktidara geçmeden önce Tayyip’le neler de neler konuştuğu gazetelere kaç kez yansdı?..

AKP iktidarının Türkiye’de Amerikan BOP’una uygun bir “İlmli İslam Devleti Modeli” oluşturmak için siyasal hayatımızda ve çok partili rejimimizde özellikle pazarlandığını da dünya âlem biliyor...

Dış yabancı güçlere AKP oranında boynu eğik bir başka parti Cumhuriyet tarihinde iktidara geçmemiştir...

Sonra bu AKP Meclis’te toplanıp İstiklâl Marşı şairi Mehmet Akif’i ağzına alıyor...

Bülent Arınç’ın “İstiklâl” (bağımsızlık) yolunda edebiyat yapmaya yeltenen her tümcesi milli şairimizin kemiklerini sızlatan birer mizah şaheseri olarak tutanaklara geçmiştir.

14.03.2007

Cumhurbaşkanı Adayının Sicili Bozuk...

Bugün pazar...

Cumhurbaşkanlığı seçimi döne dolaşa pazarlık mizah gırgırıyla sarmallaştı!.. RTE'nin Çankaya sevdası ya da hırsı ibretlik bir sivil devlet darbesi girişimine dönüştü...

Geçen hafta eski Meclis Başkanı Hüsamettin Cindoruk açıkladı:

— Recep Tayyip Erdoğan sabıkalıdır!..

Belgesi de ortada!..

Şimdiye dek bu köşede RTE için 'zanlı' deyişi kullanılıyordu...

Çünkü Recep Tayyip'in sırtında yolsuzluk dosyası vardı...

Cindoruk dedi ki:

— Recep Tayyip Erdoğan hapse mahkûm olmuştur; sabıkası vardır; bu sıfatla cumhurbaşkanı olamaz...

Neden mahkûmdu 'müstakbel cumhurbaşkanımız?..'

Şu meşhur manzumeyi okuyarak Türkiye Cumhuriyeti'nin temel değerlerine karşı çıkmaktan:

Minareler süngümüz..

Kubbeler miğferimiz..

Camiler kışlamız..

Müminler askerimiz..

Peki, RTE hem zanlı..

Hem sabıkalı..

Ne anlam taşır zanlı ve sabıkalı olmak durumu?..

Demek ki Recep Tayyip Erdoğan'ın sicili bozuktur!..

Başka ne yazılı RTE'nin sicilinde?..

RTE, terörist Apo'ya nasıl hitap etmiş:

“— Sayın Öcalan!..”

Güneydoğu'da şehit olan askerlerimiz için hangi sıfatı kullanmış:

“— Kelleler...”

İnanılamaz, ama, demiş mi?..

Demiş!..

Yazılı, belgeli, kayıtlı, kanıtlı sözleri siciline işlenmiş...

“Müstakbel cumhurbaşkanımız” böylece kesinkes sabıkalı..

Yolsuzluk dosyalı..

Eşi türbanlı..

Oğlu ise daha geçen gün gemi satın aldı..

Kendisi zanlı..

Çankaya'ya çıkacak..

Çünkü yüzde 25 seçmen oyuyla Meclis'in yüzde 65'ini ele geçirmiş...

Bir 'sivil darbe' ile iktidar koltuğuna oturmuş...

Böylesine bir cumhurbaşkanlığı seçimi ne mizah öyküsüdür, ne tiyatrodur, ne komedidir; yozlaşmış bir demokrasinin gerçek gırgırısıdır...

Evet, gırgır ama, laik Cumhuriyete takıyyeci karşıdevrim darbesinin gırgırısı...

25.03.2007

RTE Hitler'den Niçin Söz Açtı?..

RTE durup dururken neden sözüm ona “laik Hitler”den söz açtı?..

Elbette RTE’nin içerdeki ve dışardaki akıl hocaları, bir başka deyişle, stratejileri boşuna çalışmıyorlar; o kesimden açık gözlerin serkisofları bizim solculara taş çıkartır.

Ülkeyi –en başta Amerika, sonra Araplar– yabancı çıkarlarına bağlayıp kutsal İslamı kullanarak halkı uyutanlar “tehlike”yi hemen gördüler...

Nedir o tehlike?..

Milliyetçilik!..

Ya da ulusalcılık!..

Dinciliğe karşı toplumda yaprak kımıldamazken birdenbire bir şeyler mi oldu?..

Ne oldu?..

Anadolu’yu, Türkiye’yi, şu kocaman memleketin halkını Amerika “komünizme karşı Türk-İslam sentezi” numarasıyla uzun yıllar ketenpereye getirmişti...

Ancak Sovyetler artık sizlere ömür...

“Komünizm tehlikesi” yok...

Peki, eloğlunun yeni numarası ne olacaktı?..

“İlimli İslam Devleti!..”

Yeni numara tezgâhlandı; ama ‘Türk-İslam Sentezi’ ne olacaktı?..

Soru:

Komünizm tehlikesiyle körleştirilen milliyetçiliğin gözleri açılıyor mu?..

Amerika’nın BOP’uyla karışık “İlimli İslam Devleti Modeli”ni tezgâhlamak üzere dışardan destekli ve yeniyetme AKP’nin başındaki RTE birdenbire ‘Hitler ve laiklik’ üzerine konuşmaya başladığına göre hazretin akıl hocaları tedirginleşmişler demektir...

Peki, milliyetçilik gerçekten yükseliyor mu?..

Haydi canım sen de!..

Gün geçmiyor ki Türkiye’nin bölünmesinden söz açılmasın...

ABD ve AB’de Ermeni soykırımını savı ısıtılıp ısıtılıp önümüze sürülüyor...

Terör örgütünün tuzaklarına düşen şehitlerin cenazelerinden geçilmiyor...

Ümmetçilik revaçta!..

Ulusçuluk sizlere ömür...

Kıbrıs’ta Rumlar Türkleri silip süpürmek için eylemdeler...

Türkiye Batı dünyasında tam bir şamar oğlanına dönüştürüldü...

Peki, nerede milliyetçilik?..

Yine de milliyetçi ya da ulusalcı kesimde bir yaprak kımıldadı diye RTE’nin telaşlanması hayra alamettir...

Çağdışı dinciliğe göre milliyetçilik çağdaş mı, çağdaştır...

30.03.2007

Atanmış Cumhurbaşkanı Nasıl Olur?..

Cumhurbaşkanı hem Türkiye Cumhuriyeti'nin başıdır..

Hem ordunun başkomutanı..

Ne var ki cumhurbaşkanı seçimi artık bir seçim olmaktan çıkmıştır..

Çankaya'ya çıkacak kişiyi bir tek kişi atayacaktır..

O bir tek kişi de RTE'dir!..

Diyorlar ki:

— Cumhurbaşkanı Meclis seçecektir; demokrasidir bu...

Haydi canım sen de!..

Önce bellek tazelemesi için Meclis'i oluşturan, Meclis sıralarındaki çoğunluğu konuşlandıran seçime bir göz atmakta yarar var...

Geçen seçimde yuvarlak sayıyla 41 milyon seçmenin 9 küsur milyonu seçime katılmadı...

Demek ki sonuçta her 4 seçmenden 1'i sandık dışında kaldı...

Seçime katılanların yüzde 33'ü, daha başka deyişle 3'te 1'i AKP'ye oy verdi...

Genelde her 4 seçmenden 1'i AKP'yi yeğledi...

Başka deyişle her 4 seçmenden 3'ü AKP'ye karşı sayılabilir..

Son bir not: Sandığa giden 30 küsur milyon seçmenden 12 milyonun oyu barajı geçemeyen partilerde telef olduğundan Meclis'te temsil edilemedi...

Ve bir azınlığın partisi, Meclis'te yüzde 64 çoğunluğu ele geçirdi...

Şimdi bu azınlığın partisinin başındaki lider RTE cumhurbaşkanını atayacak...

Bir başka deyişle azınlığın seçilmişleri, çoğunluğun cumhurbaşkanını atayacaklar...

Yeni cumhurbaşkanı seçilmiş olmayacak; atanmış olacak...

İster yeni cumhurbaşkanı RTE olsun..

İster onun atadığı bir başka kişi olsun..

Değişen bir şey yok!..

Seçmen azınlığının başbakanı Meclis çoğunluğunun tek lideri olarak tek başına cumhurbaşkanını atamış olacak...

Peki, bu RTE, yani Recep Tayyip Erdoğan kim?..

Sabıkalı..

Ve zanlı..

Yolsuzluk dosyaları sırtındayken Çankaya'ya çıkan ilk cumhurbaşkanı olacak RTE...

Ne demişti:

Minareler süngümüz..

Kubbeler miğferimiz..

Camiler kıslamız..

Müminler askerimiz..

Bu amacından vazgeçtiğini dile getiren ne bir özeleştiri yaptı, ne tövbe istiğfar emaresi gösterdi, takıyye yöntemine sarıldı; demokrasinin bir “amaç” değil, bir “araç” olduğuna inanıyor...

Soru:

RTE kendi kendisini ya da saptadığı bir başka kişiyi cumhurbaşkanlığına tek başına atasa bile o kişi Çankaya’da ne kadar oturabilir?..

Bu soru Türkiye’nin varoluş sorunudur.

14.04.2007

RTE'nin Hanımına Söylemediği Esrar?..

Recep Tayyip çok gerilimli!.. Gözleri bir öyle bakıyor, bir böyle bakıyor; ruh hali yüzüne yansıyor, RTE benliğindeki ikilemin çarmıhına gerilmiş gibi...

Çankaya'ya kim çıkacak?..

Sorunun yanıtını tek kişi biliyor...

Kim o?..

RTE!..

Ne diyor RTE:

— Karıma bile söylemedim...

Bir cumhurbaşkanı seçimi ki gizli, saklı, esrarlı, bilmece...

Tek adamın iki dudağı arasından çıkacak cumhurbaşkanı seçimi nasıl demokratik olabilir?..

Bizim medyamıza maşallah!..

Diyeceksiniz ki:

— Medya mı kaldı?.

Parasal egemenlikle dinci iktidar baskısının ittifakı medyayı silip süpürdü...

Yunan medyası bile “tehlikenin farkına varıp” işin içyüzünü kendine göre açıklarken bizimkiler suspus...

Arkadaşımız Murat İlem'in çarpıcı haberi dünkü *Cumhuriyet*'in

birinci sayfasında yayımlandı. Atina’da çıkan Kathimerini gazetesinin yazarı Georgios Maluhos, RTE’nin Köşk’e çıkması durumunda olacakları haber veriyor:

“Böyle bir durumda Kemalist paşaların yerini, ilerde aşamalı olarak İslamcı paşalar alabilir...”

Plan budur!..

Orgeneral Yaşar Büyükanıt’ın Genelkurmay Başkanlığı’na getirilmesinde Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer’in işlevi biliniyor...

Van’daki bir savcı Büyükanıt’ı engellemek amacıyla uydurma bir suçlamayı bahane etmek girişimine geçmişti...

Oyun kısa sürede ortaya çıktı...

Tuzakların ne olduğunu sezen Sezer’in müdahalesiyle Büyükanıt Genelkurmay Başkanı olabildi...

Cumhurbaşkanlığı ‘Devlet’in doruk noktasıdır...

Buraya tırmanacak bir ‘Takıyyeci’ Türkiye’nin ‘İlmli İslam Devleti’ olması yolunda, üniversitelerden yargıya, bürokrasideki yüksek görevlilerden orduya dek tüm atamalarda, Meclis’in çıkaracağı yasalarda söz sahibi olacaktır...

‘Takıyyeci’ cumhurbaşkanı tam yedi yıl Çankaya’dan ‘İslamcı Devlet’ yatırımı yapacaktır...

Yedi yıl sonra Türkiye Cumhuriyeti’ni kimse tanıyamayacaktır.

4’te 1 azınlığın oylarıyla Meclis’in 3’te 2’sini ele geçiren Recep Tayyip gerilimli...

Bir yandan diyor ki:

— Bu fırsat bir daha ele geçmez, Çankaya avucumun içinde, karar iki dudağımın arasında...

Öte yandan kendi kendisine soruyor:

— Sakın bu işi yüzüme gözüme bulaştırmayayım?..

Tayyip Erdoğan, ikilem içinde..

Hem kendisini geriyor...

Hem ülkenin siyasal yaşamını...

Ülkenin büyük devlet kurumlarında, yüksek yargı organlarında, üniversitelerde, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde, ana muhalefet partisinde Tayyip Erdoğan'a güven yok!.

14 Nisan mitingi bu güvensizliğin halk boyutunu sergiledi...

Tayyip Erdoğan veya saptayacağı kişi Çankaya'ya çıkarsa yedi yıl yedi kez 30 Ağustos'ta söz sahibi olacak...

Amerika'nın desteklediği 'ılımlı İslam Devleti Modeli' için zamanı iyi kullanan sabırlı bir siyaset gerek...

20.04.2007

Tek Yumurtanın İkizi Çankaya'da...

Cumhurbaşkanlığı seçimi zaten çoktan çığırından çıkmıştı...

Kim çıkacaktı Çankaya'ya?..

Kimse bilmiyordu...

RTE ne diyordu:

— Karıma bile söylemedim..

— Duyunca şaşıracaksınız..

— Hele bekleyin!..

Meclis mi seçecekti cumhurbaşkanını?..

Yok canım...

AKP, öteki adıyla Takıyye Partisi de yetkilerini RTE'ye devretmişti...

RTE kendi kendisini mi atayacaktı Cumhurbaşkanlığı'na?..

Yoksa bir başkasını mı?..

Esrar çözüldü...

RTE toplumda kendisine yönelik büyük direnişin gittikçe güçlendiğini görmüştü...

Üstelik uyarılmıştı...

Ne yapmalıydı?..

Al takke, ver külah; doluya koy almıyor, boşa koy dolmuyor; dışardan içerden akıl hocaları diyorlar ki:

— Aman aman!.. Çankaya’ya çıkarsan bir çuval inciri berbat edersin!..

Recep Tayyip sonunda Çankaya’ya çıkmaktan vazgeçti...

Peki, ne yaptı?..

İkizini cumhurbaşkanı yaptı!..

Hem de çift yumurtanın ikizini değil..

Tek yumurtanın ikizini...

Bu ikizlerin geçmişleri bir..

Söylemleri bir..

Amaçları bir..

Takıyyeleri bir..

Eşlerinin türbanları bir..

Laikliğe karşıtlıkları bir..

Amerika’ya bağlılıkları bir..

Sicilleri bir..

Kafaları bir..

Dincilikleri bir..

Atatürk’e ters bakışları bir..

Çift yumurtanın değil, tek yumurtanın ikizleri...

Hık demiş birbirinin burnundan düşmüş ikiz kardeşler...

Biri Konut’ta...

Biri Köşk’te...

Tayyip Erdoğan ne diyordu:

— Açıklayınca şaşıracaksınız!..

Helal olsun, doğrusu RTE çok yaman bir manevrayla herkesi şaşırttı...

Dedi ki:

— Ben Çankaya'ya çıkacağım diye toplum, halk, millet direniyor, öyle mi?..

— Evet..

— Öyleyse alın görün bakalım!.. Ben Çankaya'ya çıkmıyorum, ama, aynı yumurtadan ikizimi çıkarıyorum...

Vallahi, teslim etmek gerekir ki bu takıyyecilerle başa çıkmak zor!..

Hükümet de ellerinde, devlete de el koyuyorlar...

'Sivil darbe' işte buna derler!..

Gül cumhurbaşkanı olacak, Çankaya'ya hiç yakışmayacak, irtica siyaseti devletin başına oturacak, toplum susacak mı?..

AKP ülkede büyük bir mücadelenin kapısını kendi elleriyle açıyor...

Yarın çok pişman olsa bile iş işten geçmiş olacak...

25.04.2007

Tövbe Tövbe Estağfurullah...

Baykal demiş ki:

“— Başbakanın gelgitleri olduğu görülüyor. Kendini tutamıyor. Çevresi onu teskin etmeye çalışıyor; ama o durup durup patlıyor, patlamalar yaşıyor...” (Murat Yetkin, *Radikal*, 31.05.2007)

Ana muhalefet partisi liderinin hükümetin başı üzerine bu sözleri siyasal bir eleştiri mi?..

Bir ruh hastalığının hekimce sergilenmesi mi?..

Durum ciddi!..

Artık dünyanın gelişmiş ülkelerinde ülkeyi yönetecek politikacılar çekirdekten yetiştiriliyorlar, belli bir donanımları olacak, iyi öğretim görecekler, partide eğitimden geçecekler, kişi olarak ruhsal açıdan sağlıklı olacaklar...

Yoksa devlet yetkileri olur olmaz her kişiye emanet edilemiyor...

RTE'nin durumu ne?..

Başbakan Recep Tayyip Anayasa Mahkemesi'ne verdi veriştirdi, demediğini komadı...

Olur mu canım!..

RTE ortalığı birbirine katıyor, tozdan dumandan geçilmiyor, uzlaşma muzlaşma hak getire, devletin yüksek kurumlarıyla kavgalı, her şeyi birbirine karıştırıyor...

Peki, amacı ne?..

Bütün bunları yoksa bilerek mi yapıyor?..

RTE'nin Başkan Bush yönetimiyle ilişkilerini dokuyan belli bir tayfası vardı..

Neredeler onlar?..

Onlardan biri, Cüneyd Zapsu, Amerika'da Bush takımına ne demişti:

“— Bu adamı (RTE'yi) deliğe süpürmeyin, kullanın!..”

Şimdi bu Zapsu ne yapıyor?..

RTE'yi o mu kışkırtıyor?..

Yoksa RTE artık hiç kimseyi dinleyecek durumda değil mi?..

Gazetelerde yazılar çıkıyor, fırsat ve vakit buldukça hepsine göz atmaya çalışıyorum. Geçen gün Amerika'dan yansıyan bir yerli yoruma rastladım...

Özetle şöyle diyordu:

“— Amerikan yönetimi Ankara'da bir askeri müdahaleye sesini çıkarmaz, bekler...”

Sonra?..

“— Dünyanın küresel koşulları bellidir; Washington önce bekler, zamanla Türkiye'yi ekonomik kuşatmayla çevirir, orduyu halkla karşı karşıya getirip teslim alır...”

Beğendiniz mi?..

Akıl akıl..

Gel kafama takıl..

RTE neden bu kadar gerilimli?..

Yoksa, özellikle mi sağa sola, ona buna saldırıyor?..

Cüneyd Zapsu'ya sormalı:

— Amerika'nın Türkiye üzerine yeni bir tasarımı mı var?..

Vallahi bu işlere akıl ermiyor...

Her sabah gazeteleri açıyorum, izliyorum:

Irak'ta kaç yaralı, kaç ölü var?..

Türkiye'de kaç yaralı, kaç ölü var?..

Başbakan gazete okumuyor mu?..

01.06.2007

Şehit Cenazesindeki Birliktelik...

Halkta bölücü teröre karşı tepki katlanarak büyüyor; şehit cenazelerini uğurlayanların sayısı gün geçtikçe çoğalıyor; ülke bütünlüğü adına canını verenlere son görev kitleselliğe dönüşüyor...

Kimileri bu manzaradan tedirgin mi tedirgin...

Kim bu 'kimileri'?..

En başta başbakan!..

Şehit cenazesi, ulusumuza özgü bir kültürün yüreğimizdeki acısını dayanışmaya sarıp sarmalayan birlikteliğin başını çeker...

İşte şehit..

İşte ailesi..

İşte yakınları..

İşte büyükleri..

İşte küçükleri..

İşte halk..

İşte bayraklar..

İşte imam!..

Başbakan da imam!..

Ama, o bir başka imam..

Koltuk hesapları nedeniyle teröre karşı savaşımında edilginleş-

mek zorunda kaldığından, şehit cenazeleri nedeniyle tedirginleşen bir imam...

Şehit cenazeleri kitleselleştikçe duyduğu rahatsızlığı Başbakan RTE sonunda dile getirdi?..

Ne dedi:

“— Kimse şehitler üzerinden siyaset yapmasın!..”

Şehit cenazeleri kitleselleştikçe tedirginleşen, gerilime düşen, rahatsız olan ve olmadık siyasal hesaplara giren Başbakan Erdoğan'ın ta kendisi değil mi!..

Kutsal İslamı siyasette kullandığı için hüküm giymiş bir sabıkalıdır başbakanımız...

Bir kez daha yinelemekte yarar var; iktidar kavgasında ne demişti RTE:

Minareler süngümüz..

Kubbeler miğferimiz..

Camiler kışlamız..

Müminler askerimiz..

RTE şimdi ne diyor:

“— Kimse şehitler üzerinden siyaset yapmasın!..”

Oysa camide yalnız mümin, minare, kubbe yok...

Musalla taşı da var...

Ve musalla taşının üstünde yatan kim?..

Şehit!..

Şehit oy veremez..

Ama her şehidin iki eli RTE'nin yakasındadır...

PKK terörü AKP iktidarından önce bitirilmişti...

AKP iktidarında canlandı...

Neden?..

Çünkü Kuzey Irak'ı işgal eden ABD'nin Bush yönetimi PKK'yi himayesine aldı...

Ve Türkiye'nin üstüne saldı...

RTE'nin AKP'si ABD'ye karşı ağzını açamıyor...

Eski deyişle lâl-i epkem...

Halk bunu biliyor...

Politika değil, gerçek bu!..

RTE yalnız sabıkalı değil..

Aynı zamanda zanlı..

Dokunulmazlığı kalktığı an yolsuzluk dosyalarından yargılanması kaçınılmaz...

Bir imam hem sabıkalı, hem zanlı, hem de şehit cenazelerinden sorumlu olduğu zaman imamlığı geçerli olur mu?..

12.06.2007

‘Adamı Kullan, Deliğe Süpürme...’

Dün bu köşede çıkan yazının birinci tümcesi şöyleydi:

“Öyle görünüyor ki biz Türkler aklımızı peynir ekmekle bir güzel yemiştir...”

Bir dostum uyardı:

— Güncel argoda buna ‘kafayı yemek’ diyorlar...

Gerçekten kafayı mı yedik?..

Türkiye dörtmala bir yere doğru doludizgin koşturuyor...

RTE’nin dünkü açıklamasından sonra artık söylenecek laf kalmadı...

Ne diyor Allah aşkına şu başbakanımız?..

RTE demiş ki:

“— Kuzey Irak’ta 500, Türkiye’de dağlarda 5000 terörist var. Türkiye’deki mücadele bitti mi ki Irak’ı düşünüyoruz?..”

Peki, kim bu RTE?..

Türkiye başbakanı mı?..

Türkiye’nin başbakanı böyle konuşmaz..

Konuşamaz..

Ama RTE’nin dilinde anlaşılan kemik yok!.. Resmi devlet raporlarına, cümle âlemin bildiği gerçeklere aykırı düşse de, ulusal çıkarlara zıt konuşmakta başbakan kendince bir yarar mı görüyor?..

Nedir o yarar?..

ABD Dışışleri Bakanı Condoleezza Rice ne söylüyorsa, Başbakan Recep Tayyip tekrarlıyor...

Bu durumda ilk akla gelen ne ve kim?..

Başbakanın başdanışmanı pek meşhur Cüneyd Zapsu ve Amerikalılara yaptığı öneri...

Ne demişti Zapsu:

“— Bu adamı (RTE’yi) deliş süpürmeyin, kullanın!..”

Ülkemizde siyaset ses duvarını çoktan aştı; hiçbir akla ve mantığa sığmayacak, hiçbir devletin kabul edemeyeceğı, hiçbir halkın ve ulusun onaylayamayacağı mecralarda davul zurnayla göbek atmak moda oldu...

Başbakan RTE’nin açıklamasından sonra PKK zil çalışıyor...

Barzani tempo tutuyor...

Talabani ya hey...

ABD hoşnut...

İthal malı terörü yalan yanlış rakamlarla bezeyerek memleket malına dönüştürmek için çaba gösteren bir başbakan Allah aşkına dünyanın neresinde bulunur?..

Peki, Meclis toplansaydı, Kuzey Irak’a gerektiğinde girmek için lüzumlu kararı çıkarsaydı ve bu karar Demokles’in kılıcı gibi teröristlerin, yataklık yapanlarının ve destekçilerinin başında asılı kalırdı ne olurdu?..

AKP iktidarı kimden yana?..

Teröristlerden mi yana?..

Bu iş çığıırından çıktı...

AKP iktidarı terörsüz bir Türkiye devraldı...

4.5 yılda terörü yeniden üretti...

Şimdi de terörden yana oynuyor...

Frenkçeden aktarma pek ünlü bir deyiş vardır...

“Durum ciddi” derler, “ama umutsuz değil...”

Tersini mizahçılar söyler:

“Durum umutsuz, ama ciddi değil...”

Başta RTE olmak üzere AKP yönetiminin durumu umutsuz...

Üstelik ciddi mi ciddi!..

14.06.2007

Bugünden Yarına Ne Olacak?..

Kimi kişilerde ve çevrelerde öyle bir asker düşmanlığı başladı ki demeyin gitsin!..

Düşmanlık Başbakan RTE'nin konuşmalarında da tohumlanıyor...

Neler söyledi Recep Tayyip?..

Şehitler için “kelleler” deyişini kullandı..

Asker için “yan gelip yatıyorlar” dedi..

AKP iktidarı için Türk ordusu sanki korkulacak bir düşman kuruluşu...

Entel-dinci ittifakının malum medyada işlediği konuların başında bugünden yarına darbe edebiyatı geliyor...

— Darbe olacak mı?..

— Darbe hazırlanıyor...

— Darbe de darbe...

Asker iki ateş arasında..

Biri terör ateşi..

ABD, Kuzey Irak'ı işgal edip komşumuz olduktan sonra terör azdı mı azdı...

Gün geçmiyor ki şehit vermeyelim...

Er, astsubay, subay...

Şehitlerin hem orduda, hem halkta yarattığı gerilim katlanılabilecek gibi değil...

Askere sırtından ateş ise ordunun elini kolunu bağlamaya çalışan AKP'li liderlerden açılıyor; enteller de bu yayılım ateşin hınk deyicisi...

Darbe edebiyatı toplumda korku yaratmak için kullanılıyor...

Dün Genel Yayın Müdürümüz İbrahim Yıldız elinde bir haberle odama geldi...

Amerika'da meşhur Hudson Enstitüsü'nde toplantı düzenlenmiş, bir felaket senaryosu gündeme getirilmiş...

Neymiş?..

Haziran sonuna doğru, Anayasa Mahkemesi E. Başkanı Tülay Tuğcu'ya suikast yapılacak, Beyoğlu'ndaki patlamada 50 kişi ölecek, asker 50 bin kişilik orduyla Kuzey Irak'a girecek, Amerika PKK'nin kimi liderlerini seçimden önce Türkiye'ye teslim edecekmış...

Zırva tevil götürmez...

Arkadaşlarla tartışıp dedik ki:

— Bu haber haber değil, deli saçması ya da tezgâh...

Ama, haber olmayan haber ertesi günü iktidar yanlısı ve Fetullahçı medyamızın manşetlerindeydi...

AKP iktidarı 4.5 yılda ülkeyi bu hale nasıl getirdi?..

Ordu düşmanlığı yoktu.. Ordu düşmanlığı var..

Darbe korkusu yoktu.. Darbe korkusu var..

Dincilik tehdidi yoktu.. Dincilik tehdidi var..

Türban sorunu yoktu.. Türban sorunu var..

Rejim kavgası yoktu.. Regim kavgası var..

ABD dosttu.. ABD düşmanlığı var..

Terör yoktu.. Terör var..

Herkes, gerilim ve kuşku içinde, birbirine, “Bugünden yarına ne olacak,” diye soruyor...

Biz de soruyoruz:

— Bugünden yarına ne olacak?..

Yanıt:

— İyi olacak.. İyi olacak...

17.06.2007

150 Yıl Önce, 150 Yıl Sonra...

Oktay Akbal pazar günkü yazısında Victor Hugo'nun 1849 yılında Fransız Meclisi'ndeki konuşmasından bölümleri yayımladı.

Zamanın eğitim bakanı gerici Falloux, laik eğitimi önleyici bir yasa tasarısını meclise getirmişti...

Milletvekili Hugo, 150 yıl önce, bu tasarıya karşı çıktı; anımsamak için büyük romancının kimi tümcelerine bir kez daha göz atmakta yarar var.

Hugo diyor ki:

“— Ben öğretimde özgürlük istiyorum. Devletin denetimi altında olmalı bu özgürlük ve devlet de laik, bütünüyle laik, özellikle laik olmalıdır. Yani ben bu denetleme kurulunun ne yükseğine ne de alt kuruluna rahiplerin (papazların) girmesini istiyorum.”

Sözünü şöyle sürdürüyor Hugo:

“— Hangi eldir bu yasa tasarısını tutan el?.. Baylar bu el din partisinin elidir.”

Evet bundan yüz elli yıl önce Fransa'da din partisi vardı, 1789'da patlayan devrim altmış yıl sonra bile laik eğitim üzerine mecliste tartışılıyordu...

Victor Hugo, 1849'da meclis kürsüsünden ne istiyordu?..

Türkçesiyle ‘Öğretim Birliği Devrimi’, Osmanlıcasıyla ‘Tevhidi Tedrisat Kanunu’, daha başka deyişle devlet denetiminde laik (akılcı, bilimsel) eğitim istiyordu...

Bütün bu öykü artık Fransa için tarihtir...

Türkiye içinse günceldir...

Bizde bugün kavga, imam okullarının, daha başka deyişle din okullarının temel öğretim kurullarından sayılıp sayılmaması üzerinedir...

Din okulundan çıkan öğrenci üniversiteye gidecek mi?..

Giderse ne olur?..

Başbakan Erdoğan olur ve Harp Okulu’ndan çıkan Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt ile çatışmaya sürüklenir...

ABD emperyalizmini de arkasına alarak laik Türkiye Cumhuriyeti’ni ‘İlımlı İslam Devleti’ yapmaya çalışır...

Sorunumuz budur!..

150 yıl önce Fransa’nın sorunu da Hugo’nun mecliste dile getirdiği gibi “din partisi” idi.

Avrupa’nın ‘Aydınlanma tarihi’ni öğrenmeden, bilmeden, Türkiye’nin bugün içine düştüğü politika tartışmasına ve çatışmasına akıl erdirmek olanaksızdır...

Olayı salt asker-sivil çelişkisine indirgemek yüzeysel, anlamsız, derinliksiz, toplumsal ve tarihsel gerçekliğinden soyutlanmış bir akıl güdüklüğünün dışavurumudur...

Bugün 1.5 milyar nüfuslu İslam coğrafyasındaki 52 devlet içinde tek laik Cumhuriyet Türkiye’dir...

Laik Cumhuriyetimizin değerini bilelim...

21'inci yüzyılda yaşıyoruz, bizdeki dinci Saadet Partisi amacını açıkça ortaya koyuyor; takıyyeci AKP daha uzun vadeli bir planlamayı öngörüyor...

Saadet Partisi antiamerikan...

AKP Amerikancı...

AKP, Saadet Partisi'nden çok daha tehlikeli, kurnaz ve gayri milli...

20.06.2007

RTE, ya Bush’la Görüşürse?..

Türkiye Cumhuriyeti’ndeki üniversitelerin rektörleri YÖK (Yüksek Öğretim Kurulu) Başkanı Profesör Doktor Erdoğan Teziç’in başkanlığında olağanüstü toplandılar...

Bir yazılı açıklama yaptılar...

Açıklama AKP’nin hazırladığı yeni anayasa girişimi üzerineydi...

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan öfkелendi ve tepeden bir bakışla dedi ki:

“— Rektörler kendi işlerine baksınlar!..”

RTE, rektör mektör, YÖK MÖK, uyarı muyarı dinlemiyor...

Kimlermiş bu ülkenin üniversite rektörleri?..

Üniversite müniversite..

Bilim milim..

Vız gelir RTE’ye...

Olayın bir yüzü bu!..

Ya öteki yüzü?..

İşin öteki yüzü çok acıklı..

Kendi ülkesinin bütün üniversite rektörlerine celallenerek posta koyan, tepeden bakan, azarlayan Başbakan RTE, şu sıralarda Amerikan Başkanı Bush’la konuşmak için kuyruğa girmiş durumdadır...

Ah Başkan Bush'tan bir randevu koparabilse RTE...

Ne var ki bu yolda tüm araçlara, başvurulara, rica minnet girişimlere karşın, Bush daha randevu vermedi...

Ah, bir verse..

O zaman bizimki Türkiye'de öyle bir hava atacak ki sormayın!..

Birkaç gün önce bu köşede, Başkan Bush ile RTE'nin, geçmişteki bir buluşma sırasında aralarında geçen konuşmayı yayımlamıştım..

İbretlik bir belgeydi..

Konuşma daha uzun, ama, birkaç satırını yineleyeyim:

“Başkan Bush soruyor:

— Oğlunuz hâlâ Amerika'da çalışıyor mu?..

RTE – Evet çalışıyor...

Bush – Peki, evine ekmek götürebiliyor mu?..

RTE – Evet, götürüyor...”

Vah RTE'ye...

Vah bizlere...

Bush ne demek istiyor?..

Vah zavallı Türkiyem...

Oğul ve tüm aile, Amerika'ya medyun...

Torun ABD'de doğuyor..

RTE torununu görmek için Amerika'ya gidiyor...

Bush'tan randevu koparmak istiyor...

Hal ve gidişat böyleyken kendi ülkesindeki tüm üniversite rektörlerine posta koyması RTE'nin gerilimli, çelişkili, çapraz ve sorunlu kimliğini sergiliyor...

Garip bir ülkeyiz...

Şaşılması bir halkımız var...

Bu halkın yüzde 90'ı –yapılan anketlere bakılırsa– Amerika'ya karşı değil mi?..

Peki, bu halk RTE'nin Amerika karşısındaki ilginç hali pür melalini bilmiyor mu?..

RTE'yi merakla izliyoruz...

Amerika'da ailesiyle kucaklaşacak, torununu görüp sevecek; bir de Başkan Bush'la konuşabilirse, Türkiye'de daha kimlere, devletin hangi kişilerine ve kurumlarına posta koyacağını Allah bilir...

22.09.2007

Kör Olmayanlar Gerçeği Görüyorlar...

Gazetelerden özetlenmiş ortak haber:

Wall Street Journal'daki (WSJ) röportajda Robert Pollock Erdoğan'a (RTE) sordu:

“— Atatürk'le ilgili hayranlık duyduğunuz ya da eleştirdiğiniz bir yön var mı?..”

RTE soruyu şöyle yanıtladı:

“— Yaşandı... (happened)”

Sözünü şöyle sürdürdü RTE:

“— O kendi döneminin bir ürünüydü. Şu an sahip olduğumuz Türkiye o dönemdeki temeller üzerine bina edildi.”

Pollock bunun üzerine dedi ki:

“— Laik Türkler bu sözleri pek güven verici bulmayacaklar.”

Beklendiği gibi olay başbakanlıkça yalanlandı..

Ama bu kaçınıcı?.. Ve inanılacak gibi mi?..

Sır değil, çok açık:

Hem cumhurbaşkanının, hem de başbakanın zamirleri biliniyor; bir 'takıyye oyunu' oynandığı meydanda!..

Kendi kendimizi aldatmaya da gerek yok!..

Türkiye'de demokrasi bir yalan dolan rejimine dönüştü...

Herkes biliyor ki Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral İlker Başbuğ'un Harp Okulu'ndaki ilk dersiyle RTE ve Gül'ün uyguladığı siyaset ve niyet, taban tabana zıttır...

Yine herkes biliyor ki Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın Harp Akademileri'ndeki açış konuşmasıyla bugünkü iktidarın takıyyesi arasında uzlaşmaz bir çelişki var...

Niçin herkes birbirini aldatmaya çabalıyor?..

Resmi ya da özel, TÜSİAD'dan Yargıtay'a dek AKP iktidarını uyarmaya çalışanların amacı, Türkiye'de adım adım, tabandan tavana, lafügüzafta demokratik; ama, içerikte antidemokratik bir hareketin dengelenmesi ve durdurulmasıdır...

Ama, çabalar nafile görünüyor...

Ne yazık...

Türkiye ikiye ayrıldı...

Bir yanda dinciler..

Öte yanda laikler...

Laiklerin yapısı gerçekte dincilerinkinden daha Müslümandır...

Dincilerin yapısı da elbette Müslümandır; ama, bunlar dini siyaset ve iktidar için kullanmakta pervasız ve kararlılar...

Yüzde 99'u Müslüman ülkede İslamı ikiye ayırmakta başarı kazandılar:

1) Laik Müslümanlar..

2) Dinci Müslümanlar..

Bu çelişkiye oturan bir rejim, Batı'daki güncel demokrasiye taban tabana ters düşer...

İkiye ayrılmış Türkiye'de bir de etnikçi terörü hesaba katarsanız, ne kadar tehlikeli bir süreçte yaşadığımızı anlamak kolay olur...

Takıyyeci iktidar, kendisini iktidara oturtan Amerika'ya mecbur olduğu için terörün üzerine tam anlamında gidemiyor...

Askeri bu alanda engelliyor...

Kimi zaman bir ülke kimsenin durduramayacağı bir eğik düzeyde kaymaya başlar; dışardan yönlendirilir; iktidar ve muhalefet arasında ipler kopar; devleti eline geçirmek ve kendine göre yeniden kurmak hırsına kapılanların hırsı akılları durdurur, gözleri körleştirir..

Türkiye bugün eğik düzeyde kayıyor...

Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet yerine, RTE ve Gül, kendi kafalarına göre bir devlet mi “dizayn” edecekler?..

02.10.2007

RTE Silkelenecek mi?..

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a övgüler düzülüyor, hem dışardan, hem içerden methiyenin bini bir para...

RTE'nin benim de alkışlayacağım bir yanı var; dalgalana dalgalana afili Kasımpaşa yürüyüşüne diyecek yok!..

Bu tür yürüyüş kabadayılara özgüdür...

Gerçi ben bu havalı yürüyüşü tanıdığım hiçbir kabadayıda görmedim...

Ne Kürt İdris'te..

Ne Sultan Demircan'da..

Ne Oflu İsmail'de..

Ne Dünder Kılıç'ta..

Yine de başbakanın yürüyüşüne bakan der ki:

— Heyt be, maşallah!.. Analar böyle yiğit doğurmamıştır...

Ne var ki bizim başbakanımızın yürüyüşüyle tutumu arasında tam bir zıtlık var...

RTE dönemi, Türkiye'nin patronu ABD'ye karşı ürkek mi ürkek, korkak mı korkak, çekingen mi çekingen, pısırik mı pısırik, boyunu eğik mi eğik olduğu bir süreci vurguluyor...

Diyeceksiniz ki:

— Canım, ülke yönetimiyle kabadayılık arasında ne ilişki var?..

Elbette yok...

Ama ülkenin ulusal çıkarları söz konusu olduğu zaman, bu kadar pısrık ve boynu eğik olan RTE'nin televizyon kameraları karşısındaki havalı kabadayı yürüyüşü de tam bir çelişki, zıtlık, paradoks manzarası oluşturuyor...

Sözelimi Amerika'nın Başkanı George Bush doğru dürüst yürüyor...

Sonra ne oluyor?..

ABD karşısında AKP iktidarı sanki kul köle...

Eloğlu Kuzey Irak'ı işgal ettikten sonra PKK'yi üstümüze salıyor; şehit, şehit, şehit...

RTE suspus..

Samit ve sakit..

Amerika, sözde Ermeni soykırımını üzerine –yüzyıl sonra– her nedense celalleniyor..

RTE dilini yutmuş..

Şöyle doğru dürüst sesi soluğu çıkmıyor, bir kesin tavır alamıyor..

Ama yürüyüşüne bakarsanız yiğit mi yiğit..

Yürüyüşünün afrası tafrası, havası kafasında, beyninde olsa çocuk çocuğunu yerleştirdiği Amerika'yı yeterince uyarabilirdi..

Ama pıssst...

RTE'de iş yok!..

Şehit.. şehit.. şehit..

Sonunda toplum patladı..

Bakalım bu iş nereye varacak?..

RTE ne yapacak?..

12.10.2007

RTE Hem Türbancı, Hem Faizci...

Kadın sorunu insanlığın temel açmazlarından biridir...

Atatürk, 1930'larda, Türkiye'de yaşayan 'ağız var, dili yok' kadına oy hakkı sağlarken Fransa'da yalnız erkek oy verebiliyordu...

1923 Devrimi Cumhuriyet kadınına neler kazandırdı?..

Say say bitmez...

Yinelemekte yarar var; kadın mirasta ikinci sınıftı, koca 'boş ol' dediği zaman evlilik noktalanıyordu, nafaka yoktu, cins-i latife dayak atılabiliyordu, erkeğe dört karı haktı...

Kadın, Atatürk'ün laik Cumhuriyetiyle kölelikten insanlığa doğru yürüdü...

Kadın bugün de erkeğe bağımlı mı bağımlı...

Hayrünnisa, Abdullah'a bağımlı..

Emine, Recep'e bağımlı..

Türban erkek sorunu..

Bu erkek, egemen erkek...

Ve kıskanç..

Kadını erkekten farklı, aşağı ve günah sayan ilkel 'tahakküm' fikriyle şartlanmış erkek, Afganistan'dan Türkiye'ye, İran'dan Sudan'a her coğrafyada bu işi Müslümanlık adına yaparak dinsel kisveye büründürüyor...

Ve sonuçta türban 'dinsel bir sembol' içeriğini kazanıyor...

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi..

Anayasa Mahkemesi..

Danıştay..

İçerde ve dışarda yüksek mahkemelerin kararları açıklandı...

Ne diyorlar?..

Türban, haç ya da kipa gibi dinsel ve dolayısıyla siyasal bir simge sayıldığından kamu alanında kullanılması laikliğe ve demokrasiye ters düşer...

Ama karısına tesettür uygulayıp türban taktıran başbakan kararlı...

Ne diyor:

— Türban da türban...

Peki, siz RTE'nin yerinde olsanız ne dersiniz, ne yaparsınız?..

RTE imam hatipte okumuş, kafası şartlanmış, kadınla erkeği eşit görmüyor, kadını günah sayıyor, tesettüre inanmış, siyasal yaşamını da bu yola adanmış...

İkinci kez seçimleri kazanıp Türkiye'nin başına oturan Recep Tayyip ilericilik mi yapsındı?..

Elbette karısının başına taktığı türbanı, yüksek mahkeme kararlarına karşın, tüm topluma dayatacaktır...

RTE İstanbul belediye başkanıyken ne demişti?..

— Türkiye'de yaşayanların yüzde 99'u 'elhamdülillah Müslüman' olduğunu söylüyor. O zaman yüzde 99'un 'elhamdülillah şeriatçıyım' demesi lazım..."

RTE eklemişti:

“— Ben elhamdülillah şeriatçiyım; şeriat İslam demektir, Allah’ın kuralları demektir...”

O zaman RTE’ye sormak gerekir:

— Mademki şeriatçısın, Allah’ın kurallarını uyguluyorsun, bu işi neden çok tartışmalı türbanda yapıyorsun da Kuranıkerim’in nice kesin buyruğunu hiçe sayıyorsun?..

16.01.2008

RTE, XIV'üncü Louis mi...

Geçenlerde (14.03.2008) bu köşede “Sonra Oturup Ağlamanlar” başlığı altında bir yazı yayımlandı...

Ne diyorduk?..

“Gün geçtikçe gelişip yoğunlaşan iletişim teknolojisi bizde neye hizmet ediyor?..

İslamcılığın (İslamın değil) beş şartına...

Bir azgınlık.. bir azgınlık ki demeyin gitsin...

Neden bu azgınlık?..

İslamcılar –ılımlısı ve köktencisi– artık ülkeyi, belediyeleri, devleti, her şeyi ele geçirdiklerine inanıyorlar...

AKP iktidarı belli hedefe doğru doludizgin yürüyor, yandaşları da içmeden sarhoş olmuşlar...

Ülke altüst...

Herkes birbirine soruyor:

— Ne olacak?..

Bu gidişle bir şeyler olacak...

Ama ben (...) şimdiden haber vereyim...

Bir şeyler olduğunda sonuç düşündükleri gibi çıkmazsa, oturup mazlum rolünde ağlamasınlar... “

Birkaç gün sonra Yargıtay Başsavcısı AKP'yi kapatma davası açınca dinci ya da liboş gazetelerde yorumlar-haberler yayımlandı...

Dediler ki:

— İlhan Selçuk davadan haberliydi...

Geri zekâlılığın üst göstergesiydi bu tür yazılar...

Çünkü zaten iki ay önce Yargıtay Başsavcısı dava uyarısını yapmış, haber bütün gazetelerde yayımlanmıştı...

Peki, şimdi ne olacak?..

Başsavcı görevini yaptı, davayı açtı...

Davalı iktidar partisi ve iktidara bağlı medya kendinden geçmiş ve çıldırmış gibi...

AKP iktidarı hukuku, anayasayı, yasaları, Başsavcı'yı, yargıyı tepeleme savaşımının borularını durmadan üflüyor...

Ve herkes yine birbirine soruyor:

— Ne olacak?..

Ya anayasal hukuk işleyecek...

Ya da AKP iktidarının çılgınca gidişatıyla her şey birbirine girecek...

RTE yoksa hastalandı mı?..

XIV'üncü Louis edasıyla diyor ki:

“— Devlet benim...”

Başbakanın dengesizliği ortalığı allak bullak ediyor, sapla saman birbirine karışıyor, siyasetin karnı neredeyse burnuna değecek, hamilelik sancıları bir şeylere gebeliği pompalıyor...

Evet, bu gidişle bir şeyler olacak...

RTE XIV'üncü Louis gibi 'devlet benim' dedikçe Türkiye'nin dengeye girmesi, ortalığın sakinleşmesi ve normalleşmesi olanaksız...

Ya RTE anayasaya ve yargıya 'sokaktaki adam' gibi saygı gösterecek...

Ya da XIV'üncü Louis olmadığını RTE'ye anımsatacak ve öğretecek bir hesaplaşmaya hazırlıklı olalım...

Aklın bir başka yolu yok...

21.03.2008

RTE Görevini Yerine Getirmeli...

Salıverildikten sonra yayımlanan ilk yazımda, yalnız “biz” den değil, ara sıra “ben” den de söz açacağımı haber vermiştim...

Her koşulda uyuyabilirim ben, bunun çok yararını gördüm...

Kimi zaman yüzeyde, kimi zaman da derinleşerek süregelen bu uykularda rüya ile gerçek arasında gidip gelirim...

Terörle Mücadele Şubesi’nde bir masanın önündeki iskemlede oturuyorum, uykum geldi, karşımda bir polis var...

Susuşuyoruz...

Gözlerimi kapattım, daldım dalıyorum, birden aklıma geldi: Sakın bu görevli polis bana bozulmasın?.. “Herif beni hiçe sayıyor” demesin?..

Gözlerimi açtım, gördüm ki o da bana bakıyor...

— Acaba ne düşünüyor?.. Ruhsal durumu nasıl?..

Televizyonda, Başbakan RTE’yi kürsüde izlerken kameralar zum yaptıklarında merakla bakarım...

— Konuşuyor, ama, acaba ne düşünüyor?..

Kafasının arkasında ne var?..

Ruhsal durumu nasıl?..

Doğrusu son günlerde bu sorulara olumlu yanıt vermek çok güç...

Başbakan gerilim içinde...

Hem kendisine, hem ülkeye zarar verebilecek bir konuşlan-
mada...

Ergenekon soruşturması için gözaltına alındığımda bir büyük tepki oluştu, adımı ve kimliğimi sarıp sarmaladı, bu birikim beni düşündürdü:

— Ben şimdi nasıl bir tutumu yeğleyeyim?..

Birikimi, gerilimi, oluşan tepkileri iktidara karşı haklı bir saldırı kampanyası için mi kullanayım?..

Bu yöntemi yakıştıramadım kendime...

Ben'i geriye itip Biz'i düşünmek zorundaydık...

Dedim ki:

“— Ülkedeki gerilimin düşmesi için gerekli uzlaşmayı sağlamak Başbakan Erdoğan'ın görevidir...”

Gazetecilerin bu konudaki sorusu üzerine başbakan şöyle yanıt vermiş:

“— İlhan Selçuk bunu söylüyorsa ben de aynı şekilde Sayın Selçuk'a söylüyorum ki yönetiminde bulunduğunuz gazete de dahil olmak üzere medyanın gerek şahsımla alakalı, gerek partimle alakalı şu ana kadar yaptıklarını ne yapacağız?.. Köşe yazarlarının şahsımla ilgili hakarete varan ifadelerini, yorumlarını nereye koyacağız?..”

Anlaşıyor ki Başbakan Recep Tayyip çok gerilimli...

Başbakan gerilim, öfke, tepki yüzünden, konuşmasında mantık sağlığını da koruyamıyor.

Bir başbakan ne demek?..

Hükümetin başı..

Havada uçan kuştan bile sorumlu kişidir başbakan; ülkenin “huzurunu, istikrarını, güvenliğini” sağlamakla görevlidir...

Devlette ve ülkede huzur başbakandan sorulur...

Ama, RTE diyor ki:

— Medyada bugüne dek bana yaptıklarını, yazdıklarını, söylediklerini ne yapacağız?..

Kısaca “uzlaşmayı reddediyor” başbakan...

Öfkeli ve kızgın...

Oysa, medyayı bir yana bıraksın, *Cumhuriyet*’i de unutsun, ana muhalefet partisiyle uzlaşsın...

Tayyip Erdoğan, *Cumhuriyet* gazetesini ana muhalefet sanıyorsa, yanılıyor demektir...

Savcının talimatı üzerine polisler sabahın dördünde evimde arama tarama yaptılar, beni gözaltına aldılar; bugün dışardayım, ama, “Ergenekon dosyası”nda sıfatım “şüpheli”...

Yargıya güveniyorum...

Tayyip Erdoğan’ın adı da “Kapatma Davası” iddianamesinde yazılıdır. İddianame doğrulanır, mahkeme karar verirse hem partisi kapatılacak, hem RTE’ye siyaset yasağı uygulanacaktır...

Türkiye’de hukuk, anayasa, yargı varsa, bu süreçler işleyecektir...

Ben sinirleniyor muyum?..

Başbakan da sinirlenmesin, yargı süreçlerini önlemeye kalkmasın, başbakanlığını sürdürsün, ülkede huzuru sağlamaya çalışsın...

Görevi budur!..

27.03.2008

RTE'nin Davalarla Derdi Ne?..

Günümüz Türkiye'si'nde iki dava ortalığı birbirine katıyor... Başbakan Recep Tayyip Bey iki davanın da içinde...

Başbakan Erdoğan kendisini açıkça Ergenekon davasının savcısı ilan etti...

“— Ben Ergenekon davasının savcısıyım...”

Oysa herkes Ergenekon davasının savcısı olarak Zekeriya Öz'ü biliyordu... Meğer bu davanın asıl savcısı AKP'nin, iktidarın, hükümetin başıymış...

Dava sürüyor...

Ama, yine herkes biliyor ki bu davanın ne sorgulaması sorgulamaydı, ne iddianamesi iddianame...

Çünkü başbakanın savcısı olduğu dava hukuki değil, siyasideir... Zaten Ergenekon davasının ne sorgulaması hukuka ve yasalara uygundur, ne de iddianamesi hukuka ve yasalara uygun... Başbakan RTE'nin böyle bir davanın savcısı olması ne anlam taşıyor?..

Gelelim ikinci davaya.. Deniz Feneri davası.. Başbakan bu davanın da içine cumburlop girdi... Bu kez RTE davanın savcısı değil, adı dava iddianamesinde geçiyor...

Peki, Deniz Feneri davasının içeriği ne?..

Hortumculuk...

Üstelik Deniz Feneri davası Ergenekon gibi Türkiye’de görülüyor... Almanya’da sürüyor... Almanlar bakmışlar ki İslamcılık tezgâhı kuran birtakım Türkler, saf Türkleri kim vurduya getirmişler... Olaya el koymuşlar...

Ama başbakan bu işe bozulmuş, Türkiye’de davanın haberlerini yansıtan grubun patronu Aydın Doğan’ı düşman ilan etti... Erdoğan, Doğan’a diyor ki:

— Gazetelerinde Deniz Feneri davasının haberlerini yayımlamayacaksınız!

Açıkçası Recep Tayyip Erdoğan, Deniz Feneri davasında da hızlı taraf olup çıktı... Allah aşkına Tayyip Bey neden bu davalara bulaşıyor?.. Niçin Ergenekon’da savcılık, Deniz Feneri davasında avukatlık yapıyor?..

Bu sorunun yanıtı pek yakında ortaya çıkabilir... Herkes de şaşırabilir... Ergenekon ile Deniz Feneri, başbakanın kişiliğinde bütünleşen tek davaya dönüşüyor... Bu da hayra alamet değil...

12.09.2008

RTE Aydın Doğan'ı Başbakan Yapacak...

RTE ne yaptığının farkında mı?.. Başbakan seçeneğini kendi elleriyle yaratıyor... Alternatifini bizzat hazırlıyor...

Saldırganlık.. Gerilim.. Öfke.. Recep Tayyip kürsülerde bağırıp çağırıyor... Hedef Aydın Doğan.. Aydın Doğan da Aydın Doğan.. RTE konuştukça Aydın Doğan'a yatırım yaptığının bilincinde mi?.. Erdoğan Türkiye'yi yüzde 100 görmüyor... Yüzde 47 görüyor... Peki bu ülkenin öteki yarısı ne düşünüyor?.. Recep Tayyip saldırdıkça öteki yarıda Aydın Doğan'ın önemi ve yandaşı artıyor... Aydın Doğan kaybetmiyor.. Kazanıyor...

RTE bilindiği gibi medyada *Sabah* Grubu'nu şavulladı.. Damadının şirketi.. Katar Emiri'nin kefaleti.. Devlet bankalarının kredisi.. İktidarın baskısı.. Hepsi bir araya gelince *Sabah* RTE'nin emrine girdi; iktidarcı-dinci medya artık zillerini taktı; çalıp oynuyor... Ama bu da yetmedi...

Çünkü türbancı iktidarın hedefi belli... RTE dinci sermaye sınıfını yaratmadan hedefine ulaşamaz... Aydın Doğan İslamcı mı?.. Değil... Öyleyse tasfiyesi gereken sermaye sınıfındandır...

Recep Tayyip sanki şirazesinden çıkmış gibi... Bağırıyor çağırıyor... Saldırıyor... Ya Aydın Doğan?.. Nutuk atmıyor.. Saldırmıyor.. Normal bir konuşma üslubuyla RTE'yi yanıtlıyor...

Bir ülkenin başbakanı TV'lerde kendinden geçmişçesine bağırıp çağırırsa etkili olur mu?.. RTE Aydın Doğan'a çalışıyor... TV'leri izleyenler diyorlar ki:

— Başbakanın frenleri patlamış, Aydın Doğan ise dengeli.. Doğan hem medyacı.. Hem işadamı.. Hem merkez sağda..

RTE bu gidişle Aydın Doğan'ı daha da meşhur edecek, siyaset dünyasında aklı başında birini arayan kitleler:

— Hah.. diyecekler, başbakan böyle olur... RTE bağır bağır bağır bağırdıkça kazanıyorum sanıyor... Kaybediyor...

RTE bu gidişatla yakında Aydın Doğan'ı başbakan yapacak...

16.09.2008

RTE Patlıcan Değildir...

Her şey aklıma gelirdi de “minareleri süngü, kubbeleri miğfer, camileri kışla gibi kullanacağını” söyleyen RTE’yi savunacağımı düşünemezdim... Demek ki kaderde bu da varmış...

Sultan dalkavuşuyla söyleşiyormuş:

— Patlıcan çok değerli bir sebzedir...

Dalkavuk:

— Öyledir sultanım...

— Kızartmasına bayılırım, hele üstüne sarmısaklı yoğurt koyarsan tadından yenmez olur...

— Öyledir sultanım..

Sultan lafını sürdürmüştü:

— Oturtmasına diyecek yoktur..

— Haklısınız sultanım...

— Musakkasının da benzeri yoktur..

— Elbette sultanım..

— Patlıcan beğendi iyi hazırlanırsa parmaklarını bile yersin..

— Elbette sultanım..

— Patlıcan dolması da güzel bir yemektir..

— Haklısınız sultanım..

— Ama, patlıcan silkmesi pek matah bir şey değildir..

— Değildir sultanım..

— Patlıcan karnıyarık da pek hoş sayılmaz...

— Sayılmaz sultanım..

— İmambayıldısından da pek hazzetmem..

— Elbette sultanım..

Sultan bozulmuş:

— Bana bak, demiş, ben ne dersem sen de onu diyorsun..

Dalkavuk:

— Doğaldır sultanım, ben patlıcanın değil, efendimizin dalkavuğuyum...

Fıkra pek ünlüdür.. Ve “terbiyevi” içeriği vardır.. Doğan Grubu gazetelerinde İslamcı iktidardan yana, AKP’yi destekleyen, ulusalcılara saldıran, Recep Tayyip Erdoğan’ı tutan bir sürü köşe yazarı vardı...

Bunlara ne oldu?.. Evet, ne oldu da birdenbire değişiverdiler?.. Şimdi RTE’ye veryansın ediyorlar... Niçin?.. Bu hızlı dönüşümle Recep Tayyip’i patlıcan yerine koyduklarının bilincinde midirler?..

Eeee bu kadarı da doğrusu fazla... Başbakanımız RTE’yi kimse patlıcan yerine koyamaz... AKP lideri belki başka bir sebze ya da meyveye benzetilebilir; ama, patlıcan yerine konması doğrusu beni bile isyan ettirdi...

Köşemden, hem malum, ilginç ve herkese parmak ısırtan köşe yazarlarımıza, hem kamuoyuna duyuruyorum: AKP lideri patlıcan değildir!..

17.09.2008

Esin Perisi...

Başbakan RTE'nin şiire meraklı olduğu anlaşılıyor, bu yüzden de başı derde giriyor... Bu köşede sık sık anımsattığımız gibi Recep Tayyip Erdoğan, siyasal yaşamının hızlandığı günlerde şu 'manzume'yi okumuştı:

"Minareler süngümüz, Kubbeler miğferimiz.. Camiler kışlamız, Müminler askerimiz..."

RTE bu dünya görüşüyle palazlanarak ve ABD'nin Ortadoğu projesiyle kanatlanarak başbakanlığa dek yükseldi...

Gazetelerin yazdığına göre Recep Tayyip Erdoğan, Uluslararası Türk Dil Kurultayı'nda da şiir okumuş... "Sanat" adlı şiirin ilk dörtlüğü şöyle:

"Yalnız senin gezdiğin bahçede açmaz çiçek/ Bizim diyarımız da bin bir baharı saklar/ Kolumuzdan tutarak sen istersen bizi çek/ İncinir düz caddede dağda gezen ayaklar."

Ne var ki başbakan bu şiiri, Dağlarca'dan bahsederken Fazıl Hüsnü'nün zannederek okumuş...

Faruk Nafiz Çamlıbel'in şiiri, bizim zamanımızda okul edebiyat kitaplarında bulunurdu... Bildiğiniz gibi Faruk Nafiz 'Hececiler'dendir..

Halit Fahri, Yusuf Ziya, Enis Behiç’le birlikte Faruk Nafiz vezne ve kafiyeyle pek bağılıydı... Nitekim şiirin ilk dördlüğüne bakıldığında dizelerde eşit hece bulunduğu görülür... Kafiyele de çarpıcıdır:

Çiçek-çek.. Saklar-ayaklar... Biraz takır tukur bir yaklaşım bu..

Fazıl Hüsni Dağlarca’nın şiiri ise bu anlayıştan çok uzakta, olağanüstü bir ses ve anlam güzelliğiyle donanır... Öyle ki, sıradan bir kişi bile eline verilen “Sanat” adlı şiirin Dağlarca’ya yakışmadığını anlayabilir...

Ne var ki RTE’nin bu duyarlılıktan çok uzak bir kimlikte ve yerde olduğu görülüyor... Buna karşın Türk Dili Kurultayı’nda Dağlarca’yı “Şiir çağlayanı, Türkçemizin abideleşmiş şairi” diye niteledikten sonra, Türkçe ve edebiyat üzerine sıkı bir nutuk çekmiş, tarihsel yaklaşımlarda bulunmuş...

Olabilir... Erdoğan konuşmayı çok seviyor, kadrosundaki danışmanları başbakan kürsüye çıkmadan önce anlaşılan hazırlık yapıyorlar, konuya ilişkin metinler oluşturmuyorlar...

RTE de imamlık öğretiminden gelen vaaz göreneğiyle kürsüden rahatça atıp tutuyor... Ancak Recep Tayyip Türkçeyi, Cumhuriyeti, edebiyatı, dil devrimini, şiiri birazcık duyumsayabilseydi, Faruk Nafiz ile Dağlarca arasındaki farkı fark ederdi...

Haydi, diyelim ki Başbakan RTE, Dağlarca ile Faruk Nafiz arasındaki farkı çakabilecek düzeyde değil...

Peki, iş şiirden siyasete dönüştüğünde ne oluyor?.. Başbakan

eline verilen her metni, üstünde hiç düşünmeden mi yineliyor?.. Eğer böyleyse yandık...

Çünkü bu metinlerin kimler tarafından, nerelerde, hangi esin perisinin telkiniyle yazıldığını kestirmek çok güç değil...

22.10.2008

1923 Cumhuriyetinin Edebiyatı...

Hafta başında düzenlenen Türk Dili Kurultayı'nda Başbakan RTE dinleyicilere dedi ki:

— Şimdi size büyük şair Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın 'Sanat' adlı şiirini okuyacağım...

Ve okudu...

Ama, okuduğu şiir Faruk Nafiz'indi...

Hececi akımın ürünü olan Faruk Nafiz'in şiiri takır tukur ses veren vezin ve kafiye üzerine düzenlenmişti...

Az buçuk mürekkep yalamış sıradan bir kişi bile bu şiirin Dağlarca'dan çok uzakta olduğunu anlayabilirdi...

RTE bu kadarla da kalmadı, konuşmasında bir dizi edebiyatçımızın adlarını sıralayarak "Türkçenin meyve veren, gürbüz güçlü dalları" diye vurguladı ve dilimizin "hoyrat bir saldırı" karşısında olduğunu söyledi...

Doğrudur...

Peki, ama RTE'nin ve AKP'nin Türk dili ve edebiyatı karşısındaki gerçek konumu nedir?..

Osmanlı'da edebiyat dinci fikriyatın ağırlığı altında ve divan şiiri kapsamındaydı...

Tanzimat'tan sonra iş değişiyor, yeni açılımlar yavaş yavaş gündeme giriyor...

Osmanlı'yı aşan edebiyat, Cumhuriyetin Aydınlanma Devrimi'ni yaratacak tohumlanmayı da içeriyor...

Namık Kemal ile Tevfik Fikret geleceğin habercisidirler...

Büyük kültür dönüşümünü 20'nci yüzyıl boyunca edebiyatımızda rahatça görebiliriz...

'Mümin-mürit-kul' diye vurgulanan insan, Aydınlanma Devrimi ile 'birey-vatandaş-kışı' olarak gündeme girdikçe, Cumhuriyet dönemi edebiyatı uygarlık çapında değerini kazandı...

Dil devrimi ise kaçınılmazdı...

Dağlarca bu sürecin doruk noktasındaki erişilmez şairdir...

RTE'nin kafası karışık...

Çünkü şairlerin, romancıların, denemecilerin, öykücülerin, tüm edebiyatçıların yarattığı 1923 Cumhuriyetine karşıt bir iktidarın başıundayken Dağlarca'nın şiirini okumak istiyor...

RTE 1923 laik Cumhuriyetiyle birlikte Cumhuriyet edebiyatını da karşısına aldığıının bilincinde değil mi?..

26.10.2008

RTE'nin Dramı...

İstiklal Marşımızın şairi Mehmet Akif'in, çöküş dönemindeki Osmanlı'ya nüfuz eden Almanlara nasıl bel bağladığı şu dördlüğünde vurgulanıyor:

*“Değil mi bir anasın sen, değil mi Almansın,/ O halde fikir ile
vicdana sahip insansın;/ Bilir misin ki senin şarka meyleden nazarın/
Birinci defa doğan fecridir zavallıların.”*

Mehmet Akif Almanları kurtarıcı olarak görüyordu... Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra gerçeği algıladı... Ve dedi ki:

“— Acı tecrübelerle Almanya'nın İslam âlemine karşı İngiltere'den ve öteki emperyalist hükümetlerden farklı bir düşüncede olmadığını” anladık...

Ne var ki iş işten geçmişti...

Kimi zaman TV'nin haber programlarında Recep Tayyip Erdoğan'ı görüyorum... Kimi zaman başbakanın yüzündeki ifadeye takılıyorum... Doğu'da Hikmetyar'ın dizinin dibinden ayrılıp Batı'da Bush'un şemsiyesi altına sığınarak Türkiye'de iktidar olmak, bir açıdan şans, ama, bir bakıma da çile...

RTE temelde biliyor ki iktidarının yazgısı Amerika'nın iki du-
dağı arasındadır... Türkiye öyle bir düşkünlüğün çukurunda çırpı-
nıyor ki Ankara'daki iktidarın ipi dışardaki büyük patronun elin-
de... Adına 'diyaspora' denen etnik ve dinci coğrafyanın da ortasında
kaldı Anadolu...

RTE bu 'unsurların' tümünü 'memnun' etmek, en azından hep-
sine başını sallamak zorunda...

Dışardaki Ermeniler.. Rumlar.. İsrail ve Amerika'daki Yahu-
diler..

İçerde 'İslamcılık' yapabilmek ve de iktidar koltuğunda otu-
rabilmek için RTE hepsini idare etmeye çalışıyor; ama, nafile... Bir
de üstüne IMF yok mu?..

Gırtlığına dek borçlu Türkiye'de ekonomik krizi de yüklenen
AKP iktidarının başbakanı her boyutta dışarıya teslimiyetinin ha-
zin bilincini ister istemez duyumsuyor...

RTE'nin ruhsal hali kimi zaman yüzüne ve gözlerine yansıyor...
O zaman acıyorum kendisine... 1923 Cumhuriyeti'nin içeriğini, dış
destekle, ittifaklarını da sürdürerek değiştirecek bir karşıdevrimin
misyonunu üstlenmek kolay iş değil...

Mehmet Akif Almanya'yı kurtarıcı sanıyordu... RTE Amerika'yı
kurtarıcı olarak benimsemiş... Dilerim ki gerçeği görüp anladığı za-
man iş işten geçmiş olmasın...

29.01.2009

Neden Arap'tan Çok Arap?..

Ermış miyim neyim, yoksa abdala malum mu oluyor?.. Erdoğan'ın Davos'ta deprem yarattığı gün, bu köşede çıkan yazının başlığı neydi:

“RTE'nin Dramı...”

Yazıdan birkaç satır:

“Kimi zaman TV'nin haber programlarında RTE'yi görüyorum...

Kimi zaman başbakanın yüzündeki ifadeye takılıyorum...

RTE'nin ruhsal hali kimi zaman yüzüne ve gözlerine yansıyor...

O zaman acıyorum kendisine...”

RTE'nin ruhsal gerilimi ve iç dengesizliği TV'lere dek yansıyor; bu yazının çıktığı gün Davos'ta patladı...

Bir öfke krizinde boşaldı...

Soru:

Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanı ruh sağlığı bakımından ne durumda?..

Soruya yanıt verebilmek için önce birkaç gerçeği vurgulamak gerek...

— Gazze halkı Arap'tır..

— Filistin halkı Arap'tır..

— Davos'ta gerçekleşen panelde Arapların temsilcisi de vardı.. (Arap Birliği Başkanı Amr Musa...)

— Ama İsrail ile kavgayı Araplar adına Türk başbakanı çıkardı...

— Arap, köşesinde sakın oturuyordu...

RTE, İsrail Cumhurbaşkanı Peres'e dedi ki:

“— Sen öldürmeyi iyi bilirsin...”

İyi ki muhatabı olan yabancı devlet başkanına, dinleyiciler ve TV ortamında adıyla sanıyla ‘katilsin’ demedi...

Bizim başbakanın yüzü gözü değişmiş, öfke çanağına dönüşmüştü, hiddetle toplantıyı terk etti...

O sırada, TV’lerin gösterdiği kadarıyla, eşi Emine Hanım da sinirinden hüngür hüngür ağlıyordu...

Türkiye’nin hali bu durumda bir soru işareti...

Başbakan ve hanımı, biraz tatile çıkarlarsa, kendilerine gelebilirler mi?..

Yoksa RTE’nin ruhsal hali yapısal mı?..

Gazze saldırısı nedeniyle İsrail’e haklı olarak ateş püsküren ve bu vesile ile Yahudi düşmanlığını körükleyen geniş İslamcı tabanda Başbakan RTE’nin TV ekranına yansıyan öfkesi, köküne dek alkışlanacaktır...

— Çok iyi yaptı..

— Ders verdi..

— Heriflere posta koydu..

— Aşk olsun..

Peki, Arap geride kalırken Türk’ü öne çıkarıp hedefe dönüştüren bu İslamcı gidişat nereye?..

Türkiye’yi bindirdiler bir alamete..

Gidiyoruz kıyamete..

Devlet adamı, hükümet adamı, lider, resmi ilişkilerinde duygusal, kızgın, öfkeli, tepkili, dengesini yitirmiş olabilir mi?..

Davos’ta Erdoğan’ın kavga çıkardığı gün bu köşede yayımlanan yazının başlığıyla yazıyı noktalayayım:

“RTE’nin Dramı” bu...

İslamcılığı nedeniyle Arap’tan çok Araplaşan, Filistin’den çok Hamas’laşan bir Türkiye Cumhuriyeti başbakanının Türkiye’ye ne hayrı olabilir?..

31.01.2009

‘Diklenmeden Dik Durmak...’

RTE sonunda Atatürk’ü andı...

Ama nasıl?..

Başbakan dedi ki:

“— 18 Mart 1915. Dünya Türkiye’nin karşısında. Çanakkale’de bizi yok etmek için saldırıda... Türkiye’ye saldıranların gücü belliydi. Bütün bu olanlar karşısında Atatürk, Mehmetçiğe bir şey söylüyor. ‘Ben size ölmeyi emrediyorum’ diyor. Bir taraftan bu mücadelelerin içinden gelen bir milletin torunu olacaksın, bir taraftan da şu ne der, bu ne der diye düşüneceksin. Onurumuzla kimseyi oynatmayacağız...”

Helal vallahi...

RTE ‘Atatürk’ diyor...

Ancak unutmayın ki Atatürk her durumda, düşmanı ile bile konuşurken öfkesine teslim olup RTE’nin durumuna düşmemiştir...

Gazi, olağanüstü serinkanlı bir devlet adamıydı; yenilgiye uğrattığı Yunan komutanına karşı bile nazikti...

Öfke, devlet adamına yakışmaz...

Recep Tayyip Arap dünyasının uç noktalarında el üstünde tutuluyor, Gazze’de RTE için miting yapıyor...

Mitingde slogan ne?

“— Erdoğan ve Abdülhamit...”

Erdoğan Türkiye’de Atatürk diyor...

Arap Gazze’de Abdülhamit diyor...

Haydi hayırlısı...

RTE’yi iktidara oturtan ABD’nin Bush’u, Yahudi lobisiyle birlikte bu işi tezgâhlamıştı...

RTE de bu siyasetin pek meşhur BOP’unun “eşbaşkanı” olduğunu bizzat ilan etmişti...

Ne dersiniz?..

Recep Tayyip içinde iktidarını pekiştirdikten sonra İsrail ve de Amerika’ya kafa tutarak Ortadoğu’da yeni bir role soyunabilir mi?..

Görelim...

Bu işin gerçek formülü öfkeli RTE’nin Davos depreminden sonra dile getirdiği şu sözlerinde..

Erdoğan dedi ki:

“— Bizim dışışleri anlayışımız, diklenmeden dik durmak üzerine kurulu...”

RTE Davos’ta ne yaptı?..

Diklendi...

Bakalım, şimdi dik durabilecek mi?..

Dik durabilirse helal...

Ama, iş Davos’taki öfke gösterisiyle kalırsa Erdoğan karnaval kahramanı gibi foslayacaktır...

RTE, Amerikan ordusunu Anadolu üzerinden Irak'a geçirmek üzerine pazarlıkla iktidarlaştı, 1 milyonu aşkın Iraklı öldürülürken sesini çıkarmadı, Kuzey Irak'ta Türk askerinin başına çuval geçirilirken pıstı, Davos'ta terör örgütü Hamas'ı savunurken Peres'e diklenerek kahramanlaştı...

Ucuz bir öykü değil mi?..

Yine de RTE'yi tarihsel kapsamda damgalayacak gerçek yargı bundan sonraki tutumuyla belirginleşecek...

Şimdilik diyeceğimiz şu: RTE Atatürk'ü anmaya henüz layık değildir; Gazi Mustafa Kemal'e yakışması için, Erdoğan'ın "diklenmeden dik durması" ve gerçekten bağımsız bir Türkiye'nin savunmasına talip olması gerek...

01.02.2009

Tırlatıklık Üstüne Notlar...

Kimi zaman, kişiler gibi, toplumlar da tırlatıyorlar... Medya bu ortak tırlatıklığın aynası...

Her sabah masamın üstüne bir gazete tomarı yığılır; “okunmaz, ancak göz atılır” türden bir sürü yazı elden geçirilir... Birkaçına ila şeyim...

RTE'nin Davos serüveni üzerine palavranın bini bir para... Kimi gazete köşelerinde ve TV'lerde sergilenen laflara bakılırsa, bizim RTE Arap dünyasının yeni Nâsır'ı olacaktı...

Söyleyenlere demeli ki:

— Ağzından yel alsın... Abdülnâsır'ın İsrail karşısında hem Arap âlemini, hem Mısır'ı –hem de savaşı– nasıl yenilgiye uğratıp rezil kepaze ettiğini bilmeyen var mı?..

Bir de ısrarla ‘Pembe İncili Kaftan’ öyküsü dolaştırılıyor ortalıkta... Ömer Seyfettin'in bu ünlü öyküsünü vaktiyle öğrencilere okuturlardı...

Bizim RTE'ye öyküden pay çıkarılıyor...

Nasıl?..

Zamane padişahı, köşesine çekilmiş Muhsin Çelebi adındaki kulunu Osmanlı'ya kafa tutan bir komşu ülkeye görevle yollar... Muh-

sin Çelebi nesi var nesi yok satar, bir pembe incili kaftan diktirir... Ancak komşu ziyareti sırasında görür ki kendisine kasten oturacak bir yer bırakmamışlar... Bunun üzerine sırtındaki paha biçilmez pembe incili kaftanı yere serer, üstüne bağdaş kurar, söyleyeceğini daha da ayağa kalkıp gitmeye yönelir...

Seslenirler:

— Kaftanı unuttunuz...

Muhsin Çelebi kaftanı da onlara bırakır, ülkesine döner, ömrünün sonuna dek iki kuruş otuz parayla yaşar...

Allah aşkına, RTE'nin Davos'taki tutumuyla bu öykü arasında ne benzerlik var?.. Bir yanda paraya pula dönüp bakmayan Muhsin Çelebi; öte yanda çoluk çocuk, oğul damat, şirket mirket, gazete mazete, şeyh banka, ikbal ve lüks içinde yuvarlanan 'BOP Eşbaşkanı' bir RTE...

Ya 'Monşer'e ne dersiniz?..

Hayatında burnunun ucu kanamamış, hiçbir riziko almamış, bir kez acemiliği yüzünden attan düşmüş RTE 'monşerler' diye hariciyecileri ti'ye almaya kalkışıyor... Yalaka medya da alkışlıyor...

O Türk hariciyecileri, elçileri, diplomatları ki uzun yıllar dış dünyada ASALA tehlikesi, Ermeni terörü tehdidi altında görev yaptılar... Nicesi şehit oldu...

Medyada son günlerde bir de 6-7 Eylül üzerine yazılar çıkıyor... Akli başında kişiler Tomris Giritlioğlu'nun bu konuda çevirdiği filmin güzel olduğunu söylüyorlar; ama, ben görmedim...

Ne var ki iktidara göbeğinden bağlı medyada sayfa boyu çift başlık üzerine şu açıklamayı okudum:

“6-7 Eylül Yağma Olayları Bir MİT Organizasyonu...”

Altında ikinci başlık:

“400 kadına tecavüz edildi...”

Çok çarpıcı değil mi?.. Peki, o sırada iktidar, hükümet, başbakanlık ve Meclis’te kimler vardı?.. Başbakan Menderes’ti... Hükümet neden istifa etmedi?..

Necip ve aziz halkımız neden bu kanlı, utanılacak, rezil katliam üstüne iktidardaki Demokrat Parti’yi tutmaya ve desteklemeye devam etti?..

Bilmem ki ne diyeyim?.. Türkiye’nin çivisi çıktı... Çoğumuzun sanki aklından zoru var... Medya bu tırlatıklığın aynası...

Davos’ta şahlanan Abdülnâsir ruhunun altına pembe incili koftanı serip, 6-7 Eylül üzerine çeşitlemelerle Ergenekon tertibini örtüp Filistin’de de El Fetih’i değil Hamas’ı tuttuk mu ekonomik kriz viz gelir; seçim sandığından yine AKP çıkıverir...

Unutmayalım, 6-7 Eylül’ün iktidarı Demokrat Parti de sandıktan 1950-954-957’de üç kez çıkmıştı...

03.02.2009

RTE Kabadayı mı?..

Akşam gazetesi anlamlı bir manşet atmış:

“Döverdim iması...”

Neden?.. Çünkü Başbakan RTE artık gına getiren Davos macerası için önceki gün de şu lafları etmiş:

“—....diplomatik davranmasam, daha farklı bir şey yapmam gerekirdi; yapmadım...” (*Akşam*, 4.2.09)

Ne dersiniz?.. Kalıbı kıyafeti yerinde RTE moderatör gazeteciye bir sağ, Şimon Peres’e bir sol, çakar mıydı?.. Ama, yapmadı RTE, kendini tuttu Allah’a şükür, pılısını pırtısını öfkeyle toplayıp hışımla toplantıyı terk etti...

Recep Tayyip Erdoğan gibi bir başbakan şimdiye dek gelmedi, helal olsun, sallana sallana yürüyüşüne nazar değmesin, hanımını da tesettüre bağlamış; evde kral, dışarda racon kesiyor...

Kafası kızdı mı yurttaşı huzurundan nasıl kovuyor:

“— Ananı al da git...”

Devletin diplomatlarını, elçilerini aşağılayıp posta koyuyor:

“— Monşerler...”

Biliyoruz ki başbakanımız Kasımpaşalı; ama, racon kesmesine karşın kabadayı mı?..

Ülkemizde kabadayılık dönemi geride kaldı...

Artık mafya var... Doruktaki son kabadayı sanırım Dünder Kılıç'tı.. Efendi adamdı.. Sözü sohbeti yerindeydi.. Laf kabadayısı değildi.. Hapishane koğuşunda ya da lüks bir otel salonunda Dünder Kılıç aynıydı.. Ağzından çıkanı kulağı duyardı..

Bir gün öfkelenişini, ona buna çıkıştığını, dengesini yitirdiğini, bir münasebetsizlik yaptığını görmedim... Kabadayılığın, lafta değil, eylemde vurgulanacağını biliyordu...

Bizim RTE laf kabadayısı mı?.. Hem Bush Amerikası'yla, hem İsrail'le diplomatik, devletlerarası, siyasal, parasal ilişkilerinde vermediği ödün, kabul etmediği koşul yok...

RTE, iktidarını Amerikancı-İsrailci tutumuna borçlu... Ama, dipten dolma üç beş lafla saf halk kesimlerinin gözünde kahraman lider oldu...

Öyle ki Davos'tan döndükten sonra da atıp tutuyor:

— Fena yapardım, ama, yapmadım.. demeye getiriyor...

Bana kalırsa şişiniyor... Hayatımda hiçbir gerçek kabadayının ağzından böyle laf duymadım...

Eğer Davos'taki yaklaşımının arkasında duramazsa başbakan, yürüyüşünü değiştirsin...

Çünkü RTE, lafta kaldıkça ne kabadayılığa yaklaşıyor..

Ne de Kasımpaşa'ya...

06.02.2009

Türkiye’yi İki İmam Yönetiyor...

Ülke 21’inci yüzyıla girdiğinden bu yana Türkiye’yi iki imam çekip çeviriyor...

RTE bunlardan birincisi..

Öteki Fethullah..

RTE’nin siyasal iktidardaki yeri ‘resmi’ ve belli... Fethullah ise toplumsal yaşamın can damarlarında özel örgütsel etkinliğiyle bir numara...

Bu iki imam, kafalarına göre İslamcı bir devlet yaratmak yolunda yürüyebilmek için birbirlerine muhtaç...

Bir zamanlar bu ülkede imam deyince akan sular dururdu... İmam gerçi Müslümanlıkta ayrıcalık sahibi bir kişi değildir; Müslüman-ergin-akıllı-sağlıklı her erkek namaz kıldırmaya yetecek kadar bilgi sahibiyse imam olabilir...

Ne var ki din iman yoluna kendini adanmış gerçek imamların dışında, günümüzde yeni bir imam türü oluştu...

İki çarpıcı örnek: Fethullah Gülen.. Ve Recep Tayyip..

Mübarek din-i İslamı kullanıp iktidar ve kudret sahibi olmak... Para, pul, şirket, ticaret.. Gazete, televizyon.. Koltuk.. İktidar.. İktidar RTE ile imam Fethullah’ın bugünkü konumları imamlığa ne kadar yaklaşıyor?..

Bu iki imam da İslam inancının saf yüreklere yansıyan erdemlerini siyasette tepe tepe kullanmak stratejisiyle meşhur oldular; bugünkü konuşlanmalarına oturdular... Fethullah Amerika'ya postu serdi, Türkiye'de iş tutuyor...

İmamlık nerde?..

Ara ki bulasın...

İki imamdan biri Türkiye'de "Ergenekon savcısı", öteki de gazeteleri, televizyonları, dergileri ve tüm cemaatiyle Ergenekon savcısına destek veriyor...

Peki, okuduğunuz bu yazının amacı ne?.. Amaç kendiliğinden belirginleşiyor... İmamlık ancak iktidar ve çıkar hırslarının dışında, Tanrı'nın hizmetinde, kutsal ve saygın bir içerik taşıyabilir...

Soru:

— Bu duruma göre RTE'nin ya da Fethullah'ın imamlığında namaz kılınabilir mi?..

Yanıt:

Kılınamaz...

Sonuç:

Ardında namaz kılınması caiz olmayan iki imam koskoca Türkiye'yi nasıl çekip çeviriyorlar?..

Evet, Türkiye'yi böylesine iki imam çekip çeviriyor... Değil laik bir Cumhuriyete, doğru dürüst bir İslam devletine bile yakışmayacak bir siyasal yaşamın anaforu içindeyiz...

11.02.2009

RTE'nin Hışmı ve Öfkesi Nelere Yol Açtı?..

İnsan yaşadıkça, okudukça, izledikçe, düşündükçe bir berbat sonuca ulaşıyor...

Nedir o?..

Yeryüzü bir mezbahadır...

İrklara, uluslara, soylara soplara göre bir ayırım yok; tarihe ve günümüze baktığımız zaman kıyımın türlüşünü, rengini, içeriğini, acımasızlığını görüyorsunuz...

En çarpıcı örnek mi?.. Yahudi.. Bir mazlum, bir zalim.. Bir kıyılan, bir kıyan.. Uygarlık beş para etmiyor...

Teknoloji kıyımı kolaylaştırıyor... İnsanlık birbirini yiyor...

Genellemenin bu türlüşüyle yazıya gerçekçi bir giriş yaptıktan sonra gelelim son günlerde yaşanan olayların gülünçlüğüne...

Recep Tayyip Erdoğan Davos'a gitti, bir açık oturuma katıldı... Üç kişi tartışacak... Arap Birliği temsilcisi.. İsrail cumhurbaşkanı.. Türkiye başbakanı..

Aklı başında bir başbakana ne düşer?.. Filistinliler Arap değil mi?.. Bizimki Arapları sollayıp Müslümanlık gayretiyle başrole soyunarak Yahudi cumhurbaşkanına posta koymasın mı!..

Öfke ve hışımla nasıl posta koydu?..

Şimon Peres'e dedi ki:

“— Siz adam öldürmeyi çok iyi bilirsiniz...”

Türkiye başbakanı serinkanlılığını yitirmiş, yüzü gözü karışmış, olamayacak ve olmadık biçimde hiddetine teslim olmuştu...

Peki, eloğlu durur mu?..

İsrail Kara Kuvvetleri Komutanı Avi Mizrahi üç beş gün sonra Recep Tayyip'e cevap verdi:

“— Erdoğan,” dedi, “aynaya baksın...”

Mizrahi'nin bu girişin ardından ne söyleyeceği belliydi:

“— Ermenileri soykırıma uğrattınız, Kürtleri kestiniz, Kıbrıs'ı işgal ettiniz...”

İyi mi?.. İsrail Kara Kuvvetleri Komutanı bunları RTE gibi öfkeyle, hiddetle, hışımla söylemedi...

Devletimiz ve askerimiz bunun üzerine hop oturup hop kalktı... Durup dururken al başına belayı...

Şimdi dünya medyasında ve bizde “acaba ne olur, ne biter” diye inceden inceye yorumlar yapılıyor... Bir de üstüne İsrail'le askeri ilişkiler, anlaşmalar, alışverişler var...

Ayrıntılı dış politika yorumlarının bini bir para...

Yorum yapmanın, akıl öğretmenin, bilgiçliğin, ukalalığın sonu yok... İnce diplomasiyle yalakalığa da gerek yok... Burada temel sorun başka...

Temel sorun RTE...

Amerika'dan Avrupa'ya dünya Türkiye'nin çanına ot tıkamak

için uğraşırken Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanı akıl kıtlığına mı uğramıştır ki Filistin'i de, Arap Birliği Temsilcisi'ni de sollayıp geride bırakarak tartışmada ne çıkıyor, İsrail'i karşısına alarak ver-yansın ediyor?..

şu işe bak... şimdi bizim devletimiz İsrail'e nota veriyor... Ordumuz bildiri yayımlıyor... Bu ne biçim başbakan?..

Bir başbakan dış ilişkilerde devletin ulusal çıkarlarını mı düşünür, yoksa kafası kızdı diye aklının direksiyonunu öfkesinin yelpazesine mi teslim eder?...

17.02.2009

Hele Obama da Bir Gelsin...

Turhan'ın bugün yayımlanan iki kareli karikatürü ilginç mi ilginç...

Birinci karede atletli şortlu bir dinci elinde parlak bir ampulle koşuyor...

İkinci karede ne var?..

Bağlı bulunduğu kordonun prizi çıkınca ampul sönmüş, karmış...

Bu öykü nasıl başladı?..

RTE (Recep Tayyip Erdoğan) daha bir hiçken ABD Başkanı Bush tarafından kabul edildi...

Ampul partisi gündemdeydi... RTE kısacık bir süreçte başbakan oluverdi... BOP'un Türkiye'de "eşbaşkanı" olduğunu bizzat açıkladı... Eski Başkan Bush'un BOP'u, Türkiye'de "İlımlı İslam Devleti" tasarımını yürürlüğe koymuştu...

Eh, hem dünya patronu Amerika.. Hem mübarek Müslümanlığın siyasette ve seçimlerde dincilik olarak kullanılması... İkisi bir araya gelip de RTE gibi bir 'eşbaşkanı' lider yapınca, AKP'nin oyları sandıkta yüzde 47'ye yükseldi...

Öykü mü, rastlantı mı, masal mı?.. Yok canım... Özel vurgulamasıyla "ayniyle vaki..."

Ancak Bush'un BOP'u tüm Ortadoğu'da önce topallamaya, sonra çuvallamaya başlayınca, Amerika kendine yeni bir Başkan buldu:

Obama...

Obama'nın Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, 29 Mart'tan az bir süre önce Türkiye'ye geldi, Anıtkabir'e gitti, Amerika'dan da yeni bir ses yükseldi:

— Artık biz Türkiye için 'İlmli İslam Devleti' deyişini kullanmayacağız...

Ne tuhaf rastlantı.. Eski deyişle tesadüf.. AKP'nin oyları seçim sandığında yüzde 47'den 39'un altına iniverdi...

RTE'nin 'kimyası bozuldu'... Daha da önemli olan olgu neydi?..

Güneydoğu'da AKP-ABD ortak dinci planı bozuldu... AKP ile yârı vefakârı Amerikancı Fethullah, Güneydoğu'da Kürtçüleri sandıkta bozuma uğratmak için, hem dincilik yaptılar, hem kesenin ağzını açtılar...

Ama, ne para işe yaradı.. Ne dincilik kâr etti... Yenilgiye uğradılar...

Gerçekte demokratik bilinç toplumda ağır bassaydı, yüzde 39 oy almak şöyle dursun, AKP sandığa gömülürdü...

Peki, laik Atatürk Cumhuriyeti'ne karşı, içeriğinde Türkiye'yi parçalamak eğilimini de taşıyan bir "beynelmilel proje"ye, bir ölçüde de olsa 'dur' denilmiş midir?..

Seçim sonuçlarına bir referandum değeri yükleyenler şimdi bu sorunun yanıtını aramalıdır...

Yanıtı etkileyecek olan etkenlerden biri Obama'nın ta kendisidir...

Önümüzdeki günlerde Türkiye'ye gelecek olan Hüseyin Obama, Turhan'ın karikatüründeki fişi ya prize takacak... Ya da takmayacak...

31.03.2009

RTE'nin Öngörüsü!..

Türkçede 'laf' var, bir de söz var, bu ikisi hem birbirine çok yakın, hem birbirinden çok uzak...

Dün Ahmet Tan'ın köşesinde okudum, Başbakan RTE 25 Haziran 2004'te demiş ki:

“— Genelevleri kapatmak gerekiyor; ben arkamdan kimseye 'karı sattırıyor' dedirtmem...” (*Cumhuriyet*, 3 Temmuz 2009)

Şimdi bu laf mı, söz mü?.. Laf... Çünkü söz olsaydı bugün Türkiye'de resmen 'karı satılmazdı'.

RTE'nin başka lafları da var, en meşhurunu çok iyi biliyorsunuz, bir kez daha yineliyorum:

“Minareler süngümüz... Kubbeler miğferimiz... Camiler kışlamız.. Müminler askerimiz...”

Ancak başbakanın bir başka deyişi daha var ki artık sözden lafa dönüştü...

Nedir o?..

Başbakan tüm dünyayı altüst eden ekonomik kriz için ne demişti:

“— Bize teğet geçecek...”

Çevreden uyardımlardı:

— Yapma, etme, gerekli tedbirleri alalım, sonra çok kötü olur...

RTE lafını yineledi:

— Bize teğet geçecek...

Başbakanın söylediği laf değildi, RTE, “Dediğim dedik, ötürdüğüm düdük” diyordu... Akli başında olan zevat-ı kiram elbirliğiyle RTE’yi uyarmaya çalıştılar; ama, nafile; bizimki yineliyordu:

— Kriz bize teğet geçecek...

Herkes bu kez düşünmeye başladı:

— Canım koskoca başbakan atıp tutar mı?.. Elbette bir bildiği vardır...

— Peki, kriz Türkiye’ye teğet mi geçecek?..

— Geçebilir...

Başbakan RTE söylediği sözün arkasında duruyordu... Söylediğine inanıyor muydu?..

İnansa bir türlü...

İnanmasa bir türlü...

Ülke ve ahval-i âlem karşısında kendisini bağlamıştı...

Sonra ne oldu?.. Türkiye dünya ekonomisinde birdenbire kriz rekoru kırdı... Bu yılın ilk üç ayında ekonomimiz yüzde 13.8 oranında küçüldü...

Sonucu öteki göstergelerle birlikte ele alınca ortaya bir felaket tablosu çıkıyordu...

RTE şimdi ne yapacaktı?.. Peştamalı beline sarıp göbek mi atacaktı:

— Teğet de teğet.. Teğet de teğet...

Zıpkını yemiştik... Ama herkesten ve her şeyden önce RTE ve AKP’nin ileriye ne kadar gördüğü ortaya çıkmıştı...

AKP ekonomide foslamıştı... Siyasette ne olacaktı?.. Ekonomide gümbür gümbür gelen krizi göremeyen RTE, siyasette neyin olup biteceğini önceden görebilir miydi?..

Siyasetteki öngörülerini de yıkılacak mıydı?.. Sorunun yanıtını siz verin...

Siyasette krizi bizzat RTE-AKP-Feto ortaklaşa yaratıyorlar... Ekonomide kriz teğet geçecekti... Siyasette de teğet mi geçecek?.. Yoksa bu krizi yaratıp pompalayanları ezip mi geçecek?..

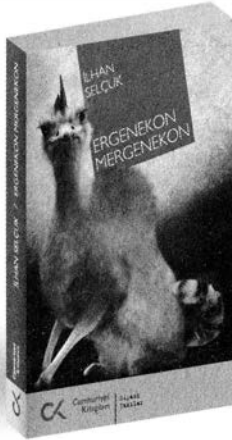
04.07.2009

Cumhuriyet
Kitapları

İLHAN SELÇUK

ERGENEKON MERGENEKON

Ara rejimlerde işkenceden geçirilen İlhan Selçuk, AKP rejiminde sabaha karşı evi basıldığında 83 yaşındaydı ve silahlı örgüt yönetmekten sanık sandalyesine oturtulunca bir kara mizah başyapıtı olarak bu kitap ortaya çıktı.

Cumhuriyet
Kitapları

İLHAN SELÇUK

ZİVERBEY KÖŞKÜ

İlhan Selçuk'un 12 Mart cuntasına işkence altında verdiği ifadeler 15 yıl sonra 12 Eylül cuntasının yönetiminde olduğu sırada Nazlı Ilıcak tarafından yayımlandı. Darbe hazırlığı ile suçlanan İlhan Selçuk'un ifadelerinde kimsenin aklına gelmeyen bir sürpriz vardı: Akrostiş!